

Plenaire 57

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

12 juli 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	1
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken in de uitbetaling van de leenvergoeding aan de Vlaamse auteurs door Repobel	2
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de controle van het Rekenhof op de VRT	3
ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente visietekst in het kader van het nieuwe mestdecreet MAP 3 en de reactie van de Europese Commissie	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente visietekst in het kader van het nieuwe mestdecreet MAP 3 en de reactie van de Europese Commissie	6
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het aangekondigde veiligheidsplan voor De Lijn	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het aangekondigde veiligheidsplan voor De Lijn	10
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de gemeenschappelijke verklaring van de sociaal-economische raden inzake de realisatie van het Gewestelijk Expresnet rond Brussel	12
ONDERZOEK NAAR DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE JARENLANGE MISKENNING VAN DE VERVUILING VAN DE LEEFOMGEVING MET ASBESTVEZELS IN VLAANDEREN. MOTIE VAN DE HEER RUDI DAEMS EN MEVROUW VERA DUA TOT UITOEFENING VAN HET RECHT VAN ONDERZOEK – 920 (2005-2006) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	14
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10 Algemene bespreking	14
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	20
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10 Algemene bespreking (<i>Voortzetting</i>) Artikelsgewijze bespreking	20 32

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid – 847 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	32
Artikelsgewijze bespreking	37
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen de lidstaten van de Europese Unie, enerzijds, en de republiek Bulgarije en Roemenië, anderzijds, betreffende de toetreding van de republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, het protocol, de akte en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 april 2005 – 854 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	38
Artikelsgewijze bespreking	40
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	44
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dany Vandenbossche, Steven Vanackere, Herman Schueremans, Bart Caron en Kris Van Dijck betreffende de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap – 878 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4	
Bespreking	44
VERSLAG over het verzoekschrift over correct Nederlands op de VRT. – 912 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	46
BELANGENCONFLICT	47
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT EN VAN BIJLAGE 1A	
Bespreking en stemming	47
VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU BETREFFENDE DE EVALUATIE VAN DE DIRECTEUR VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK	
Bespreking	48
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	48

REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 45-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Stemming	48
REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 46-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Stemming	49
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Stemming	49
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005 – 48-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Stemming	49
ONDERZOEK NAAR DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE JARENLANGE MISKENNING VAN DE VERVUILING VAN DE LEEFOMGEVING MET ASBESTVEZELS IN VLAANDEREN. MOTIE VAN DE HEER RUDI DAEMS EN MEVROUW VERA DUA TOT UITOEFENING VAN HET RECHT VAN ONDERZOEK – 920 (2005-2006) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda en intrekking	49
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid – 847 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	51
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10 Aangehouden stemmingsen Hoofdelijke stemming	51 52
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen de lidstaten van de Europese Unie, enerzijds, en de republiek Bulgarije en Roemenië, anderzijds, betreffende de toetreding van de republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, het protocol, de akte en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 april 2005 – 854 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	52
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	53
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dany Vandenbossche, Steven Vanackere, Herman Schueremans, Bart Caron en Kris Van Dijck betreffende de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap – 878 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	53

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 juni 2006

- 1° door de heer Jul Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de implementatie van het inhaalverbod voor vrachtwagens;
- 2° door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de tempering van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens op de door Vlaanderen beheerde autosnelwegen;
- 3° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaring van de minister betreffende de uitvoering van het inhaalverbod voor vrachtwagens op autosnelwegen met twee rijstroken

– 904 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

53

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Agnes Bruyninckx en de heren Freddy Van Gaever, Pieter Huybrechts en Johan Deckmyn tot besluit van de op 27 juni 2006

- 1° door de heer Jul Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de implementatie van het inhaalverbod voor vrachtwagens;
- 2° door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de tempering van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens op de door Vlaanderen beheerde autosnelwegen;
- 3° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaring van de minister betreffende de uitvoering van het inhaalverbod voor vrachtwagens op autosnelwegen met twee rijstroken

– 906 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

54

ONTSLAG VAN DE VOORZITTER

55

BENOEMING VAN DE VOORZITTER

55

VAKANTIEWENSEN

58

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

58

BIJLAGEN

Aanwezigheden

61

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

61

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.52 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jos Bex, Marie-Rose Morel, Elke Roex, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Bart Somers: buitenslands;

Miet Smet: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. VI. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/36*)

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Dewinter bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord bij motie van orde want we vinden het pijnlijk dat het parlement dat om halfdrie had moeten vergaderen, pas 22 minuten later van start kan gaan omwille van het simpele feit dat de socialistische fractie het nodig vindt om op uw uitnodiging deel te nemen aan een afscheidsdiner. Het parlement moet dus 22 minuten wachten tot de dames en heren van sp.a gedaan hebben met tafelen. Wellicht is dit de letterlijke toepassing van het woord ‘biefstukken-socialisme’.

Mijnheer de voorzitter, de voorbije dagen heb ik, ongetwijfeld net zoals u, ontelbare artikelen en commentaren in de pers gelezen over het feit dat u zou – ik benadruk ‘zou’ – ontslag nemen als voorzitter. Dat was eerst gepland op 30 augustus, verneem ik uit de pers, maar de vorige dagen las ik dat we wellicht vandaag zullen worden geconfronteerd met uw ontslag. Tot nader order merk ik daar weinig van. Ik heb de agenda nog eens aandachtig gelezen en nergens vind ik enige vermelding van het feit dat er in de vervanging van de zetelende voorzitter wordt voorzien. Ik durf te veronderstellen, want u gaat onmiddellijk over tot de orde van de dag, dat we vandaag niet worden geconfronteerd met de vervanging van de voorzitter van het Vlaams Parlement, aangezien er geen wijziging van de agenda aan de orde is. Het lijkt me immers de normale gang van zaken dat een dergelijke aangelegenheid op de agenda wordt geplaatst en dat er een wijziging van de agenda wordt gevraagd.

U zult me toestaan om de vaudeville die de voorbije dagen werd opgevoerd en waarbij ons parlement in opspraak is gekomen, en wel op een heel negatieve manier, bij het begin van deze zitting aan te klagen. U weet dat de Vlaamse overheid in het verleden de slagzin ‘wat we zelf doen, doen we beter’ heeft gelanceerd. In de praktijk blijkt daar, alleszins in dit parlement, niet veel van over te blijven. De vaudeville over uw vervanging is een smet op het blazozen van dit parlement. Onze fractie – en naar ik kan afleiden uit de commentaren uit de kranten wellicht ook andere fracties – heeft daar heel wat problemen mee.

Wellicht – ik zal het straks van u mogen vernemen – ruilt u vandaag uw mandaat van voorzitter in voor dat van een andere functie buiten dit parlement. Ik vind het spijtig dat dit op deze manier moet gebeuren. We weten allemaal dat het voorzitterschap van dit parlement, en ook van andere parlementen, al geruime tijd het voorwerp uitmaakt van een politiek compromis: het voorzitterschap van het parlement maakt deel uit van de regeringsvorming. Dat was ook dit keer niet anders: eerst 2 jaar De Batselier en daarna wellicht 2 of 3 jaar iemand van de VLD.

Ik betreur dat omdat het voorzitterschap van het Vlaams Parlement beter verdient. Het aanduiden van de voorzitter moet worden losgekoppeld van de regeringsvorming, omdat dat niets te maken heeft of mag hebben met regeringsonderhandelingen en zeker niet met het toewijzen van ministers.

Mijnheer de voorzitter, het is jammer dat u op deze manier het Vlaams Parlement verlaat, omdat u de indruk wekt dat het alleen maar zou bestaan uit postjespakkers en zakkenvullers. Dat zijn niet mijn woorden, maar die van een editorialist in *De Tijd*. Ik weet dat dat

niet zo is. De meeste parlementsleden zijn hardwerkende, plichtsgetrouwe mensen die hier hun job doen of proberen te doen. De vaudeville van de voorbije dagen werpt op elk van ons een niet zo positief beeld. Het ligt in het verlengde van wat in het verleden is gebeurd met voormalig minister-president Dewael en anderen. U gaat verder op dezelfde weg.

Dezelfde mening overheerst bij heel wat leden van dit halfroond, maar wellicht mogen, kunnen of durven vele leden van de meerderheid dit niet uiten. Volgens ons is een reglementswijziging aan de orde, waarbij het parlementsvoorzitterschap wordt losgekoppeld van de regeringsvorming, het parlementsvoorzitterschap wordt toegewezen aan een lid van de oppositie, het parlementsvoorzitterschap moet gelden voor de hele legislatuur, met uitzondering van calamiteiten of overmacht, en als de parlementsvoorzitter vroegtijdig opstapt, neemt de eerste ondervoorzitter het voorzitterschap voor de rest van de legislatuur over. Die bepalingen, of toch een deel ervan, moeten we liefst zo snel mogelijk in ons reglement inschrijven om een herhaling van de vaudeville van de voorbije dagen en weken te vermijden.

Mijnheer de voorzitter, u doet me denken aan Zinédine Zidane, die heel wat heeft betekend voor het Franse voetbal, maar die op het einde van zijn carrière uit de bocht gaat en daardoor zijn carrière te grabbel gooit, waarna alleen dat ene feit overblijft en de rest niet meer aan de oppervlakte komt. Met u dreigt hetzelfde te gebeuren. U bent 12 jaar het gezicht geweest van dit parlement. U hebt, weliswaar niet altijd met instemming van onze fractie, een aantal zaken kunnen realiseren voor het Vlaams Parlement. U hebt wat betekend voor dit parlement, en dan, in de laatste rechte lijn gaat u helemaal uit de bocht en zet u dat allemaal op de helling. U zorgt ervoor dat het parlement, dat u 12 jaar hebt voorgezeten, waarvoor u veel hebt betekend en gerealiseerd, met een imago wordt opgezadeld van postjespakkers en zakkenvullers. Dit parlement verdient beter, maar ook u verdient beter. Laat u dat gezegd zijn door de fractieleider van het Vlaams Belang.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat we nu snel duidelijkheid krijgen over het laatste hoofdstuk van deze vaudeville. Wij en onze eerste ondervoorzitster hebben vandaag herhaaldelijk geïnformeerd bij de diensten over wat er staat te gebeuren. Staat er een voorzitterswissel op de agenda? Wat is het scenario voor die wissel? De diensten zijn niet op de hoogte van om het even welk scenario. Ze hebben ons gemeld dat er geen enkel overleg is geweest met de voorzitter. Dit bevreemdt en verwondert mij. Ik hoop snel van u te mogen vernemen wat er aan de orde is, in hoeverre u ontslag neemt als voorzitter, wat het scenario is van de voorzitterswissel, in hoeverre dit vandaag zal gebeuren. We krijgen graag tekst en uitleg, want dit Vlaams Parlement verdient veel beter

dan de vaudeville van de jongste dagen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, met uw laatste woorden ben ik het eens. De vaudeville van de afgelopen dagen is overdreven. Ik wil ook nog even ingaan op uw vergelijking met Zidane. Zidane heeft de regels overtreden en kreeg daarvoor rood. De Batselier blijft de regels volgen, wat de heer Van Rompuy ook mag beweren en welke leugens hij daar voor de televisie ook over verspreidt. Het Reglement van dit parlement geldt voor iedereen. Het is oneerlijk en politiek onjuist om verklaringen af te leggen over een uittredingsvergoeding terwijl in het Reglement iets anders staat. Ik sta al 40 jaar in de politiek en ik ben nooit oneerlijk geweest. Daarmee wil ik dit hoofdstuk afsluiten.

U zult van mij straks een verklaring horen over het voorzitterschap, nadat we onze werkzaamheden hebben afgerond.

Als de pers enkel zicht heeft op het laatste moment, dan is ze zeer kortzichtig. Zidane kreeg de prijs voor de beste speler van het toernooi. Ik neem aan dat men even vergevingsgezind kan zijn voor een politicus.

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de stand van zaken in de uitbetaling van de leenvergoeding aan de Vlaamse auteurs door Reprobel

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, in de beleidsbrief Cultuur 2006 heeft de minister van Cultuur verklaard dat in het kader van de uitvoering van het KB van 25 april 2004 een akkoord is bereikt over het openbaar leenrecht met Reprobel in verband met de gecentraliseerde inning voor de uitleeninstellingen. Ik ben het eens met het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap, met name dat de leenvergoeding niet moet worden opgehoest door de lezers.

Het akkoord dat werd bereikt met Reprobel sloeg op de referentiejaren 2004-2005 voor een bedrag van 1 miljoen euro. Voor 2005-2006 was dat 1,15 miljoen euro. Voor 2006-2007 ging het over 1,3 miljoen euro. Daarmee moest in Vlaanderen een eind komen aan een nu al 10 jaar durende soap. De auteurs trekken al jarenlang aan de alarmbel omdat die uitleenvergoeding er maar niet komt.

Onlangs verscheen er een bericht van Reprobel. Reprobel is in 2005 aangesteld voor het innen en verdelen van de gelden van het leenrecht, maar heeft het geld daarvoor nog niet gekregen. Reprobel beschikt met andere woorden niet over de middelen om het leenrecht te kunnen uitbetalen. Ook de auteurs hebben gereageerd omdat zij nog geen euro hebben gezien.

In een bibliotheek wordt het belang van de lezer terecht beschermd door de Vlaamse Gemeenschap. Er is namelijk geen inning ten laste van de lezer. Volgens de bestaande auteurswetgeving moeten de auteurs, terecht, worden vergoed.

Ik zal het hier niet hebben over de federale wetgeving. Er is nogal wat discussie over de vraag of die wel goed in elkaar steekt. Professor Blanpain heeft gezegd dat als een van zijn studenten het KB had geschreven, hij gebuisd zou zijn. Het KB bestaat nu echter eenmaal.

Mijnheer de minister, de vele auteurs stellen dat ze nog altijd niets hebben ontvangen. De – terecht – vraag van mij en van de auteurs is dan ook waar we nu staan. Wanneer wordt die vergoeding ter beschikking gesteld? Is er een akkoord met Reprobel dat nu kan worden uitgevoerd?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, eind 2005 hebben we inderdaad een overeenkomst bereikt met Reprobel over de leenvergoeding voor de seizoenen 2004-2005, 2005-2006 en 2006-2007. In 2006 zouden we inderdaad een bedrag van 1 miljoen vrijmaken. In 2007 zou het gaan om een bedrag van 1,150 miljoen euro en in 2008 zou de bijdrage 1,3 miljoen euro bedragen.

De overeenkomst met Reprobel betreffende de leenvergoeding werd echter gesloten nadat de begroting was goedgekeurd. We moesten de gevolgen ervan dan ook verwerken bij de begrotingscontrole, die 14 dagen geleden werd goedgekeurd in het parlement. In de begrotingscontrole 2006 is inderdaad 1 miljoen uitgetrokken voor de leenvergoeding. Het bedrag wordt overgemaakt aan Reprobel. Het parlement heeft daarvoor de nodige schikkingen getroffen.

We zijn nu 14 dagen later. Inmiddels zijn we volop bezig om die overeenkomst uit te voeren. Nog voor de regering met reces gaat, zal de overeenkomst met Reprobel formeel worden ondertekend. Ik kon natuurlijk nog geen betaling uitvoeren op het moment dat de begrotingscontrole nog niet was goedgekeurd.

We hebben de tussenperiode wel gebruikt om van Reprobel de absolute garantie te krijgen dat de vergoeding die we betalen, op een correcte manier bij de auteurs

terecht komt. Het is goed dat er een akkoord met Reprobel is over het bedrag. Voor de Vlaamse Gemeenschap is het echter ook belangrijk dat het geld effectief ten goede komt van alle auteurs die daar recht op hebben. De overeenkomst is er nu.

Na het afsluiten van de formele overeenkomst tussen mezelf en Reprobel kan de betaling gebeuren. Er is een absolute garantie dat de vergoeding gaat naar de verschillende auteurs. Daarmee hebben we een belangrijke stap gezet in de jarenlange saga over de leenvergoeding. We hebben kunnen voorkomen dat iedere lezer of gebruiker van onze bibliotheken – zowel kinderen als ouderen – individueel een bijdrage zou moeten leveren. Wij doen dat voor hem.

We hebben een goed akkoord afgesloten. Het zal nog deze week worden gefinaliseerd. Dankzij de goedgekeurde begrotingscontrole kan de betaling worden uitgevoerd.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik verwijs naar de verklaringen van Reprobel zelf. Het stelt niet over de middelen te beschikken om de betalingen uit te voeren. Ik heb het dan nog niet eens over de discussies over de beheersvennootschappen, die nu aan de gang zijn. Ik heb het wel degelijk over de periode 2004-2005.

Minister Bert Anciaux: Dit moet in 2006 worden betaald en daarvoor moest ik op de begrotingscontrole wachten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de controle van het Rekenhof op de VRT

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik had na het laatste debat over de positie van de gedelegeerd bestuurder van de VRT niet gedacht om voor het reces nog een vraag te moeten stellen over verklaringen van de persoon in kwestie.

Mijnheer de minister, er is een derde nieuw feit dat voor mij het zwaarste is. Het eerste feit was dat de gedelegeerd bestuurder duidelijk weerwerk heeft geboden bij de totstandkoming van het decreet. Ondertussen is het decreet van toepassing. Ten tweede waren er de

zware verklaringen van de gedelegeerd bestuurder dat hij niet akkoord kon gaan met de budgettaire ruimte die door de Vlaamse Regering werd gegeven met betrekking tot de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst.

Het derde en nieuwe feit vormt de aanleiding van deze actuele vraag. Mijnheer de minister, ik weet dat er al meer dan een jaar correspondentie is tussen u, de aandeelhouder, en de gedelegeerd bestuurder van de VRT via aangetekende brieven. Ik vind dat een bijzonder rare manier van communiceren. Vreemd is dat hij sinds kort ook via aangetekende brieven met de pers communiceert. Ik vind dat een bijzonder zwaar feit. De gedelegeerd bestuurder van de VRT is de CEO is van het grootste mediabedrijf van Vlaanderen en gaat nu ook bepaalde persmensen op een intimiderende manier te lijf. Die bewuste brief is vandaag in Knack verschenen en ik wil er graag een aantal paragrafen uit citeren.

De brief komt van advocaten en is gericht aan Knack: ‘Wij richten u dit schrijven in onze hoedanigheid van raadsliden van de VRT, NV van publiek recht, en zijn gedelegeerd bestuurder Tony Mary.’ In die eerste zin staat al iets merkwaardigs. De brief wordt verstuurd namens de NV van publiek recht, dus ook namens de raad van bestuur. Uit contacten blijkt echter dat de raad van bestuur hier niet van op de hoogte is. Dat de hele NV van publiek recht hier bij wordt gesleurd, vind ik niet kunnen.

Verder staat te lezen: ‘Rekening houdend met de talrijke bijdragen die uw tijdschrift reeds wijdde aan de VRT en aan de gedelegeerd bestuurder, waarin aan onjuiste, negatieve en lasterlijke berichtgeving wordt gedaan, vrezen onze cliënten terecht dat het thans voorbereide artikel niet anders zal zijn en slechts een voortzetting zal vormen van de reeds enige tijd tegen de VRT en de gedelegeerd bestuurder gevoerde lastercampagne.’ Het gaat dus over een artikel dat nog moet verschijnen.

Ik citeer verder: ‘Daar waar onze cliënten, in de veronderstelling dat dergelijke berichtgeving niet zou blijven duren, in het verleden niet openlijk hebben gereageerd om geen polemiek te voeren’ – wie voert er vaak de polemiek – ‘wensen zij thans uitdrukkelijk te protesteren tegen de schadelijke berichtgeving die alsmaar scherper wordt en een ware lastercampagne geworden is. Hierbij maken zij ook alle voorbehoud omtrent het vorderen van schadevergoeding.’ Dit is blijkbaar een tweede denkkaard dat wordt geopend in het kader van de pak-de-poenshow.

Ik lees verder: ‘Teneinde verdere schade te vermijden, vragen onze cliënten dat zij van het artikel dat thans in voorbereiding is, vooraf kennis zouden krijgen en aldus in de gelegenheid zouden worden gesteld om er op voorhand hun standpunt over mee te delen en om tijdig

de verspreiding van onjuiste informatie te vermijden. Voor zover als nodig stellen onze cliënten u, de betrokken auteurs en uw tijdschrift in gebreke om hieraan te voldoen.’

Dit gebeurt in een land dat de persvrijheid, de vrije meningsuiting en de vrije nieuwsgaring bijzonder hoog acht. De gedelegeerd bestuurder van het grootste mediabedrijf van het land bedreigt evenwel een ander persorgaan met het opeisen van schadevergoedingen voor een artikel dat nog moet verschijnen en blijkbaar zelfs nog niet in de maak is. Dat zijn Berlusconi-achtige trekjes.

De brief is op 7 juli bij de redactie beland. Heeft dat te maken met het bezoek van het Rekenhof aan de VRT, dat dezelfde dag heeft plaatsgevonden? Dat is mijn vraag. Afgelopen vrijdag is het Rekenhof afgestapt bij de VRT. Volgens de enen ging het om een inval, volgens de anderen een bezoek. Hoe de vork in de steel zit, weet ik ook niet. In elk geval is het zo dat het Rekenhof bij de VRT, zoals bij veel andere grote openbare instellingen, een bureau heeft waar een of meerdere mensen van de dienst de werking van de instelling permanent opvolgen. Dat is de normale gang van zaken.

Wellicht is een bezoek ook normaal. De vraag is evenwel of er een verband is tussen beide zaken. Waarom is het Rekenhof afgelopen vrijdag afgestapt? Volgens sommigen hebben de mensen van het Rekenhof die er permanent werken, bepaalde informatie niet gekregen en hebben ze daarom hulp van buitenaf ingeroepen. Heeft het bezoek van het Rekenhof iets te maken met het structurele tekort van de VRT, dat ongeveer 12 miljoen euro zou bedragen? Of is er iets anders aan de hand? Of ging het om een routinebezoek? In elk geval heeft het Rekenhof een onderzoek gestart, alleen weten we niet over wat.

Gezien de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder en zijn verwijzingen naar onkostenvergoedingen in zijn brief, vraag ik me af of het onderzoek van het Rekenhof daarmee te maken heeft. En in elk geval is het ongehoord dat de gedelegeerd bestuurder een ander persorgaan op die manier aanpakt, wetende dat het decreet bepaalt dat de gedelegeerd bestuurder moet waken over het redactiestatuut en de deontologische code van journalisten in zijn bedrijf, in afspraak met de representatieve vakverenigingen.

Dat laatste is ook gebeurd. De journalisten van de VRT hebben een goed redactiestatuut. De daden van de gedelegeerd bestuurder roepen evenwel vragen op over de handhaving ervan. Dat doet vragen rijzen over de objectiviteit van de nieuwsgaring. Welke geloofwaardigheid heeft de gedelegeerd bestuurder nog? Mijn vragen luiden dus als volgt. Is de minister op de hoogte

van bezoek van het Rekenhof aan de VRT van afgelopen vrijdag? Om wat voor een onderzoek gaat het? Wat is zijn mening als mediaminister over de recente briefwisseling in het licht van de persvrijheid en de mediadeontologie die in dit land hoog in het vaandel worden gevoerd?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, de VRT heeft mij een verklaring bezorgd waarin wordt ontkend dat het Rekenhof een inval in de VRT heeft gehouden. Daarin wordt ook ontkend dat er een vorm van controle wordt ugeoefend die afwijkt van de normale gang van zaken. Gezien het delicate karakter van deze zaak, zal ik de verklaring die de VRT me heeft bezorgd, letterlijk voorlezen.

'De bewering als zou het Rekenhof bij de VRT zijn binnengevallen in het kader van een onderzoek, is onjuist. Het Rekenhof heeft een bureau op de VRT om zijn werkzaamheden ten opzichte van de VRT permanent te kunnen uitvoeren, onder meer in het kader van de jaarlijkse controle van de rekeningen. Voor een grote instelling die grotendeels met overheidsmiddelen wordt betaald, is dat normaal.

In 2001 is een laatste operationele audit gebeurd door het Rekenhof bij de VRT. Het is normaal dat een grote instelling zoals de VRT periodiek onderworpen wordt aan een afzonderlijke audit in een bepaald bedrijfsdomein van het Rekenhof. Dat behoort immers tot de opdracht van het Rekenhof. Verwacht kan worden dat het Rekenhof zijn opdracht ter harte neemt. Ook de VRT neemt zijn opdracht ter harte. De VRT houdt zich aan alle wettelijke voorschriften. Wel is het zo dat de auditeur van het Rekenhof belast met het VRT-dossier begin juni een afspraak had aangevraagd met de gedelegeerd bestuurder en de directeur financiën.

De afspraak was niet dringend en is een paar maal verschoven. Op 3 juli 2006 ging de afspraak door. De afspraak was bedoeld om de VRT in te lichten over een mogelijk onderzoek van het Rekenhof. Bij die ontmoeting overhandigde de auditeur van het Rekenhof een vragenlijst aan de VRT. Deze vragenlijst heeft tot doel de scope vast te leggen voor een mogelijk onderzoek. De VRT heeft geen opmerkingen over deze scopebepaling en zal dit eerstdaags aan de auditeur meedelen. De auditeur zal dan het voorstel van onderzoek aan zijn directie ter goedkeuring voorleggen.

De VRT heeft mij gezegd dat zij, gelet op de confidentialiteit ervan, niet mogen meedelen waarop de vragen betrekking hebben. De VRT heeft mij aangeraden contact op te nemen met het Rekenhof om deze gang van zaken te laten bevestigen en om te informeren waarover

dit mogelijke onderzoek zou gaan. Ik ben daar uiteraard niet op ingegaan.

Het Rekenhof is een grondwettelijk ingestelde parlementaire instelling. Er bestaat zoiets als de scheiding der machten. Ik vraag hier dus geen bevestiging van, noch vraag ik aan het Rekenhof waarover dit onderzoek gaat. Het is aan het parlement om vragen te stellen en het Rekenhof zal er zodra het onderzoek is afgerond, tekst en uitleg over geven. Het is wel de gewoonte dat het Rekenhof zorgt voor een tegensprekelijk debat. Als het rapport klaar is, bezorgt het dit aan de instelling of aan de bevoegde minister die zijn opmerkingen kan formuleren. Dit alles maakt dan deel uit van het rapport dat vervolgens wordt meegedeeld aan het parlement.

Ik heb geen enkele aanwijzing dat het onderzoek betrekking heeft op de feiten waarnaar u verwijst en die het voorwerp uitmaken van een polemiek tussen de gedelegeerd bestuurder en Knack. Het betreft een polemiek waar ik niet wens op in te gaan. U weet dat ik een groot voorstander ben van de persvrijheid en van het principe dat iedereen verantwoordelijk is voor zijn eigen daden.

Ik heb op de website van het Rekenhof nog eens gekeken naar de missie van het Rekenhof aangaande de onderzoeksopdrachten. Het Rekenhof zegt zulke onderzoeksopdrachten uit te voeren aan de hand van objectieve criteria. Bij die objectieve criteria laat het Rekenhof zich leiden door een aantal zaken, onder meer door risicoanalyses en interesses van de parlementaire vergaderingen.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank de minister voor het antwoord. Ik houd ook niet van geruchten die circuleren of persartikelen die verschijnen. Ik hoor er toch een bevestiging in van het feit dat er een bezoek is geweest van het Rekenhof aan de VRT en dat er een gesprek heeft plaatsgevonden.

Het Rekenhof werkt inderdaad voor het parlement. Ik zal morgen een brief schrijven naar de voorzitter van het Rekenhof om daadwerkelijk te weten wat het onderwerp van het onderzoek is. Betreft het een routineonderzoek of iets anders? Daarover zullen wij als parlementslid hopelijk inzage krijgen.

Ik begrijp dat u buiten iedere vorm van polemiek wenst te blijven. Veel collega's en vooral de personeelsleden van de VRT worden de polemiek die de gedelegeerd bestuurder ongeveer met iedereen aan het voeren is, stilaan moe. Zij zijn het beu dat de VRT die als instelling momenteel goed functioneert met goede programmamakers en een goede berichtgeving, door de polemiek van de gedelegeerd bestuurder in een steeds kwader daglicht wordt gesteld. Er moet zo snel moge-

lijk duidelijkheid komen. Dat zal immers in het voordeel spelen van een sterke openbare omroep.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Frans Wymeersch tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente visietekst in het kader van het nieuwe mestdecreet MAP 3 en de reactie van de Europese Commissie

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Dua tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de recente visietekst in het kader van het nieuwe mestdecreet MAP 3 en de reactie van de Europese Commissie

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat wij over dit onderwerp de degens kruisen en het zal hoogstwaarschijnlijk ook niet de laatste keer zijn. U bent vorige week bevallen van een zoveelste visietekst.

Mijnheer de minister, ongeveer een jaar na de eerste visietekst hebt u verkondigd dat er een nieuwe tekst is. Het nieuwe MAP zal op deze nieuwe tekst worden gestoeld. Tenminste, dit staat te lezen in een persmededeling die uw diensten hebben verspreid. In die nieuwe tekst zouden een aantal krachtlijnen voor het nieuwe MAP staan. Sinds de Europese Commissie haar definitieve houding heeft bepaald, liggen de kaarten op duidelijk op tafel. We weten waar we aan toe zijn en welke maatregelen moeten worden genomen. Ik wil niet ingaan op de techniciteit van de tekst. Deze tekst is niet naar het Vlaams Parlement of naar zijn individuele leden verstuurd. We hebben de tekst via andere kanalen in handen gekregen. Een aantal zaken valt me alleszins op.

Ik val misschien in herhaling door te stellen dat het MAP een milieudecreet is en moet blijven. Ik heb dit in verleden reeds duidelijk gezegd. Het MAP mag geen decreet met duidelijke sociaal-economische gevolgen zijn. Indien dit toch het geval zou zijn, moeten deze gevolgen worden opgevangen. Als ik de tekst waarover we beschikken goed begrijp, zal het nieuwe MAP duidelijk economische gevolgen voor de landbouwsector hebben.

Mijnheer de minister, aan het einde van de rit kiest u voor mestverwerking. U bent echter niet bereid de gevolgen hiervan te dragen. Indien u voor mestverwerking

kiest, bevinden we ons op dezelfde golflengte. Op dit vlak hebt u gelijk. U houdt in uw nieuwe tekst echter geen rekening met de consequenties. Mestverwerking zal uiteindelijk de enige oplossing zijn. Ik vraag me echter af welke maatregelen u zult treffen om de mestverwerking te ondersteunen. Het gaat hier niet enkel om een aangepaste regelgeving voor de ruimtelijke ordening of voor het leefmilieu. Het gaat hier om het creëren van financiële mogelijkheden om de mestverwerking te ondersteunen. In welke mate hebt u hierover al met de Europese Commissie gepraat? Over die ondersteuning bestaat immers nog onduidelijkheid en die onduidelijkheid wil ik hier vandaag wegwerken.

Veertien dagen geleden hebt u in de commissie voor Leefmilieu verklaard dat u met een ontwerp van decreet naar de Vlaamse Regering zou stappen en dat het Vlaams Parlement in het najaar onmiddellijk met de discussies over dit ontwerp van decreet zou kunnen beginnen. Uit uw nieuwe tekst blijkt nu evenwel dat binnen het Vlaams Parlement een werkgroep zal worden opgericht. Die werkgroep zal dan een voorstel van decreet moeten voorbereiden. U mag me straks tegen spreken. Ik zou dat zelfs graag horen.

Indien het om een voorstel van decreet gaat, bent u niet verplicht de Raad van State, de SERV, de Minaraad en dergelijke om advies te vragen. U kaatst de bal terug naar het Vlaams Parlement. De fracties zullen in het najaar een werkgroep samenstellen om het MAP 3 voor te bereiden. Indien dit scenario klopt, zou ik graag vernemen wie verantwoordelijk voor de samenstelling van die werkgroep is. U ontloopt alvast de normale procedure. Het lijkt wel of de Vlaamse Regering niet in staat is om zelf een ontwerp van decreet op te stellen. Het lijkt zelfs of de minister van Leefmilieu niet in staat is om de andere leden van de Vlaamse Regering van zijn eigen grote gelijk te overtuigen.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat u het tijdpad dat u bij de aanvang van de huidige legislatuur hebt vooropgesteld niet kunt volgen. U hebt een hopeloze achterstand opgelopen.

Het is natuurlijk evident dat u een aantal adviesstappen probeert uit te sluiten om tegen 1 januari 2007 met uw nieuw MAP klaar te zijn. Dat is echter niet de juiste weg. Ik vind dat u de procedureel correcte weg moet volgen. U moet zorgen voor een zuiver milieudecreet dat geen economische gevolgen heeft.

Zonder dat het met zoveel woorden wordt gezegd, blijft de afbouw van de veestapel inherent aan de teksten die vandaag op tafel liggen. Hij is echter niet nodig en wij kunnen hem dan ook niet accepteren.

Mijnheer de minister, in welke ondersteunende, begeleidende of versoepelende maatregelen op het vlak van

ruimtelijke ordening en milieuregelgeving voorziet u en hebt u al voorzien in verband met de mestverwerking? Hoe reageert u op de kritiek van de sector dat de strengere norm voor reststikstof in de bodem niet haalbaar is? Ik verwacht in dat verband een reactie van u. In hoeverre bent u zeker dat de teksten die nu op tafel liggen, de zegen van Europa kunnen krijgen? (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, de Vlaamse Regering heeft zich vrijdag inderdaad nogmaals gebogen over de mestproblematiek. Ik was verbaasd dat het geen ontwerp van decreet betrof, maar wel een visietekst waarin de grote lijnen zijn vastgelegd. Voorlopig heeft die tekst nog geen decreettekst opgeleverd. Dat maakt de discussie een beetje moeilijk.

Er staan een aantal zaken in de tekst die voor discussie vatbaar zijn. Een cruciale vraag is natuurlijk of de principes die in de tekst staan, het fiat van Europa zullen krijgen. Een vraag die ik nog crucialer vind, is of deze aanpak ervoor zal kunnen zorgen dat de nitraat- en de fosfaatvervuiling in Vlaanderen verminderen.

Ik vermoed dat we in het najaar eindelijk eens over decreetteksten zullen kunnen discussiëren. Dan zullen alle technische problemen en aspecten aan bod kunnen komen. Vandaag wil ik een positief en een negatief element uit de visietekst bespreken.

Ik vind het positief dat Vlaanderen voor 100 percent tot kwetsbaar gebied wordt uitgeroepen. Ik denk dat u niet anders kon na de veroordeling van Europa. Het is ook een goede zaak dat de krijtlijnen van het mestbeleid nu zeer duidelijk vastliggen. Europa zal trouwens zeer tevreden zijn met die beslissing om heel Vlaanderen als kwetsbaar gebied te bestempelen.

Wat ik negatief vind aan de tekst die de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd, is dat u opnieuw de deur opent voor de uitbreiding van bedrijven, mits voorwaarden. Dit is een heel fundamentele wijziging ten aanzien van het beleid van de vorige regering en zelfs van die daarvoor. Het was immers minister Kelchtermans die via het mestdecreet de vergunningsstop heeft ingevoerd. U gaat die nu loslaten. Ik denk dat dat de prijs is die u hebt moeten betalen voor het invoeren van de 100-percent-kwetsbaarheid.

Die vergunningenstop stond niet toevallig in het oorspronkelijke decreet. Iedereen, ook de meerderheid waar uw partij toen deel van uitmaakte, realiseerde zich toen immers dat we in Vlaanderen een probleem hebben. Er is namelijk een veel te intensieve veeteelt in onze regio.

Ten tijde van het oorspronkelijke decreet leefden er in

Vlaanderen meer varkens dan mensen. We hebben dat gelukkig kunnen keren. De vergunningenstop vloeide voort uit de gedachte dat er een grens is aan wat Vlaanderen kan verdragen aan intensieve veeteelt. Dat u daar nu een einde aan maakt, is een stap achteruit op de weg naar duurzame landbouw die we waren ingeslagen tijdens de vorige legislatuur.

Het zullen dus vooral, en dat weet u ook, de echt intensieve veehouders zijn die ingaan op die mogelijkheid. Met andere woorden: er komen meer legbatterijen en er komen meer varkensstallen. Ik wil binnen 1 tot 2 jaar samen met u de situatie in Vlaanderen nog wel eens bekijken, mijnheer de minister, om de balans op te maken van het loslaten van die vergunningenstop.

Dan kom ik tot mijn tweede punt. We hebben in de vorige regeringen, en ik kijk nu ook naar de andere coalitiepartners, een beleid gevoerd van warme sanering. U hoeft daar niet mee akkoord te zijn, maar we hebben het wel gedaan. We hebben daarvoor 100 miljoen euro uitgegeven, maar niet onder de vorm van prepensioenen of premies voor de boeren. Het ging zeer duidelijk om het opkopen van vergunningplaatsen, precies om die immense veestapel tot normale proporties terug te brengen. De belastingbetaler heeft daarvoor 100 miljoen euro betaald en u gaat nu zomaar opnieuw gratis vergunningsplaatsen uitdelen. Al dat geld is dus weggesmeten geld. Ik vind dat dus een zeer bedenkelijke filosofie, zeker ten aanzien van de partners die die warme sanering mee hebben goedgekeurd.

Een derde reden waarom dit een zeer spijtige zaak is, is het volgende. Zelfs indien men daar een sluitend systeem van mestverwerking voor zou vinden, wat te betwijfelen valt, dan nog weet u zeer goed dat de problematiek van de intensieve veeteelt niet alleen gaat over wat we aanvangen met de mest en dus over de vervuiling van het water met nitraten en fosfaten. Het gaat ook over andere milieuvervuilende componenten, bijvoorbeeld ammoniak. Wat ammoniak betreft, voldoen we nog altijd niet aan het reductieplan dat wordt opgelegd door Europa. Als u de veestapel doet toenemen, dan zal er natuurlijk opnieuw een toename zijn van de ammoniakbelasting. Mijnheer de minister, wat dit aspect betreft slaat u echt een fundamenteel andere richting in. U draait de klok helemaal terug en wilt terugkeren naar de echt intensieve veeteelt. De vraag is natuurlijk hoe Europa daarop zal reageren. Als het over andere aspecten ging, heb ik in uw tekst een paar keer kunnen lezen dat Europa akkoord ging. Wat dit aspect betreft, staat er in de tekst echter niets over Europa. Ik vermoed dus dat Europa zich daar nog niet over heeft uitgesproken. In elk geval vind ik, en ik denk alle mensen met een groen hart, dat dit niet de goede weg is. U wilt terugkeren naar de niet-duurzame landbouw en de intensieve veeteelt opnieuw stimuleren, en dat betreurt ik. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is inderdaad zo dat de regering vrijdag een wettekst heeft goedgekeurd met daarin de elementen die we in de visienota hadden opgenomen. Er is ook zeer intensief overleg geweest met de commissie, die heeft gezegd dat deze tekst beantwoordt aan de vragen die Europa ons heeft gesteld en voldoet inzake een aantal elementen die we zelf naar voren hebben geschoven, en dat met deze tekst de procedure dus kan worden voortgezet.

Ik heb vrijdagnamiddag zowel de landbouworganisaties als de milieuorganisaties ontvangen en was zelf zeer aangenaam verrast dat beide partijen met enige voorzichtigheid maar zeker niet negatief hebben gereageerd. Mijnheer Daems, u hebt daar misschien een probleem mee, maar het is wel zo dat men niet negatief heeft gereageerd. Men heeft gezegd dat dit een stap in de goede richting was.

Mijnheer Wymeersch, het is duidelijk dat ik met deze tekst mijn engagementen qua timing ben nagekomen. Nu gaat deze tekst naar het parlement, net zoals is gebeurd bij het bodemsaneringsdecreet en het voorstel van decreet dat vandaag nog verder werd besproken. De afspraak is namelijk dat we de commissie Leefmilieu en het parlement de nodige ruimte voor discussie laten om deze tekst uitvoerig te bespreken en waar nodig te verbeteren. Zo komen we dan tot een voorstel van decreet, wat niet wil zeggen dat we bepaalde procedures niet willen nakomen. Ik denk alleszins dat er in dit parlement heel wat kennis en heel wat knowhow aanwezig is om tot een goed en voldragen decreet te komen.

Ik begrijp dat bepaalde reacties voortkomen uit het feit dat men de tekst niet of onvoldoende heeft gelezen, want anders zou men weten dat een aantal vragen in de tekst ook beantwoord worden.

Mevrouw Dua, ik wil nogmaals onderstrepen dat we heel wat vragen hebben gekregen van Europa over het actieprogramma. Ook aan Europa werd deze tekst overgemaakt. Zoals u weet, neemt Europa pas een formeel standpunt in als de tekst hier formeel is goedgekeurd, maar we hebben een antwoord gegeven op alle geformuleerde vragen.

De problematiek van de mestverwerking is een heel belangrijk en delicaat facet in het landbouwbeleid. We hebben hierover een andere zienswijze naar voren geschoven, die, wat mij betreft, heel verstandig is. We gaan ervan uit dat er geen groei mogelijk is mis mestverwerking, maar dat groei enkel mogelijk is nadat is bewezen dat men mest kan verwerken. Ik denk dat dat een belangrijk element is.

Als er twijfels over bestaan dat de mest effectief wordt

verwerkt, waardoor men op een bepaald moment met een nog groter mestoverschot geconfronteerd zou worden, gaat uitbreiding niet door. In het systeem dat we voorstellen, moet men eerst bewijzen dat men de mest kan verwerken, niet enkel wat nu verplicht is, maar ook de mest die men de volgende jaren extra zal produceren. Dat is een heel duidelijke garantie: een bedrijf kan maar groeien, nadat het heeft bewezen dat het de bijkomende mest – niet alleen van de uitbreiding, maar nog 25 procent extra – kan verwerken. Ik denk dat we op deze manier kunnen bewijzen dat de mestverwerking, zowel vanuit ecologische als economische invalshoeken, ook effectief kan zijn.

Mijnheer Wymeersch, u was aanwezig tijdens de rondetafel die we over de economische ondersteuning hebben georganiseerd. Ik heb aan de VITO een actualisatie gevraagd van de studie over de beste beschikbare technologie inzake mestverwerking. Ik zal met de minister van Landbouw nagaan in welke mate ondersteuning kan worden geboden, binnen de Europese krijtlijnen. Ook de werkgroep mestverwerking heeft een aantal opmerkingen gemaakt en suggesties gegeven. Aan al deze elementen zullen we de volgende weken en maanden verder werken.

Mevrouw Dua, de Europese Commissie heeft ons inzake mestverwerking laten weten dat we heel realistisch moeten zijn en heeft de zorg, dat we alleen maar stappen vooruit kunnen zetten nadat heel nadrukkelijk is bewezen dat mestverwerking werkt, aan ons overgemaakt. Ook heeft de EC het belang van een visie inzake mestverwerking op voldoende lange termijn benadrukt, maar het is niet zo dat mestverwerking niet zou kunnen voor de Commissie.

Mijnheer Wymeersch, u verwees naar het nitraatresidu. Daarover zegt de Europese Commissie: 'De Commissie heeft ermee ingestemd dat tot 31 december 2008 de grenswaarden van het nitraatresidu in de bodem is vastgesteld op 90 kilogram stikstof per hectare. Met het oog op de handhaving kan verder worden gewerkt met het opleggen van een geldboete en een audit van het bedrijf waar een overschrijding zou worden vastgesteld. Na evaluatie en wetenschappelijke toetsing van de monitoring na 2 jaar, zal worden overgegaan tot een definitieve vaststelling van de grenswaarden, waarbij onderscheid zal worden gemaakt tussen zandgrond en niet-zandgrond.'

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een heel moeilijk, delicaat en technisch debat. Mevrouw Dua, het is evident dat de waterkwaliteit moet verbeteren. Dat is de alfa en de omega van wat we in de nieuwe regelgeving voorop moeten stellen en realiseren.

Met deze tekst hebben we een belangrijke stap vooruit gezet.

Ik kijk uit naar het debat dat in de commissie Leefmilieu zal plaatsgrijpen om, zoals de timing voorziet, tegen het einde van dit jaar een nieuw decreet te hebben dat door dit parlement zal zijn goedgekeurd.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat de mestverwerking betreft, reikt u mogelijkheden aan voor de toekomst, en u zegt dat een en ander moet bekeken worden met de minister-president, die bevoegd is voor Landbouw. Ik denk dat u ook uw huiswerk moet maken inzake ruimtelijke ordening want daar zitten ook nog een aantal knelpunten. Ik raad u aan die problematiek met minister Van Mechelen door te nemen. Het gaat niet op om al uw troeven in te zetten op de mestverwerking als sluitstuk van het MAP, maar deze mestverwerking blijvend op te zadelen met een aantal negatieve elementen inzake ruimtelijke ordening, milieuregelgeving en dergelijke. Wij gaan mee in uw intentie om daar iets aan te doen, ook inzake financiële en logistieke ondersteuning. Dat zullen we in de nabije toekomst zien, naar ik hoop. Maar als u wedt op de mestverwerking, moet u die alle kansen willen, durven en kunnen geven.

Wat betreft de procedure zegt u dat u vorige week een wettekst hebt laten goedkeuren door de Vlaamse Regering. Dus neem ik aan dat we spreken over een ontwerp van decreet, anders is het geen wettekst. Als u een wettekst laat goedkeuren door de regering en u brengt die naar het parlement, is dat een ontwerp van decreet. U spreekt u zelf tegen als u zegt dat de tekst is goedgekeurd door de regering en dat het parlement er daarna over zal discussiëren om tot een voorstel van decreet te komen. U hebt niet gezegd wat de reden daarvan is. Met mijn slecht karakter suggereer ik dat u dat doet om een aantal adviezen te ontlopen. Ik wil hier duidelijkheid over. Is het een ontwerp van de regering of wordt het een voorstel van het parlement dat geschreven is op de kabinetten en door de administratie?

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, het zou goed zijn dat de parlementsleden de tekst krijgen, zoals bij een normaal ontwerp van decreet. Als het werkelijk wetteksten zijn, zoals u hebt gezegd, dan is het de geplogenheid dat de parlementsleden die ontvangen. Ik dring erop aan dat het geregeld wordt dat het parlement inzage krijgt in de teksten.

Mijnheer de minister, het valt me op dat u weinig ingaat op de nieuwe golf van uitbreidingen die we zullen kennen. Ik heb de Aveve's van deze wereld ook aan mijn deur gehad, ook Danis en Vanden Avenne, die miljoenen varkens hebben staan bij loonboeren. Dat moet ik u niet vertellen, mijnheer de voorzitter. Ik heb altijd gezegd dat dat niet de juiste keuze is voor een duurzame landbouw. We moeten naar een andere soort van landbouw gaan. We moeten de vergunningenstop in stand houden. We hebben in de voorbije jaren een spectaculai-

re daling gekend van de intensieve veeteelt. Ik ben er nog altijd blij om dat we dat hebben gerealiseerd omdat dit het evenwicht in de landbouw deels heeft hersteld. De grote poenscheppers – ik zeg niet maffia, maar het scheelt niet veel – die in al die varkensstallen duizenden varkens hebben staan, zitten alleen maar te wachten op een minister die hen opnieuw vrij spel geeft en terug uitbreiding toestaat.

Ik zal een voorspelling doen. Ik denk dat u tegen het einde van deze legislatuur zult kunnen terugblikken op vijf jaar ministerschap en dat we opnieuw in een situatie zitten waar CD&V zich ontzettend goed in voelt, namelijk dat er in Vlaanderen opnieuw meer varkens zullen zijn dan mensen. Het milieuprobleem zal absoluut niet opgelost zijn. Het zal de doodsteek zijn van de familiale landbouw want de integratoren zullen uitbreiden ten koste van de kleine boeren. Daar zult u verantwoordelijk voor zijn! (*Applaus bij Groen!*)

Minister Kris Peeters: Mevrouw Dua, uw felle reactie is onnodig. Wat u zonet hebt toegelicht, heeft geen oplossing gebracht. Bovendien ben ik ervan overtuigd dat we met deze aanpak niet alleen het probleem van de waterkwaliteit oplossen, maar ook de sector toekomstkansen bieden, en dat binnen duidelijke klijlijnen. Mevrouw Dua, ik daag u uit binnen twee jaar na te gaan of er effectief sprake is van verbetering. Zelf zal ik dat in elk geval doen. Ik zal er alles aan doen opdat ook de familiale landbouwbedrijven zich daar goed bij voelen, want ik geloof ook dat dat kan.

Mijnheer Wymeersch, in verband met de ruimtelijke ordening hebben we een omzendbrief goedgekeurd. Daarbij zijn duidelijke afspraken gemaakt over de inplanting van mestverwerkingsinstallaties. Dat huiswerk hebben we dus al gemaakt.

De overeengekomen procedure was dat ik na de onderhandelingen met de Europese Commissie op basis van de visienota, het actieprogramma en alle vragen van de Commissie een wettekst zou opmaken. Die wettekst is er nu, bevat een tachtigtal artikelen en gaat nu naar het parlement. Op basis daarvan kan het parlement een voorstel van decreet opmaken en goedkeuren. Het kan niet duidelijker zijn. De tekst die ik indien, biedt een antwoord op alle vragen van Europa. Ik ga er dan ook van uit dat Europa, na de goedkeuring van die tekst hier, geen problemen meer zal maken.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, het is duidelijk dat in dit dossier zowel de kleine boeren als het milieu verloren hebben, en Aveve en de Boerenbond hun slag hebben thuisgehaald. Over een paar maanden zullen we daar het resultaat wel van zien.

Minister Kris Peeters: Hoe komt het dan dat de milieuverenigingen niet negatief hebben gereageerd?

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, ik spreek hier namens de groene partij. In die positie zeg ik u dat u een totaal verkeerd beleid voert. Over een paar jaar zullen we dat aan den lijve ondervinden.

Minister Kris Peeters: Het is een ander beleid dan vroeger; dat is wel duidelijk. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, als u dan toch een tekst met tachtig artikelen door de regering hebt laten goedkeuren, dan vraag ik me af waarom u die niet als ontwerp van decreet bij het parlement indient. Leg uw tekst hier voor, dan kunnen we in september onmiddellijk beginnen met de bespreking ervan. Het is volstrekt onduidelijk waarom u dat niet doet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het aangekondigde veiligheidsplan voor De Lijn

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het aangekondigde veiligheidsplan voor De Lijn

De voorzitter: De heer Jan Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, twee weken geleden hebt u naar aanleiding van het actualiteitsdebat over de veiligheidsproblematiek van De Lijn aangekondigd dat u met een structureel veiligheidsplan naar het parlement zou komen. Dat plan zou niet bestaan uit losse flodders, maar zou aangepast en goed voorbereid zijn en zou worden besproken met de sociale partners. Morgen is het 13 juli, en zijn de twee weken om. Helaas zijn we dan op reces, zodat het nu mijn laatste kans is om te weten te komen hoever het ermee staat.

Ik verneem dat dit structurele plan mee wordt voorbereid door een soort stuurgroep die zelfs wetenschappelijke begeleiding krijgt en wordt ondersteund door een zevental werkgroepen, waar ook de vakbonden deel van uitmaken. De vakbonden laten ons echter weten dat de onderhandelingen op zijn zachtst gezegd stroef verlopen, al was het maar omdat ze geen duidelijk zicht krijgen op de visie van de directie van De Lijn ter zake.

De visie van de vakbonden is duidelijk. Ze vragen op risicolijnen meer en betere omkadering. Die kan bestaan in het optrekken van het aantal lijnspotters. In VLD-

kringen wordt er zelfs aan gedacht daar privé-bedrijven voor aan te zoeken.

Ik wil zeker mee onderzoeken of dat kan en nuttig is. Ze vragen eventueel ook camerabewaking en dat is volgens mij terecht. Ze zouden erop aandringen dat de bevoegdheden van de controleurs van De Lijn worden uitgebreid en meer algemeen vragen ze dat er meer wordt geïnvesteerd in preventie. Dit zijn de standpunten van de vakbonden. Het verhaal houdt hier voorlopig op, want over verdere informatie beschikken we niet.

Mevrouw de minister, ik wil graag van u vernemen wat de stand van zaken is. Is het inderdaad zo dat de onderhandelingen op dit ogenblik stroef verlopen? Zo ja, wat is de reden hiervoor? Welke maatregelen neemt u om alsnog met een structureel veiligheidsplan voor onze De Lijn op de proppen te komen? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we hebben inderdaad op 28 juni een actualiteitsdebat gevoerd in de plenaire vergadering naar aanleiding van de jammerlijke gebeurtenissen met dodelijke afloop op de bus in Antwerpen. Alle fracties schoven toen een boel maatregelen naar voren en deden voorstellen om de veiligheid op bus en tram te verhogen. U hebt geantwoord dat u zich niet liet opjagen en dat u geen maatregelen uit de losse pols zou nemen die later niet haalbaar zouden blijken. U stelde dat u veertien dagen nodig had om een ruim overleg op te starten om daarna naar voren te treden met structurele plannen die de veiligheid verhogen.

Ondertussen zijn we twee weken verder. De deadline die u zelf had vooropgesteld, verstrijkt morgen, 13 juli. U zult het me niet kwalijk nemen dat ik u vandaag, op de laatste dag van de parlementaire werkzaamheden, ondervraag of dat ik pols naar de te nemen maatregelen. Morgen zou dus over een pakket maatregelen in de pers worden gecommuniceerd. Ik vraag u vandaag, vanuit het parlement, wat die maatregelen inhouden. Ik overloop niet alle voorgestelde maatregelen, maar ik wijs u erop dat deze morgen schepen Grootjans van Antwerpen heeft voorgesteld om het project van de lijnspotters te optimaliseren door de privé-sector bij de zaak te betrekken. Dat is een heel valabel voorstel, één van de vele.

Mevrouw de minister, plant u de release van uw maatregelen morgen of overmorgen? Bent u van plan om ze morgen voor te stellen? Zo ja, wat zijn de voorliggende maatregelen? Kunnen we een overzicht krijgen van de beslissingen? Zo nee, hoe komt dat dan? Wanneer

verwacht u wel met maatregelen naar voren te kunnen treden? Kunt u een tipje van de sluier oplichten en vertellen welke richting ze uitgaan?

De VMM De Lijn moest ook met een geactualiseerde versie van het veiligheidsplan voor de dag komen. Ook dat plan zou morgen, 13 juli, voorhanden moeten zijn. Is het er al? Kan het parlement er inzage in krijgen?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zoals 14 dagen geleden werd afgesproken ben ik het engagement aangegaan om niet over een nacht ijs te gaan en om niet zomaar in te spelen op alle goede en minder goede ideeën die werden gelanceerd naar aanleiding van het debat maar vooral ook de laatste dagen.

Sinds het actualiteitsdebat is, zoals afgesproken, De Lijn in gang geschoten om op twee weken tijd een geactualiseerde versie van het veiligheidsplan te maken. Ze heeft dat gedaan door een stuurgroep te installeren waarbij niet alleen de vakbonden betrokken worden, maar ook de BTTB als gebruikersorganisatie, de exploitanten aan wie een belangrijk deel van de bedrijfsvoering wordt uitbesteed, en de VVSG. De stuurgroep heeft al een viertal keer vergaderd en stuurt ook de negen werkgroepen aan die werken aan de actualisering van het veiligheidsplan.

Ik overloop nog even de 9 werkgroepen: voertuiguitrusting en -techniek; controle en begeleiding; relatie tussen klant en chauffeur; samenwerking met politiek; samenwerking met scholen; verkeersproblematiek; communicatie bij incidenten; verkoopsorganisatie; openbare vervoersinfrastructuur. De onderhandelingen zijn bezig en verlopen inderdaad soms stroef. Ik heb nooit gezegd dat het gemakkelijk zou gaan. De vragen van de vakbonden, die voor een groot deel legitiem zijn, stroken niet altijd met die van de gebruikersorganisatie. Niet alles is even betaalbaar. De juiste balans moet worden gezocht.

Een tweede weg die wordt bewandeld is het overleg met Binnenlandse Zaken. Een belangrijk deel van het debat heeft namelijk te maken met wie wat doet in de openbare ruimte, die het openbaar vervoer is. De politie heeft daarin een heel belangrijke taak. In tegenstelling tot sommige mensen bij de VLD, ben ik overtuigd dat veiligheid in het openbare domein een kerntaak is van de overheid, weze het door politie, weze het door inzet van eigen mensen en middelen van De Lijn.

De gesprekken met Binnenlandse Zaken verlopen vlot. Normaal is het de bedoeling om morgen de vakbonden en de gebruikersorganisatie te zien om op basis daarvan de verschillende concrete maatregelen voor te stellen. Er moet wel nog een ander belangrijk overleg worden ge-

voerd in de regering. Dat was gepland voor vandaag, maar door de werkzaamheden in het parlement is dit verschoven naar enkele dagen later. Dat heeft niets te maken met een stroef verloop of met onderhandelingen. Er is een politieke aftoetsing nodig in de regering, dat zult u me niet kwalijk nemen. Als we maatregelen lanceren, moet de hele regering die dragen. Daar zijn we volop mee bezig. Normaal is vrijdag alles klaar. Het zou contradictorisch zijn om op dat plan vooruit te lopen, aangezien het net te maken heeft met een breed overleg.

Een goed plan speelt in op verschillende aspecten, preventie, repressie, techniek en aanpassingen van techniek, maar het wordt ook gedragen door de sociale partners, de gebruikers en de verschillende politieke fracties. *(Applaus bij sp.a-spirit)*

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik neem akte van uw antwoord. U verdaagt de datum met 2 dagen. Ik heb begrip voor het feit dat de onderhandelingen misschien niet gemakkelijk zijn, omdat u rekening moet houden met verschillende bekommernissen van de klanten en van de bestuurders.

Eén argument zou in dit debat echter niet mogen meespelen, en dat is het argument van de betaalbaarheid. Als u de ambitie hebt om De Lijn aantrekkelijk te houden, moet u ook durven investeren in veiligheid. De laatste pijnlijke incidenten hebben aangetoond dat die geen prijs mag hebben. Ik hoop dat de Vlaamse Regering daarmee rekening zal houden. Daarin hebt u onze steun.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de minister, ik betreur dat u op dit moment nog geen duidelijkheid kunt verschaffen over de maatregelen. Het parlement, dat vandaag voor het laatst bijeenkomt voor het zomerreces, kan haar controletaak dan niet meer uitoefenen en geen vragen meer stellen.

U staat ook sceptisch tegenover de plannen van scheppen Grootjans voor de uitbesteding van bepaalde taken, zoals de opleiding van bepaalde diensten zoals de lijnspotters door privé-firma's. Hij meent dat ze dan een uitgebreider opleidingspakket zullen krijgen dan nu het geval is, zodat ze beter gewapend zijn om te kunnen optreden. Mevrouw de minister, ik kijk vol spanning uit naar volgende vrijdag.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik begrijp de vraag van het parlement. Ik ben volgende week zeker en vast nog beschikbaar. Als dat niet meer kan voor het parlement, zullen we dit bespreken zodra het parlement opnieuw bijeenkomt. In het plan zullen heel wat zaken worden opgenomen. Het zal ook continu moeten worden opgevolgd. De betrokkenheid van het parlement is een terechte vraag, die ik ondersteun.

Mijnheer Penris, ik ben ervan overtuigd dat werken aan de veiligheid cruciaal is voor het openbaar vervoer. Mensen willen immers geen gebruik maken van openbaar vervoer dat niet veilig is, terwijl het net onze bedoeling is dat zoveel mogelijk mensen dat wel doen.

Wat het voorstel van de schepen in Antwerpen betreft, verbaast het me dat er een aantal zaken door elkaar worden gehaald. Ik ben het ermee eens dat het beter kan met de opleiding van de lijnspotters. Het is echter nooit mijn bedoeling geweest, en dat is het ook nu niet, om van lijnspotters controleurs te maken. Lijnspotters zijn vandaag een combinatie van sociale preventie en sociale werkgelegenheid. Die twee moeten we blijvend versterken. De bevoegdheden van de controleurs van De Lijn moeten worden uitgebreid. Ik zie niet in hoe een privé-firma die sociale preventie zou kunnen overnemen van de lijnspotters.

Vandaag worden de lijnspotters betaald met federale middelen uit de activering van de werkloosheid, of met Vlaamse middelen uit de sociale economie. Indien we deze opdracht uitbesteden aan de privé-sector, dan zullen heel wat middelen die we van de hogere overheid krijgen, niet worden gespendeerd. Ik weet hoeveel het kost om één plaats 24 uur op 24 te bemannen: meer dan 300.000 euro. Als ik alle pre-metro's in Antwerpen permanent moet bemannen via de privé-sector, dan kost dat zeker 3,5 miljoen euro. Voor dat bedrag, mevrouw De Ridder, kan ik 66 controleurs in dienst nemen. Als ik efficiënt middelen moet inzetten, dan weet ik waar dat best gebeurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de gemeenschappelijke verklaring van de sociaal-economische raden inzake de realisatie van het Gewestelijk Expresnet rond Brussel

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag is geïnspireerd door een gemeenschappelijke verklaring van de drie sociaal-economische raden van Vlaanderen, Brussel en Wallonië over de uitvoering van het Gewestelijk Expresnet.

Mevrouw de minister, in 2005 hebben we een aantal hoorzittingen georganiseerd over de ontwikkeling van dat expresnet. Ik citeer uit het verslag van uw repliek op een uiteenzetting op 14 april 2005, waarin u begint met een algemene bedenking over de meerwaarde van het

ontwerp van decreet dat ter stemming voorlag. Het ging over een instemmingsdecreet met het samenwerkingsakkoord van 4 april 2003 tussen de federale overheid en de gewesten in verband met de invoering van het GEN. De woorden van de minister worden als volgt weergegeven in het verslag: 'Ze is het ermee eens dat de realisatie van het samenwerkingsakkoord te lang heeft geduurd zodat de inhoud ervan nu al gedeeltelijk achterhaald is. Toch pleit ze ervoor dit akkoord goed te keuren. Er is immers een visie van de NMBS en De Lijn, en wellicht ook van de MIVB en de TEC. Deze visie wil ze zoveel mogelijk realiseren tijdens deze regeerperiode. Het GEN kan echter maar slagen indien de verschillende plannen op elkaar worden afgestemd. Wat de NMBS doet, en dat is de ruggengraat van het openbaar vervoer in en rond Brussel, moet afgestemd worden op de initiatieven van De Lijn in het Brabant-Brusselnet. Dat is nu net wat men zal doen door dit goed te keuren. Er worden immers structuren opgericht die ervoor moeten zorgen dat alle betrokken partners met elkaar overleg moeten plegen rond een degelijke geactualiseerde visie. Zo kunnen de noodzakelijke flankerende maatregelen worden uitgewerkt en kunnen er afspraken worden gemaakt rond de financiering.'

Het zijn juist die aspecten die ook in die gemeenschappelijke verklaring naar voren komen. Ik heb het dan over het oprichten van die structuren, een geactualiseerde visie en de noodzakelijke flankerende maatregelen, zoals gezamenlijke informatie en exploitatie. Hoe we het ook draaien of keren, de vier vervoersmaatschappijen werken voor een deel naast elkaar. De MIVB, De Lijn, de NMBS en, in mindere mate, de TEC spelen een vrij cruciale rol in de totstandbrenging van het GEN.

Waar heel duidelijk op wordt gewezen, is de vraag of de datum van 2012 zal worden gehaald. Die datum is niet meer zo veraf. Een aantal lijnen moet van 2 op 4 sporen worden gebracht. Daarnaast moet de verbinding met Schuman-Josaphat tot stand worden gebracht, zodat men minder afhankelijk is van de noord-zuidverbinding. Ten slotte moet nog het rollend materieel worden aangekocht.

Er zijn natuurlijk nog andere taken voor de andere vervoersmaatschappijen. We hebben daarover vroeger al schriftelijke vragen gesteld. U hebt daarop geantwoord dat die zaken nog moeten worden opgestart.

De sociaal-economische raden willen juist weten of de termijn zal worden gerespecteerd. Ze willen ook: 'duidelijkheid over de verdere onderlinge samenwerking, de technische en algemene coördinatie, en met name de concrete werking van de in de samenwerkingsovereenkomst van 4 april 2004 voorgestelde organen, zodat men over de verdere exploitatie en de financiering

ervan verder kan onderhandelen tussen de vier partijen en, uiteraard, de vier ministers’.

Mevrouw de minister, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover deze gemeenschappelijke verklaring? Wat is de stand van zaken betreffende de uitvoering van het Gewestelijk Expresnet van, in, naar en rond Brussel? Hoe staat het met de invulling van de samenwerkingsovereenkomst tussen de betrokken overheden? Zoals u weet, staan er heel wat afspraken in over werkgroepen, stuurgroepen enzovoort. Heel belangrijk daarbij is de rol die de Vlaamse Regering ter zake speelt en zal spelen bij de uitvoering van de samenwerkingsovereenkomst. Welke timing stelt u voorop voor de volledige uitvoering van het GEN?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse Regering staat volledig achter de gemeenschappelijke verklaring. Ik wil zelfs meer zeggen. Het is een unicum dat de verschillende sociaal-economische raden die dit land rijk is, zich samen hebben uitgesproken over een belangrijk mobiliteitsproject. In het kader van het Pendelplan heb ik erg benadrukt hoe belangrijk het is dat de sociale partners hun engagement opnemen en zich daarover ook uitspreken. Ik ben dus heel erg blij met deze verklaring.

Wat de inhoud betreft, steun ik de verklaring volledig. Er wordt gevraagd het plan onverkort uit te voeren, de timing en de middelen te handhaven, de middelen effectief en efficiënt in te zetten, de tarieven te integreren enzovoort.

Over de uitvoering en de stand van zaken kan ik u een aantal zaken zeggen betreffende onze engagementen. Zoals u weet, hebben we in het verleden al heel wat inspanningen gedaan om het engagement inzake de regionale vervoersmaatschappij te voltooien. We hebben heel wat gedaan voor het verhogen van de frequentie op de GEN-assen. Ik denk daarbij aan de snelbus op de A12 richting Londerzeel-Boom. Ook op heel wat bestaande assen is er een versterking vast te stellen. Ik verwijs naar de as Brussel-Aalst, Londerzeel-Haacht, Leuven-Overijse, Halle-Ninove, Brussel-Aalst, Brussel-Londerzeel, Brussel-Haacht, Brussel-Leuven, Brussel-Overijse, Brussel-Halle, Brussel-Ninove. Het spreekt voor zich dat we bij het uitwerken van die vervoersprojecten telkens hebben gezorgd voor een duidelijke en correcte integratie met de andere vervoersmaatschappijen.

Wat we in de toekomst moeten doen, is zien of op al die verschillende assen die we zelf hebben ontwikkeld nog een frequentieverhoging moet worden doorgevoerd. De verhoging zal worden doorgevoerd op basis van potentiële onderzoeken. Dat maakt ook onderdeel uit van het

akkoord dat werd afgesloten en dat nog moet worden uitgevoerd.

Als we de frequentie verhogen op die assen, dan zal dat gebeuren in het kader van netmanagement.

Er is ook de belangrijke beslissing van de Vlaamse Regering omtrent het START-project en een grotere aanbieding van openbaar vervoer voor de ontsluiting van de luchthaven. Hetzelfde geldt voor de politieke prioriteit die we hebben gesteld rond de doorstroming voor heel Vlaanderen. Ik ben samen met minister Peeters bezig aan de uitwerking van de verschillende doorstromingsprojecten. Daarbinnen wordt extra besteed aan infrastructurele maatregelen die ervoor moeten zorgen dat de snelbussen naar Brussel en omgeving op vrije busbanen kunnen functioneren.

In de uitwerking van het advies is er een kritische en belangrijke opmerking betreffende de ticketintegratie. Ook daar hebben we recent een belangrijke vooruitgang geboekt. Het illustreert dat er betere relaties zijn tussen de verschillende openbaarvervoersmaatschappijen. In ieder geval is de politieke wil er om tegen ten laatste 2010 met één ticket op trein, tram en bus te kunnen.

Dan was er nog een vraag over de uitwerking van het deel van de NMBS, dat een belangrijk of zelfs het belangrijkste deel is van het GEN. Ik kan daar minder formeel in zijn omdat het niet aan mij is om de engagementen weer te geven. We volgen dit uiteraard zeer strikt op in de stuurgroep waarin een belangrijke vertegenwoordiging zetelt van de vervoersmaatschappij, de administratie en mijn kabinet. Er zijn al heel wat dingen gerealiseerd en de federale regering heeft engagementen genomen om de timing te respecteren. We blijven dit op de voet volgen.

Tegen 2009 willen we het START-project helemaal op de sporen hebben. We zullen de potentiële onderzoeken uitwerken en tegen 2012 ten laatste de frequentie verhogen waar het moet. De ticketintegratie moet ten laatste in 2010 een feit zijn.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, in de samenwerkingsovereenkomst wordt er heel duidelijk gesproken over allerlei overlegorganen en over een evaluatie van de samenwerkingstructuur. Wordt dat nog opgestart? De SERV vraagt dat er een duidelijke overlegstructuur komt tussen de vier vervoersmaatschappijen en de vier ministers. Is er al een evaluatie gemaakt van de ervaringen tot nu toe?

Minister Kathleen Van Brempt: Het overlegorgaan is de GEN-stuurgroep waarin Vlaanderen is vertegenwoordigd via de administratie en de openbaarvervoersmaatschappij. Die is tweemaal bijeengekomen en

werd geïnstalleerd op 28 april. De laatste vergadering dateert van 7 juni. De evaluatie is bij mijn weten nog niet gebeurd. Ik vind het belangrijk dat de stuurgroep er is, regelmatig bijeenkomt en functioneert. Er is momenteel vooral gesproken over de aankoop van het rollend materieel van de NMBS. We volgen dit strikt op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONDERZOEK NAAR DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE JARENLANGE MISKENNING VAN DE VERVUILING VAN DE LEEFOMGEVING MET ASBESTVEZELS IN VLAANDEREN. MOTIE VAN DE HEER RUDI DAEMS EN MEVROUW VERA DUA TOT UITOEFENING VAN HET RECHT VAN ONDERZOEK – 920 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik vraag de spoedbehandeling van stuk 920, dat we maandag hebben ingediend, meer bepaald de motie tot uitoefening van het recht van onderzoek naar de verantwoordelijkheid voor de jarenlange miskenning van de vervuiling van de leefomgeving met asbestvezels in Vlaanderen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons daarover straks uitspreken. (*Instemming*)

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heer Wim Van Dijck heeft ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2, van ons Reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Mahassine, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Dijck, verslaggever, heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik houd eraan een mondeling verslag van de commissiewerkzaamheden te geven. Als u het me toestaat, zal ik daar dan onmiddellijk de bedenkingen van mijn fractie aan koppelen.

De Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen behandelde op 15, 22 en 27 juni 2006 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Op 15 juni gaf de heer Marino Keulen, Vlaams minister bevoegd voor inburgering, toelichting bij dit ontwerp. Hij verklaarde dat dit ontwerp een van de speerpunten is van het Vlaamse regeringsbeleid, waarover lang is onderhandeld tussen de meerderheidspartijen. Hij beklemtoonde dat inburgering erop is gericht mensen actief aan de samenleving te laten participeren, en niet is bedoeld om mensen te pesten. Inburgering moet de zelfredzaamheid vergroten.

De minister illustreerde zijn ambitie door erop te wijzen dat vandaag zowat 8.000 mensen verplicht tot of rechthebbend op inburgering zijn. Het gewijzigde inburgeringsdecreet zal dat aantal tegen begin 2009 uitbreiden tot meer dan 24.000 en zelfs tot 30.000 als ook de ‘oudkomers’ in de regeling worden opgenomen. Vandaag bedraagt de begroting voor inburgering ongeveer 32 miljoen euro; tegen het einde van de legislatuur wordt dat bedrag opgetrokken tot 70 miljoen. Daarbovenop trekt de minister van Werk en Onderwijs nog eens extra 9,2 miljoen euro per jaar uit voor een bijkomend aanbod van cursussen NT2 en extra opleidingen van de VDAB.

De minister ging vervolgens uitvoerig in op de vraag voor wie dit decreet is bedoeld. Dat zijn in principe de mensen die hier niet zijn geboren. Dat zijn vooreerst de niet-Belgen, met een vrijstelling voor mensen met een tijdelijk verblijfsstatuut en niet of niet ontvankelijk verklaarde asielzoekers. Verder vallen ook Belgen onder de inburgeringsverplichting als minstens een van hun ouders buiten België is geboren. Vrijgesteld zijn de mensen die hier onderwijs hebben gevolgd.

Enkele categorieën van inburgeraars zijn verplicht de cursussen te volgen. Verplichte inburgeraars zijn de nieuwkomers: de inwijkelingen die nog geen jaar in het rijksregister zijn ingeschreven, bedienaars van erkende erediensdiensten die van buiten de EU afkomstig zijn en erkende vluchtelingen die minder dan 12 maanden zijn erkend. Ten slotte zijn eveneens de ‘oudkomers’ – dat

zijn de inwijkelingen die al langer dan twaalf maanden in het rijksregister zijn ingeschreven – verplicht tot inburgeren als zij een leefloon ontvangen of een inkomen krijgen van de maatschappelijke dienstverlening van het OCMW volgens het zogenaamde artikel 60. Ook voor de verplichte categorieën gelden weer een aantal vrijstellingen, bijvoorbeeld voor onderdanen van de EU, hun echtgenoten en familie.

Nieuw in het ontwerp is de notie ‘prioritaire doelgroepen’. Naast de verplichte inburgeraars zijn dat groepen die als eerste in aanmerking komen om hun recht tot inburgering uit te oefenen, voornamelijk als zich capaciteitsproblemen voordoen. Het betreft ouders of voogden van een schoolgaand of leerplichtig kind, de huurders en kandidaat-huurders van een sociale woning in het Vlaams Gewest, de inburgeraars die een wachtuitkering of een werkloosheidsuitkering ontvangen en de niet-Europese familieleden van onderdanen van de EU.

De verplichtingen die het ontwerp van decreet wil invoeren, zijn een tijdige aanmelding en een regelmatige deelname. Het gaat dus om een inspanningsverbintenis. De mogelijkheid om te evolueren naar een resultaatverbintenis, met bijvoorbeeld testen of een soort examens, wordt ingeschreven in het decreet.

De aflevering van inburgeringsattesten wordt transparanter gemaakt. Er komt een apart attest voor wie een inburgeringstraject heeft doorlopen, een ander attest voor wie vrijgesteld is van inburgering, en een attest voor ‘eerder verworven competenties’ of EVC. De minister noemde het onthaalbureau de motor van de inburgering. De gemeente, maar ook het OCMW en de VDAB, leiden de mensen naar de onthaalbureaus. Die hebben in het primaire inburgeringstraject de volgende taken: de intake, de trajectbegeleiding en de uitwerking van het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie. De Huizen van het Nederlands staan in voor het pakket NT2, de VDAB voor loopbaanoriëntatie. Het primaire traject duurt maximaal 18 maanden, de toeleidingsperiode en de wachttijd voor de start van een cursus inbegrepen.

Aangaande de kosten beklemtoonde de minister dat het traject voor de verplichte inburgeraar in principe gratis is. Er wordt wel een waarborg gevraagd, die men terugkrijgt als de verplichtingen worden nageleefd.

De rechthebbende inburgeraar betaalt een vergoeding die berekend wordt volgens het inkomen van inburgeraar en partner. Mensen die moeten rondkomen met een leefloon of minder, betalen niets.

Er wordt in een administratief boetesysteem voorzien in de plaats van de huidige penale sanctionering. Dat heeft volgens de minister helemaal niet de bedoeling mensen af te schrikken. Sancties komen er maar als mensen

moedwillig het inburgeringaanbod na herhaaldelijk aandringen blijven afwijzen. De betrokkene krijgt uiteraard de kans zich in regel te stellen, kan vragen om gehoord te worden en krijgt een beroepsrecht.

Op 22 juni vond in de voormiddag een hoorzitting plaats met een vertegenwoordigster van de VVSG en mensen van het Vlaams Minderhedencentrum. Voor het verslag daarvan verwijs ik graag naar de stukken. In de namiddag volgde de algemene bespreking waarbij alle fracties hun standpunt toelichtten.

Mevrouw Hostekint toonde zich verheugd over de uitbreiding van de verplichte doelgroep tot de nieuwkomers-huwelijksmigranten, die vroeger moeilijk werden bereikt. Ook de prioritaire aandacht voor oudkomers, ouders van schoolgaande kinderen is voor haar fractie vanuit emancipatorisch perspectief zeer belangrijk.

Haar fractie heeft, zo stelde ze, altijd het accent gelegd op een inclusieve aanpak vanuit taal en werk. Mevrouw Hostekint is daarom tevreden over de bevestiging van de fundamentele rol van de reguliere aanbodverstrekkers inzake NT2 en de arbeidsmarkttoeleiding. In het verlengde van die inclusieve aanpak is zij ook blij dat gevolg gegeven wordt aan het standpunt van haar fractie om werkloze oudkomers niet met het inburgeringsdecreet te vatten, maar via het inwerkingsdecreet.

Spreekster betoogde dat het in meerdere opzichten interessant is om naar het Nederlandse inburgeringsbeleid te kijken en er de nodige lessen uit te trekken. Volgens haar is in Nederland de slinger nu doorgeslagen in de richting van het marktdenken en resultaatverbintenissen via examens. Het eigenlijke doel, namelijk meer mensen te laten participeren in de samenleving, wordt daarbij gemist. Mevrouw Hostekint hoopt dan ook dat door de Vlaamse Regering goed wordt nagedacht alvorens ooit over te gaan tot een resultaatverbintenis.

Er is binnen de regering lang gediscussieerd over het systeem van sancties, vergoedingen en waarborgen. Mevrouw Hostekint vroeg om in de uitvoeringsbesluiten oog te hebben voor de administratieve lasten die dat met zich meebrengt. Die moeten volgens haar zo veel mogelijk worden beperkt.

Wat het nieuwe systeem van administratieve boetes betreft, moet volgens mevrouw Hostekint de ondergrens voldoende laag zijn om mensen niet nodeloos naar het OCMW te jagen, en de bovengrens voldoende hoog om afkoopgedrag te ontmoedigen. Mevrouw Hostekint benadrukte het vreemd te vinden dat het boetesysteem ook wordt toegepast op de rechthebbende inburgeraars. Zij betalen immers al een vergoeding.

De vergoedingen die rechthebbenden moeten betalen, moeten volgens mevrouw Hostekint zo laag mogelijk worden gehouden. De geëiste betaling mag geen instrument worden om potentiële rechthebbenden af te schrikken. De spreekster was het ermee eens dat er voor een verplichte basisopleiding geen vergoeding wordt betaald. Ze hoopt dat het alternatief van een waarborg als symbolische bijdrage voor gemaakte kosten, sociaal voldoende realistisch en administratief haalbaar zal zijn.

De heer Wim Van Dijk schetste namens het Vlaams Belang nog eens kort de visie van zijn fractie op inburgering en het vreemdelingenbeleid in het algemeen. Die visie vertrekt niet vanuit de multiculturele logica, zoals die gemeengoed is bij de andere partijen. Voor de spreker is het afwijzen van de multiculturele samenleving een volstrekt legitiem standpunt dat niets met racisme te maken heeft. Het betekent ook geen principieel afwijzen van diversiteit, integendeel. Het Vlaams Belang is een grote voorstander van diversiteit, op voorwaarde dat deze gekoppeld is aan territorialiteit.

Het Vlaams Belang gaat uit van het concept van de Vlaamse, Europese en westerse modelcultuur waaraan nieuwkomers zich moeten aanpassen. Deze aanpassing heeft wel de draagwijdte van assimilatie, waarbij men de sociale normen en gebruiken vanuit het thuisland overboord gooit. Wie zich aanpast en enorme inspanningen levert om op te gaan in onze cultuur, verdient de grootste lof.

Hoewel het ontwerp van decreet, net als de beleidsnota, nog altijd in een multiculturele sfeer baadt, bevat het toch goede punten. De vergrote reikwijdte van het beleid en de uitbreiding van de doelgroep voor verplichte inburgering kunnen de goedkeuring van het VB wegdragen. Ook de bepalingen over de financiële vergoeding en over de waarborg voor de verplichte categorieën, vond de heer Van Dijk redelijk.

Maar er zijn volgens de spreker ook belangrijke minpunten. Het grootste voorbehoud werd gemaakt bij het uitblijven van een koppeling met de federale verblijfsvergunning als ultieme sanctie en het ontbreken van een resultaatverbintenis. Dat er dus geen examen of burger­schaps­proef komt, zoals het Vlaams Belang altijd al heeft gevraagd, vond de spreker bijzonder jammer.

Daarnaast beklemtoonde hij dat elk Vlaams inburgeringsbeleid, hoe goed het ook wordt uitgetekend, gedoemd is om te mislukken als het federale vreemdelingenbeleid niet drastisch wordt bijgestuurd. Nu blijft het dweilen met de kraan open.

De heer Van Dijk besloot dat dit ontwerp van decreet nog te weinig beantwoordt aan de visie van het Vlaams Belang op het inburgeringsbeleid.

Mevrouw Berx, die namens CD&V en N-VA sprak,

vond het belangrijk vooraf duidelijk te omschrijven hoe deze fracties de samenleving zien. Diversiteit moet het uitgangspunt vormen om dit ontwerp van decreet te duiden, te waarderen en te evalueren. In een multiculturele samenleving leven mensen met een verschillende etnisch-culturele achtergrond in één gemeenschap en op één grondgebied samen. Mensen hebben schuld noch verdienste aan hun huidskleur, hun culturele achtergrond, hun ouders of hun leefsituatie. Door de kennis van taal, normen en waarden te stimuleren en door de toeleiding naar de arbeidsmarkt en naar de secundaire trajecten, wil het inburgeringsbeleid een gemeenschappelijke sokkel vormen. Volgens mevrouw Berx betekent multiculturaliteit niet dat iedereen een aantal aspecten uit alle hier aanwezige culturen moet overnemen. Het definiëren van normen en waarden en het nadenken over onze eigen identiteit houdt in dat van een modelcultuur wordt uitgegaan. Dit betekent dat de loyaliteit in Vlaanderen ligt. Aangezien een aantal punten nog niet zijn uitgeklaard, wil mevrouw Berx de discussie over onze normen en waarden voortzetten.

De CD&V-fractie is zeer tevreden met het ontwerp van decreet. De oorspronkelijke scepsis heeft bij de meeste actoren en betrokkenen plaats gemaakt voor de overtuiging dat de weg van het nu veel sterker uitgetekende inburgeringsbeleid de enige weg is. Het is een duidelijk verhaal van rechten en plichten, van kansen en verantwoordelijkheden.

Volgens mevrouw Berx mogen de investeringen in mensen niet vrijblijvend zijn. De stijgende budgetten zullen door een permanente analyse van de effecten en de resultaten van de beleidsinspanningen moeten worden verantwoord. Dit geldt voor het primaire en voor het secundaire traject.

Met de uitbreiding van de doelgroep van het Vlaams inburgeringsbeleid wordt een belangrijke doelstelling van het Vlaams regeerakkoord en van het CD&V-programma uitgevoerd. Door de inburgering van gezinsvormers en -herenigers verplicht te maken, neemt de Vlaamse decreetgever zijn verantwoordelijkheid op. CD&V hoopt dan ook dat de federale meerderheid aan een strakke omzetting van de richtlijnen inzake het recht op gezinshereniging zal werken. De richtlijn laat toe gezinsvorming en -hereniging aan het verblijfsrecht en het bewijs van voldoende middelen van bestaan te koppelen. Volgens mevrouw Berx heeft CD&V legitieme verwachtingen ter versterking van het eigen Vlaamse inburgeringsbeleid. De enige goede stok achter de deur is immers de koppeling van de inburgeringsplicht aan het verblijfsrecht.

CD&V en N-VA zijn bekommerd om de invulling van het secundaire inburgeringstraject. Inburgering reikt immers veel verder dan het volgen van het primaire traject. Het ontwerp van decreet legt in sterke mate de

nadruk op het loopbaanperspectief. Heel wat nieuwkomers en Nederlandsonkundige oudkomers hebben tijdelijk of definitief geen loopbaanperspectief. Hier niet op inspelen, zou niet in het belang van de samenleving of van deze mensen zijn. CD&V en N-VA rekenen erop dat protocollen met, onder meer, de minister van Cultuur, de minister van Welzijn en de minister van Onderwijs zo snel mogelijk vorm en invulling aan de secundaire trajecten geven.

Voor CD&V is de nieuwe sanctionering geen doel op zich. Hoe minder sancties worden opgelegd, hoe beter. Dit bewijst enkel dat de mensen de geboden kansen met beide handen grijpen.

Mevrouw Vogels hekelde namens haar fractie het feit dat het beleid met dit nieuwe ontwerp van decreet juridisch ongelooflijk ingewikkeld wordt. Ze vraagt zich af of de juridische logica van de Wetstraat met de logica van het gezond verstand in de Dorpsstraat overeenkomt. Volgens haar wordt de zwaksten in de samenleving een ongelooflijke administratieve rompslomp opgedrongen.

Het feit dat 65-plussers van de inburgeringsplicht worden ontheven, houdt volgens mevrouw Vogels een onbedoeld signaal in. Nu de mensen steeds ouder worden, is het niet zo fraai deze leeftijdsgrens in de regelgeving in te schrijven. Op het ogenblik dat deze mensen zorg nodig hebben, zal dat voor moeilijkheden zorgen.

Mevrouw Vogels betreurt tevens dat oudkomers die OCMW-klant zijn voorlopig nog niet worden verplicht, maar al evenmin tot de prioritaire categorieën behoren. Ze vreest dat de werkingen die, vooral in de grote OCMW's, zijn opgestart om de cliënten snel te integreren hierdoor niet langer zullen kunnen doorgaan. Mevrouw Vogels heeft tevens de bekommernis geuit dat mensen met een OCMW-uitkering die geen inburgeringsattest behalen hun recht op leefloon zouden kunnen verliezen. Ze betwist de verplichtingen van de inburgeraars niet. Ze heeft wel de noodzaak aan goede afspraken tussen de onthaalbureaus, de OCMW's en de VDAB beklemtoond. Ze begrijpt de uitgangspunten van het boete- en waarborgsysteem. Ze beschikt echter niet over garanties dat dit de juiste methode is om hardleersheid aan te pakken.

Ze begrijpt het verschil niet tussen verplichte inburgeraars en prioritaire doelgroepen. Mevrouw Vogels pleitte voor één systeem.

Ze vreest ook dat de financiële last uiteindelijk bij de OCMW's zal komen te liggen. Dat ook de onthaalbureaus boetes kunnen worden opgelegd, vond mevrouw Vogels nooit eerder gezien. Vlaanderen heeft een sterke traditie van uitbesteding aan vzw's. Er wordt gewerkt met erkenningen en inspecties. In geen enkel decreet worden daarbovenop nog boetes ingesteld. Mevrouw

Vogels vond dat getuigen van een gebrek aan vertrouwen.

Ze ging tot slot in op het meten van de doelstellingen. Ze vond dat men zich niet mag beperken tot de cijfers en mist een kwalitatieve opvolging. Daarom heeft ze een voorstel ingediend voor de oprichting van een expertisecentrum voor inburgering. Daar kunnen ervaringen van betrokkenen worden gebundeld.

Mevrouw Vogels meende dat het inburgeringsdecreet een dubbeltje op zijn kant is. Ze hoopt dat er evenveel wortel als stok zal zijn. Veel zal ook afhangen van de mate waarin de federale overheid erin slaagt een aantal misbruiken van de wet op de gezinsvorming en -hereniging aan te pakken. Vlaanderen gebruikt nu een aantal stokken om te ontraden. De regelgeving wordt strenger gemaakt in de hoop dat de mogelijke migranten in hun land zouden blijven.

De heer De Cock gaf namens spirit aan dat het inburgeringsdecreet een middel is om een doel te bereiken, namelijk een intensere participatie in onze maatschappij. Er wordt tegemoetgekomen aan nagenoeg alle afspraken van het regeerakkoord. De prioritaire groepen worden afgebakend en dat verhoogt de duidelijkheid van het beleid. Het is van groot belang dat ook de minderjarige nieuwkomers tot de doelgroep behoren met het oog op een toeleidingstraject in het reguliere onderwijs.

Inburgering betreft steeds een inspanningsverbintenis. De Vlaamse Regering zal zich later kunnen uitspreken over een mogelijke resultaatsverbintenis. De heer De Cock wilde hier een oranje knipperlicht doen branden. In Nederland wordt alles toegespitst op examens, resultaten, slagen en testen. Wat daar aanvankelijk een middel was, is een doel op zich geworden. Dat heeft niet veel meer te maken met participatie.

Een boetesysteem voor niet-verplichte inburgeraars die wel het recht hebben om de trajecten te volgen, vond de spreker nogal vreemd. Het zou tot gevolg kunnen hebben dat wie tot de bedoelde categorie behoort, zich niet zou aanmelden. De oudkomers, de ouders en de grootouders, dreigen opnieuw een beetje in de kou te blijven staan. Ze hebben aanmoediging nodig.

Het verband tussen taal en werkvloer is van groot belang, al was het maar voor de veiligheid op de werkvloer. De heer De Cock was dan ook blij dat de Vlaamse minister van Onderwijs bereid is om de NT2-achterstand weg te werken.

De heer De Cock vond het tot slot positief dat er voor een verplichte inburgering geen inschrijvingsgeld moet worden betaald, maar wel een waarborg. Deze benade-

ring is minder mercantiel dan de Nederlandse. Het gaat dus om een aanmoediging.

De heer Gatz stelde dat de VLD-fractie tevreden is met de uitbreiding van de doelgroep. Er wordt duidelijkheid gecreëerd over de categorieën en op sommige ervan wordt sterk de nadruk gelegd. Ik denk daarbij aan de gezinsherenigers en -vormers. Het is positief dat ze onder de verplichte categorie vallen en dat er voor hen een sterker beleid zal worden gevoerd. Het is ook goed dat een categorie zoals die van de bedienaars van de erediensten uitdrukkelijk wordt vermeld in het ontwerp.

Dat de middelen over de jaren heen meer dan verdubbelen, vond de spreker uitermate positief. De heer Gatz stelde vast dat de bestaande sanctieregeling niet efficiënt is. De spreker pleitte ervoor dat er zo weinig mogelijk gebruik wordt gemaakt van sancties en benadrukte dat de boete nooit een afkoopsom mag worden.

De spreker vond het goed dat het inburgeringsbeleid meer body krijgt. De drie componenten zijn in volle ontwikkeling. De middelen voor NT2 blijven stijgen. Voor de maatschappelijke oriëntatie heeft de commissie van wijzen een kader gecreëerd. Bovendien wordt er werk gemaakt van het inwerkingsdecreet. Dat moet het sluitstuk worden van het inburgeringstraject. Werk is nu eenmaal de beste vorm van integratie.

De heer Gatz is voorstander van een liberale inspannings- en resultaatsverbintenis. Het ontwerp van decreet moet mensen kansen geven. Bepaalde categorieën kunnen worden verplicht die kansen te grijpen. Vrijheid is niet gelijk aan vrijblijvendheid.

De discussie over de evolutie van een inspannings- naar een resultaatsverbintenis moet sereen verlopen. Inburgeraars mogen alleen worden afgerekend op resultaten waar ze belang bij hebben. Indien inburgeraars worden verplicht een getuigschrift te halen, moeten ze daar ook iets mee kunnen aanvangen.

De spreker beschouwde het inburgeringstraject als een goede binnenweg naar integratie. Het is niet meer dan een tussenstap. Op personen die inburgeringstraject hebben afgelegd, heeft de overheid geen impact meer. De spreker vond dat al bij al een goede zaak omdat dat item valt onder de discussie hoe Vlaanderen zijn multiculturele samenleving wil inrichten.

Er zal nog heel wat tijd nodig zijn om dit ontwerp van decreet operationeel te maken, maar de heer Gatz vond wel dat de overheid zich 'traag moet haasten'. Het Vlaams Parlement moet de komende maanden van nabij volgen of alles volgens schema verloopt.

In zijn repliek verdedigde minister Keulen zowel de basis als de concrete uitwerking van het inburgeringsbe-

leid en van dit ontwerp van decreet. Het ontwerp spoort perfect met het regeerakkoord en wordt gedragen door een zeer brede politieke meerderheid. Punctueel antwoordde de minister op de vragen en opmerkingen van de sprekers.

Tijdens de artikelsgewijze bespreking werden de talrijke amendementen die mevrouw Vogels had ingediend, verworpen. Een drietal amendementen van de meerderheid werden aangenomen. Daarop werd door de Vlaams Belangfractie om een tweede lezing verzocht.

Die tweede lezing werd gehouden op 27 juni. Daarna volgde de eindstemming. Het geamendeerde ontwerp van decreet werd aangenomen met 8 stemmen voor bij 4 onthoudingen. Tot zover het verslag. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer de voorzitter, zoals ik reeds in de commissie heb gezegd, kunnen we het met een aantal opties die in dit ontwerp van wijzigingsdecreet worden genomen, eens zijn. De uitbreiding van de doelgroep voor het inburgeringsbeleid in het algemeen naar zogenaamde oudkomers en naar sommige categorieën Belgen, is zonder meer een goede zaak. Ook het feit dat verplichte inburgering wordt uitgebreid naar gezinsherenigers en -vormers en naar oudkomers met een leefloon, is lovenswaardig. Het zou echter nog breder moeten. Zelfs als het door de minister genoemde streefcijfer van 25.000 mensen die binnen het bereik van het beleid vallen, effectief wordt gehaald, moet men, in het licht van de hele allochtone bevolking en van de forse aantallen nieuwkomers die zich elk jaar in Vlaanderen vestigen, de impact van het beleid toch enigszins relativeren. Zo betreuren we dat bijvoorbeeld oudkomers die onze taal niet kennen en geen werk hebben of ouder zijn van schoolgaande kinderen, slechts tot de prioritaire categorieën gerekend worden, en niet tot de verplichte. Men is blijkbaar op de grenzen gestuit van het politiek en financieel haalbare, ik besef dat wel.

Misschien moet men toch de financiële responsabilisering van de inburgeraars verhogen. De bepalingen betreffende de financiële vergoeding en de waarborg voor de verplichte categorieën kunnen weliswaar onze goedkeuring wegdragen – het is al iets – maar in se is de inburgering voor de verplichte categorieën nog altijd gratis. Ik stel mij de vraag of dat wel nodig is. We leveren als overheid enorme inspanningen, maar we moeten opletten dat inburgeraars die inspanningen niet al te vanzelfsprekend gaan vinden. Als zelfredzaamheid een doel is van het inburgeringsbeleid, moeten we geen verkeerde signalen uitsturen. Anders dreigt ook dit beleid te vervallen in knuffelpolitiek en pampering, op een nog veel grotere schaal dan voorheen. Ik denk niet dat we dat willen.

Over de sanctionering was in de commissie veel te

doen: de hele discussie over de wortel en de stok. Vooral vanuit de integratiesector kwam daarop tijdens de hoorzitting veel kritiek. De minister was daarover wat ontstemd, en terecht denk ik. Sancties zijn geen doel van het beleid, wel een middel om onwilligen te dwingen hun plicht te doen. Dat anders voorstellen is gewoon demagogisch. De vraag is wel of de sanctionering niet problematisch zal blijven. Dat we er met de penale boetes niet zouden geraken, stond in de sterren geschreven. Al tijdens de bespreking van het basisdecreet in 2002 werd daarvoor gewaarschuwd, maar ook bij een systeem van administratieve boetes zal de controle en de inning niet zo eenvoudig zijn. Een duidelijke, transparante regelgeving is nodig.

Van andere wijzen van sanctionering is spijtig genoeg nauwelijks nog sprake, en zeker niet van een door ons gevraagde koppeling van de inburgeringsplicht aan de federale verblijfsvergunning. Het moet mogelijk zijn om die vergunning, in een individuele procedure met alle juridische waarborgen, in te trekken als iemand pertinent blijft weigeren de verplichte inburgering te volgen of te voleindigen. De Vlaamse overheid zou dat samen met de federale overheid moeten realiseren. Daarmee raak ik meteen het cruciale punt aan dat het federale en het Vlaamse beleid niet op elkaar afgestemd zijn, en dan druk ik mij nog zeer zacht uit. We kunnen alleen blijven herhalen dat, zo lang het federale vreemdelingenbeleid niet drastisch wordt omgegooid, de inspanningen op Vlaams niveau dreigen te worden tenietgedaan. Dat is niet alleen absurd, het is een daad van onbehoorlijk bestuur en verkwisting van gemeenschapsgelden, waarvoor uiteindelijk de federale meerderheid verantwoordelijk is.

Ons grootste voorbehoud bij dit ontwerp maken we bij het ontbreken van een resultaatsverbintenis. Er is daar duidelijk geen politieke eensgezindheid over. Ook de 'mensen uit het veld' wijzen zo'n resultaatsverbintenis af. Ze hebben dan ook nog niet eens nagedacht over hoe die er zou kunnen uitzien.

Het principe mag dan al zijn ingeschreven in dit decreet, de praktische realisatie ervan is zeker nog niet voor morgen. Het examen of de burgerschapsproef, die het Vlaams Belang altijd gevraagd heeft, komt er niet. Dat is jammer, want de proef verhoogt de zekerheid dat mensen effectief het pad naar aanpassing hebben ingeslagen.

Zo kom ik weer tot de vraag – de kernvraag – naar het resultaat van al onze inspanningen. Men mag zich op dat vlak toch geen al te grote illusies maken. Ik geloof graag en ben er ook van overtuigd dat taalkennis en het hebben van werk – de twee hoekstenen van het beleid – noodzakelijk zijn om zich in onze samenleving in te schrijven, maar het zal niet volstaan.

Kijk naar de eerste generatie. Die heeft weldegelijk gewerkt, maar na 40 jaar kennen een aantal van hen nog

steeds de taal niet of onvoldoende, laat staan dat ze zijn ingeburgerd. Men zal zeggen dat dat te maken heeft met de afwezigheid van welk integratiebeleid ook gedurende de jaren zestig en zeventig en daar heeft men een punt. Maar het heeft volgens mij evenzeer te maken met het ontbreken van een afdoend antwoord op de vraag wat wij van deze mensen verlangen. Men kan van nieuwkomers moeilijk verwachten dat zij zich aanpassen en inburgeren, als niet duidelijk is waaraan zij zich dienen aan te passen en – al even belangrijk – in welke mate dat moet gebeuren. Wat dat betreft, zijn de antwoorden van de voorstanders van een multiculturele samenleving bijzonder uiteenlopend. De onze hebben tenminste het voordeel van de duidelijkheid: nieuwkomers hebben de plicht zich aan te passen aan onze Vlaamse, Europese, Westerse modelcultuur, aan onze taal, maar ook aan onze normen en waarden. Het is ook een kwestie van loyaliteit. Die moet hier in Vlaanderen liggen, daarop kan niet worden afgedongen.

Ik weet zeer goed dat onze visie en de visie van de andere fracties ver uiteenliggen. Ik heb onze visie verwoord in de commissie en ook in de reflectienota die ik heb neergelegd. Ik denk niet dat wij elkaar tijdens dit debat zullen overtuigen en ik ga mij dan ook niet uitputten in een filosofische en ideologische discussie. Maar toch één ding. Er zijn immers zaken waar we het met zijn allen wel over eens zijn – tenminste daar ga ik van uit.

Iedereen moet zich schikken naar de wet. De rechtsstaat staat niet ter discussie. De normen en waarden die eruit voortvloeien en die door de wet worden beschermd, ook niet. De zogenaamde commissie van wijzen vond dat evenzeer een evidentie. Ik stel mij de vraag waarom, desondanks, op dat vlak wordt toegegeven. Waarom op dat punt diffuse en verwarrende signalen worden uitgezonden. Waarom problemen in dat verband dikwijls worden verzwegen.

Ik geef enkele voorbeelden. Al jaren doen zich in sommige domeinen met zwemgelegenheid problemen voor met allochtone jongeren. Dat gaat van overlast en onwelvoeglijkheden tot regelrecht crimineel gedrag. In Sint-Niklaas wordt de boel nu min of meer in de hand gehouden, mede doordat er een ongeschreven afspraak bestaat dat allochtonen een eigen stuk strand hebben. Dat heeft mij zeer sterk gestoord. Ongeschreven of niet, de afspraak in kwestie strookt niet met de rechtsstaat. Zal de wet de mensen nog beschermen die de ongeschreven regel naast zich neerleggen?

Wat het inrichten van aparte perken voor moslims op begraafplaatsen betreft – ik weet het, het is een kies onderwerp – zegt men in Mechelen en in Gent: geen apartheid in het leven, dus ook niet in de dood. Onze begraafplaatsen zijn neutraal, dat is 120 jaar zo, we

gaan daar niet aan raken. Terecht, zo lijkt mij. Maar elders worden die argumenten juist weggehoond als onverdraagzaam. Dat is verwarrend en er is geen duidelijkheid. Hetzelfde met aparte zwemuurtjes voor allochtone vrouwen. In een aantal steden en gemeenten – ik noem Vilvoorde – zijn die ingevoerd. Zelfs een mannelijke redder komt er niet meer in. Maar in Gent heeft een schepen onlangs klacht ingediend tegen een vzw die in een petitie dergelijke regeling eist. Gelden er in Gent dan andere normen dan in Vilvoorde?

Als de politie – de arm der wet – op zoek is naar criminelen van allochtone afkomst, gebeurt het wel eens dat een aantal mensen uit dezelfde gemeenschap de criminelen in bescherming neemt. De eigen groep gaat voor op de rechtsstaat. Dat gebrek aan loyaliteit en gemeenschapszin is schandelijk, maar zelden wordt dat ook klaar en duidelijk gecommuniceerd. Men verzwijgt het liever. Hoe dwingt men dan respect af voor onze wetten?

In mijn stad Tienen werd de moskee tijdens verbouwingen voorzien van gescheiden ingangen voor mannen en vrouwen. Aan de straat, met de bordjes boven de deur. Als ik een schepen die goed geïntroduceerd is in de moslimgemeenschap daarover aanspreek, zegt die vergoeljkend: ach, als die mensen dat nu zo doen. Hoever gaat men in dat relativisme? Waar is dan de zo gekoesterde gelijkheid van man en vrouw?

Er zijn voorbeelden te over. Men moet geen scherpslijper zijn om in te zien dat er hier iets fout loopt. Is het dan zo moeilijk om te zeggen waar het op staat en dat er lijnen zijn die niet kunnen worden overschreden?

Deze bekommernis wordt gedeeld door heel veel mensen, wars van elke politieke en ideologische tegenstelling. Men onderhandelt toch niet over onze wetten, men dwingt ze af. Dat geldt voor autochtonen, dat moet ook gelden voor allochtonen. Als dat niet kan, heeft geen enkel inburgeringsbeleid nog zin.

Ik steun sterk de keuze van de minister om normen en waarden te incorporeren in de maatschappelijke oriëntatie. Maar wat gaat men dan vertellen aan de cursisten? Dit zijn onze normen en waarden, maar het hangt af van waar u woont hoe ze worden geïnterpreteerd en of ze moeten worden gerespecteerd. Dit zijn onze normen en waarden, maar maak u niet ongerust: uiteindelijk kan over alles gepraat en onderhandeld worden. Dat kan toch niet!

Ik heb het in mijn reflectienota omstandig proberen uit te leggen. Onze samenleving bevindt zich in een crisis. Wie daaraan schuld heeft, is voer voor een ander debat, maar het is dringend nodig dat we met onszelf in het reine komen. Als we dat niet doen, sleuren we de alloch-

tonen mee in deze crisis, en raakt uiteindelijk iedereen niet georiënteerd, maar gedesoriëteerd. Als relativisme en zelfverloochening de bovenhand krijgen op geloofwaardigheid en duidelijkheid, dan zal onze samenleving blijven uiteenrafelen in naast elkaar levende groepen en individuen. Dat probleem is fundamenteel en gaat het inburgeringsbeleid eigenlijk ver te boven. Er moet echter over worden nagedacht en het moet worden opgelost. Dat is een plicht die wij hebben ten opzichte van de huidige en toekomstige generaties. Willen wij een permanent conflictvolle samenleving vermijden, dan mogen wij onze identiteit en onze eigenwaarde niet langer op het spel zetten, maar moeten we deze versterken en aanbieden aan ieder die zijn lot met het onze heeft verbonden. Het is een bod dat niet kan worden geweigerd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Ceysens bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, mag ik u vragen om de regeling omtrent het voorzitterschap toe te voegen aan de agenda?

De voorzitter: Is iedereen het daarmee eens? (*Instemming*)

Dan zullen we dit agendapunt na de stemmingen toevoegen.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10

Algemene bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik dank de verslaggever voor het zeer gedetailleerde en uitgebreide verslag van de commissiewerkzaamheden. Diversiteit is een onom-

keerbare realiteit in Vlaanderen met kansen maar ook met heel wat bedreigingen. Die bedreigingen maximaal omzetten in kansen, voor de nieuwkomers en de Nederlandsonkundige oudkomers, in het voordeel van henzelf maar bovenal ook in het belang van alle Vlamingen en dus van de hele samenleving, is het opzet van het ontwerp van decreet dat we nu bespreken en straks hopelijk zullen goedkeuren. Volgens mijn burgemeester, onze collega de heer Janssens, zien we diversiteit te veel als een probleem. ‘Diversiteit brengt natuurlijk problemen mee, maar zouden steden zonder diversiteit nog iets betekenen?’ vraagt hij zich retorisch af, want ‘... diversiteit leidt tot meer mogelijkheden, meer creativiteit, meer ontwikkeling. Gebrek aan diversiteit leidt tot stilstand.’

Of diversiteit in hoofdzaak positief of negatief te duiden is, kan onzes inziens niet in abstracto worden beantwoord. Dat hangt in grote mate af van de inhoud van die diversiteit. De heer Janssens heeft natuurlijk gelijk wanneer hij – in navolging van Filip Rogiers – poneert dat: ‘het gemakkelijker is als goedverdienende klant bij El Warda, een uitstekend Marokkaans restaurant in het Antwerpse Zurenborg, verdraagzaam te staan tegenover culturele diversiteit dan als bejaarde bewoner van de sociale huisvesting op de Geelhandplaats, een getoewoonkazerne in Antwerpen-Noord’. Is het ook niet makkelijker om positief te staan tegenover diversiteit, wanneer die, zoals in Canada of Australië vooral bestaat uit geschoolde, meertalige Chinezen, Iraniërs, Afghanen of Russen, wiens loyaleiteit in Canada of Australië ligt, dan uit – ik ga nu wat kort door de bocht omdat de diversiteit groter wordt – ongeschoolde, vaak analfabete mannen of vrouwen uit het Rifgebergte die vaak onvoldoende toegerust zijn om hun schoolgaande kinderen te begeleiden, of snel de weg naar de arbeidsmarkt te vinden. Dat gebeurt soms met alle gevolgen van dien op het vlak van overlast, gebrek aan respect, relatief zwakke schoolprestaties en vatbaarheid voor bepaalde vormen van extremisme, zoals gedocumenteerd door Hind Fraihi.

In die laatste groep mensen moeten we immers veel investeren, en willen we ook veel investeren.

Ook uit het fameuze, maar toch zeer genuanceerde PISA-rapport blijkt met betrekking tot de schoolse resultaten van autochtone en allochtone leerlingen van respectievelijk de eerste en de tweede generatie, overduidelijk dat er een niet onbelangrijke correlatie bestaat tussen de resultaten van allochtone leerlingen en hun land van herkomst. Dat de tweede generatie allochtonen bovendien slechter scoort dan de eerste, is allicht mee te verklaren door het lakse beleid op het gebied van gezinshereniging en door het feit dat de overgrote meerderheid van allochtonen in Vlaanderen nog steeds een partner zoekt in het land van herkomst.

Laten we kortom onderkennen dat de huidige diversiteit

in Vlaanderen in hoge mate een ongewild gevolg is van een gewilde politiek van helaas weinig doordacht gestuurde gastarbeid, die bovendien veel te lang niet of zeer slecht werd gemanaged. Dat is overigens ook zelfkritiek ten aanzien van onze partij. Die bijna niet gestuurde migratie, met name door gezinshereniging en gekozen clandestiniteit, duurt helaas voort. Wie dat niet wil zien, kan geen behoorlijk migratie- of inburgeringsbeleid voeren. Een strak en selectief federaal migratiebeleid is nochtans een noodzakelijke voorwaarde voor een sterk en succesvol Vlaams inburgeringsbeleid.

In die zin is het de uitdrukkelijke keuze van CD&V om zich wél verantwoordelijk te voelen voor de standpunten en keuzes die de collega’s op de verschillende bestuursniveaus innemen met betrekking tot migratie en inburgering. Dat we op alle bestuursniveaus consequent dezelfde houding aannemen over migratie en inburgering, is immers cruciaal voor Vlaanderen en de Vlaamse steden. Wie dat niet doet, blijft multiculturaliteit ten onrechte vereenzelvigen met massa-immigratie, zoals Roger Scruton opmerkte. We moeten dat trouwens niet verwijten aan wie hier in Vlaanderen een betere toekomst komen zoeken, maar wel aan het beleid.

Hoe sterk we ook de federale opties betreuren, de realiteit is wat ze is. Het is onze plicht – en onze fractie neemt die met overtuiging op – met zijn allen het beste te maken van deze veelkleurige samenleving. Dit vereist in het belang van heel Vlaanderen onder meer een strak inburgeringsbeleid. Het ontwerp van decreet dat we nu bespreken, voldoet daaraan.

Aan dit ontwerp van decreet ligt een, wat te weinig geëxpliciteerde visie op mens en samenleving ten grondslag. De verslaggever zei het al: mensen hebben schuld noch verdienste aan de ouders, het land en de cultuur waaruit ze voortkomen. Ouders kiezen hun kinderen niet, en kinderen nog veel minder hun ouders. Met deze gegevenheid kunnen en moeten mensen in verbondenheid met anderen het project van hun leven uittekenen en beleven.

Dat hier en nu in Vlaanderen kunnen realiseren, veronderstelt een degelijke kennis van het Nederlands – NT2 –, een voldoende en doorleefde vertrouwdheid met onze normen en waarden – maatschappelijke oriëntatie – en de nodige vaardigheden, kennis en kunde om door eigen arbeid in een eigen inkomen te voorzien, want dat verdient de voorkeur, dan wel door bijscholing, vrijwilligerswerk of een zeer goede begeleiding van de kinderen mee te bouwen aan Vlaamse welvaart en Vlaams welzijn. De loyaleiteit van wie in Vlaanderen woont, behoort de Vlaamse Gemeenschap.

CD&V verdedigt dit beleid omdat het breekt met de

verkeerd begrepen en onverschillige tolerantie ten aanzien van levenswijzen en keuzes, zelfs wanneer die haaks staan op de fundamentele verworvenheden van de moeizaam opgebouwde democratische rechtsstaat. Niemand kan uit de eigen culturele identiteit of culturele, religieuze of etnische bepaaldheid rechten of aanspraken putten, laat staan ze opleggen aan de leden van een gemeenschap, wanneer ze indruisen tegen de fundamentele rechten en vrijheden of normen en waarden van de democratische rechtsstaat. In die zin is de democratische rechtsstaat niet cultureel neutraal. Hij kan, mag en zal ook nooit volledig tolerant zijn. Er moet een groot aantal dominante waarden zijn, die mensen die naar deze samenleving komen, moeten begrijpen en delen.

Dat betekent enerzijds dat de overheid – de gemeenschap – meer moet vragen van mensen die hier komen wonen, en anderzijds dat de samenleving zich bewuster en met meer energie moet inspannen om een aantal gedeelde bindende waarden te expliciteren en op te leggen. Dat is precies wat dit beleid doet, vanuit de overtuiging dat wie hier komt wonen, wel degelijk in staat is die gemeenschappelijke taal en gedeelde normen en waarden te verwerven. Hun de handvaten aanreiken om dat ook te doen, is in het belang van henzelf en van de hele gemeenschap.

Collega's, dit is noch relativisme noch cultuurrelativisme. Ook wij verwerpen het cultuurrelativisme van 'alles kan, alles mag en alles is gelijkwaardig'. Wie zelfzeker, maar niet zelfgenoegzaam gelooft in zichzelf, hoeft niet te vrezen voor de ondergang van de Europese beschaving zoals de heer Van Dijk in zijn reflectienota poneert. Meer tolerantie is niet wenselijk, meer homogeniteit is niet menselijk en is trouwens strijdig met de individuele vrijheid, die ook de artistieke vrijheid omvat.

Ik keer nog even terug naar het inburgeringsdecreet zelf. CD&V is bijzonder tevreden met de uitbreiding van de doelgroep. Eindelijk zullen zowat alle gezinsherenigers moeten voldoen aan de inburgeringsplicht. Het is overbodig om te herhalen dat deze plicht moest worden gekoppeld aan het verblijfrecht. We zijn ook verheugd over het recht op een flexibel traject voor de inburgeraars die werken. Werken is inderdaad een belangrijk, doch ook een onvoldoende bewijs van inburgering.

We zijn ook tevreden dat twee amendementen van de meerderheid door de commissie werden aanvaard. Door het eerste amendement zullen ook de oudkomers die leven van een leefloon, behoren tot de prioritaire inburgeraars in afwachting van de hopelijk zeer spoedige uitbreiding van de inburgeringsplicht tot deze categorie. Het tweede amendement maakt het onmogelijk om de inburgeringsplicht af te kopen door het betalen van een administratieve sanctie: de inburgeringsplicht blijft bestaan zolang ze niet effectief is vervuld. Geen enkele man zal zijn vrouw haar recht op een inburgeringstraject

en bijgevolg op een eerste stap naar emancipatie kunnen ontzeggen.

Alvorens af te sluiten, heb ik nog een verduidelijking bij het debat over de wortel en de stok. Tijdens de hoorzitting verklaarde de vertegenwoordigster van het Vlaams Minderhedencentrum dat het nieuwe inburgeringsdecreet te veel stok en te weinig wortel inhield. Het zou een decreet van sancties, maar niet van kansen zijn. Onze fractie verzette zich met klem tegen deze visie. Tegen het einde van de legislatuur zal de Vlaamse Gemeenschap 71 miljoen euro investeren in inburgering. Aan nieuwkomers en bepaalde categorieën Nederlandsonkundige oudkomers biedt Vlaanderen inburgeringstrajecten aan om deze mensen de kans te geven om actief te participeren aan onze samenleving, de gemeenschap waaraan zij hun lot verbinden. Onzes inziens is dat de wortel. Onze fractie ziet niet welke extra er nog meer nodig zou zijn om mensen aan te moedigen om op dit aanbod in te gaan. In een omgeving van EVC's en EVK's zullen inburgeringsattesten – zo is te verwachten – vrij snel een civiel effect sorteren.

Uiteraard heeft het VMC het volste recht om deze mening te koesteren, maar toch betreuren we dit. We betreuren de onnodig negatieve en wat demagogische duiding van het nieuwe inburgeringsbeleid, temeer omdat die sterk indruist tegen de ervaring van de personen die nu al behoren tot de al dan niet verplichte doelgroep van het inburgeringsbeleid.

Behalve de goede afstemming van de verschillende trajecten van het OCMW, de VDAB en het inburgeringstraject, ziet onze fractie nog twee belangrijke lacunes. Het secundaire traject is, voorzover het sociaal of educatief perspectief heeft, onvoldoende uitgewerkt. We rekenen erop dat de ministers van Cultuur, Welzijn en Onderwijs, evenals de Vlaamse Gemeenschapscommissie van Brussel vanuit de filosofie van het inburgeringsdecreet meewerken aan de uitbouw van zinvolle secundaire trajecten.

We dringen ook aan op een permanente monitoring van de resultaten van het inburgeringsbeleid. Meten is weten. De resultaten van de vele investeringen die Vlaanderen terecht doet in inburgering, moeten meet- en tastbaar zijn. Het gaat om resultaten inzake de kennis van het Nederlands, vertrouwdheid met normen en waarden, doorstroming naar de arbeidsmarkt en begeleiding van de schoolloopbaan van kinderen.

Meer in het algemeen willen we geregeld informatie over de resultaten in relatieve en absolute cijfers met betrekking tot de positie van de diverse groepen van allochtonen in het onderwijs, op de arbeidsmarkt en in alle domeinen van het maatschappelijke leven. Meer dan sensibilisering en retoriek, zullen harde resultaten

de mensen overtuigen van mogelijkheden, rechten, plichten en verantwoordelijkheden, ongeacht hun etnisch-culturele achtergrond. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, gisteravond heb ik zoals elk jaar op 11 juli op de Grote Markt van Brussel een leuke avond beleefd. Het was een mooi feest. Ik denk wel dat ik dat mag zeggen: ik leid het af uit de appreciatie van het publiek. Al was het 'niet echt mijn kopje thee'. Ik houd immers niet zo van de hyperkinetische Bart Peeters, en de Spaanse deuntjes van Belle Perez kunnen me niet echt bekoren.

'De gustibus et coloribus et mulieribus non disputandum est.' Dat zegt misschien meer over mezelf dan over de 2 personen die ik vernoem. Het was in elk geval een mooi feest, omdat het in zijn programmatie representatief was voor wat Vlaanderen vandaag is. Ik heb Bart Peeters, Flip Kowlier, Kris de Bruyne en anderen in het Nederlands horen zingen. Ik heb Belle Perez en Djamel in zuiderse en mediterrane talen horen zingen. Ik heb Sandrine en Stef Kamil Carlens in het Engels horen zingen. Dat is wat Vlaanderen vandaag is en het geeft aan hoe onze samenleving organisch is gegroeid tot wat ze vandaag is en tot wat ze verder zal evolueren.

Dit inburgeringsdecreet vertrekt vanuit die reële Vlaamse samenleving en hoe ze zich aan de allochtone Vlaming aanbiedt, hoe ze hem of haar vraagt en verplicht om zich in die samenleving in te burgeren. Dat staat in schril contrast met hoe die samenleving wordt afgebakend in de reflectienota van het Vlaams Belang. Voor het Vlaams Belang blijft de natiestaat naar 19^e eeuwse model nog altijd het ideaal. Het is een staat waar 'een prepolitieke loyaliteit vereist en verondersteld wordt, met de natie als bindmiddel. De essentie van de relatie tussen burger en natie is het delen van een gemeenschappelijke nationale identiteit.'

Wij als liberalen geloven dat een identiteit niet van bovenaf kan worden opgelegd, zelfs al zouden we dat willen. Die moet van onderuit groeien. Bovendien kan ze uit verschillende lagen bestaan. Wat de overheid wel kan en moet doen, is een kader van normen en waarden uitwerken, dat het fundament voor een samenleving is, en dat door een zo groot mogelijke groep wordt gedragen. Dit is door de commissie van wijzen onder leiding van professor Bossuyt onlangs uitgewerkt. De 5 hoofdwaarden zijn vrijheid, gelijkheid, solidariteit, respect en burgerschap, die op hun beurt zijn ingebed in een democratie, een rechtsstaat en, misschien het allerbelangrijkste, in pluralisme.

Dit is geen relativistisch multiculturalisme. Mijnheer Van Dijck, ik heb soms de indruk dat u daarin de polari-

satie opzoekt van wij tegen de rest. Dat is de waarheid geweld aandoen. We stellen enerzijds een inhoudelijk soepel kader voor, maar anderzijds is het ook te nemen of te laten. Er kan binnen het kader gepraat en gediscussieerd worden, maar over het kader zelf kan niet worden onderhandeld. Pragmatisme wordt hier op een goede manier aan beginselvastheid gekoppeld.

Dit inburgeringsdecreet bouwt op die fundamenteën verder. Inburgering lost niet alles op. Integratie is deels een groepsproces, maar ook een individueel proces, dat al naargelang de mens, soms lang duurt, soms kort, soms zelfs een heel leven. Inburgering is in elk geval een goede vertrekbasis tot een duurzame en volhartige integratie. We zullen in de komende jaren het debat over integratie en migratie verder moeten voeren.

Het is een goede zaak dat de doelgroep wordt uitgebreid. Daarover is heel het Vlaams Parlement het eens. Het is ook goed dat de regering daar de middelen aan verbindt. Die zullen in de loop van de legislatuur worden verdubbeld. Dat toont aan dat het de Vlaamse Regering en het parlement menens is. Dit beleidsinstrument wordt één van de speerpunten. We hebben tot onze vreugde ook vernomen dat het ontwerp van decreet de expliciete steun krijgt van de lokale besturen, bij monde van de VVSG, de gemeenten en de OCMW's.

Het is ook goed dat een en ander duidelijker wordt. Misschien zullen sommigen zeggen, strakker worden georganiseerd. Maar waarom niet? Nu moeten we ervoor zorgen dat we het operationeel maken van het ontwerp van decreet nauwgezet monitoren om na te gaan of alles in de komende tijd op het terrein operationeel wordt. Ik heb begrepen dat het de bedoeling van de minister is om de komende dagen de uitvoeringsbesluiten in de steigers te zetten, en niet te wachten tot kerstmis om te zien hoever we dan staan.

We moeten ons inderdaad traag haasten en rechtdoor gaan. Tegelijkertijd moeten we ervoor zorgen dat de operationalisering op het terrein kan worden verteerd.

Mijnheer de minister, u zult me niet kwalijk nemen dat ik als Brusselaar aandrang op een covenant of toch een aantal werkafspraken met de VGC. De blijvende vermelding in het nieuwe decreet van de VGC is misschien niet noodzakelijk maar vanuit een Brusselse regiefunctie denk ik dat er een meerwaarde kan worden gevonden in het partnerschap met de VGC. Als we dus aan dit inburgeringsdecreet een inwerkingsdecreet koppelen – en dat is het volgende punt op de agenda –, dan kunnen in Vlaanderen bindende afspraken worden gemaakt met de VDAB. In Brussel zouden we hetzelfde moeten kunnen doen met de BGDA, maar dat kunnen we niet decretaal vastleggen. We kunnen er wel op

zijn minst een mouw aan passen door met de VGC goede afspraken te maken in partnerschap.

Vrijheid is voor de VLD een belangrijk goed maar ook geen absoluut goed. Vrijheid bestaat pas als er rechten maar ook plichten zijn. Vrijheid bestaat pas als er kansen worden geboden die ook worden gegrepen. Dat is het fundament van dit ontwerp van decreet. Wij zullen het dan ook met enthousiasme goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, namens mijn fractie wil ik vooreerst mijn tevredenheid uitspreken over het voorliggende ontwerp van decreet tot wijziging van het inburgeringsdecreet van 2003.

Zoals aangegeven, geeft het wijzigingsdecreet uitvoering aan een van de meest prominente onderdelen van het Vlaams regeerakkoord. De redactie van het decreet was door de juridische complexiteit allesbehalve eenvoudig. Er moest lang onderhandeld worden, maar het is een feit dat nagenoeg alle afspraken uit het regeerakkoord zijn nagekomen.

Inburgering wordt in het ontwerp van decreet in de eerste plaats als een positief verhaal benadrukt en als een middel om een doel te bereiken. Het inburgeringsdecreet is erop gericht om mensen actief – of mogen we zeggen nog intensiever – te laten participeren in de samenleving. Die samenleving is voor ons, en dat wil ik nogmaals benadrukken, een verdraagzame, multiculturele samenleving. Diversiteit biedt inderdaad veel kansen. De heer Gatz heeft het hier beeldend uitgedrukt. Diversiteit leidt tot meer creativiteit en dynamisme.

De Vlaamse Regering heeft in haar voornemens de lat hoog gelegd om dit te verwezenlijken. De leidraad is de overtuiging dat de weg van het inburgeringsbeleid de enige weg is. Het inburgeringsbeleid zal voortaan ook een meersporenbeleid zijn, een beleid dat de komende jaren met aanzienlijk meer middelen, ook uit de begroting arbeid en onderwijs, op kruissnelheid moet komen.

Uit de grondige bespreking in de commissie van het ontwerp van decreet heb ik alvast onthouden dat alle meerderheidsfracties het erover eens zijn dat de uitbreiding van de doelgroep – en dat is toch de belangrijkste innovatie in het decreet – alsook het afbakenen van de prioritaire groepen, een goede zaak is. De mensen uit de doelgroep hebben inderdaad recht op een inburgeringstraject. De uitbreiding is voor hen zelfs van cruciaal belang. Het is een uitgelezen kans op integratie in onze samenleving.

Ook voor onze fractie is de uitbreiding van de verplichte

doelgroep tot een belangrijke groep van nieuwkomers-huwelijksmigranten die vroeger niet of moeilijk werden bereikt, een heel goede zaak. Vanuit emancipatorisch perspectief is ook de prioritaire aandacht voor de oudkomers, ouders van schoolgaande kinderen, uitermate belangrijk.

We stellen met plezier vast dat de huidige minister van Onderwijs momenteel werk maakt van het wegwerken van de wachtlijsten in NT2. Maar we willen tegelijk toch ook blijven waarschuwen dat de uitbreiding van de doelgroep zou leiden tot eventuele nieuwe verdringingseffecten ten aanzien van oudkomers. Hoe dan ook, sp.a-spirit is verheugd over de bevestiging in het ontwerp van decreet van de fundamentele rol van de reguliere aanbodsverstrekkers inzake NT2 en arbeidsmarkttoeleiding. Wij hebben steeds het accent gelegd op een inclusieve aanpak vanuit taal en werk. Het is immers onze overtuiging dat een cursus normen en waarden op zich heeft weinig invloed heeft als er geen verdere participatie in de samenleving op volgt. En daarvoor zijn taal en werk van essentieel belang.

We hopen dan ook dat het belang van de reguliere aanbodsverstrekkers inzake taal en werk vertaald wordt in de verdeling van de extra inburgeringsmiddelen.

In het verlengde van deze inclusieve aanpak zijn we ook blij dat de regering gevolg heeft gegeven aan ons standpunt om werkloze oudkomers – en daarin heeft het Nederlandse voorbeeld ons gemotiveerd – niet via het inburgeringsdecreet te vatten, maar via het bestaande beleid en de bestaande regelgeving voor werklozen, al dan niet oudkomers. Dat wil dus zeggen via de sluitende aanpak en het inwerkingsdecreet.

Het is trouwens in meerdere opzichten interessant om naar het Nederlandse inburgeringsbeleid te kijken en er de nodige lessen uit te trekken, dit zowel ten goede als ten kwade. In Nederland heeft men, zoals bekend, al veel vroeger dan in Vlaanderen een beleid van inburgering uitgewerkt. Maar door enerzijds een verharding in het beleid en anderzijds een verharding in de samenleving kon men blijkbaar niet meer het nodige geduld opbrengen om op de ingeslagen weg verder te gaan. De slinger is er nu volledig doorgeslagen in de richting van het marktdenken en van resultaatsverbintenissen door middel van examens. De inburgeraars moeten binnen een bepaalde periode slagen voor een examen en ze moeten zelf maar zien waar ze moeten leren en hoe ze dat betalen. Kortom, hoe ze die resultaten halen, hangt af van de zo geroemde individuele verantwoordelijkheid.

We hopen dan ook dat de Vlaamse Regering goed nadenkt alvorens ze voor het behalen van een inburgeringsattest op een later te bepalen tijdstip overgaat tot een resultaatsverbintenis. Vooralsnog houdt ze het – en

naar ons oordeel terecht – bij een inspanningsverbintenis. Mensen moeten er inderdaad toe gestimuleerd worden om de nodige inspanningen te leveren. Het is hierbij belangrijk dat er in de uitvoeringsbesluiten een realistische definitie komt van het gehanteerde begrip van regelmatige deelname aan de cursussen. Het moet in een percentage aanwezigheden wordt uitgedrukt in plaats van een aantal afwezigheden. Zoniet worden lagergeschoolde en analfabete cursisten die een langer leertraject nodig hebben, benadeeld.

Meer en meer zal in het inburgeringsdebat ook de vraag worden gesteld wat er tegenover het behalen van een inburgeringsattest staat. Anders gezegd, wat is zo'n attest überhaupt waard of wat is het civiele effect van zo'n inburgeringsattest? Aangezien het op federaal vlak vooralsnog nergens een invloed heeft op het verkrijgen van een definitieve verblijfsvergunning of het bekomen van de Belgische nationaliteit, beperkt de marge van de Vlaamse overheid zich tot haar eigen administraties en de lokale besturen. Maar als de slogan 'de vrijblijvendheid voorbij' een van de uitgangspunten is van het inburgeringsbeleid, dan betekent dit ook dat de inspanningen van alle kanten zullen moeten komen. Dat wil zeggen dat de Vlaamse overheid dus op haar beurt concrete verbintenissen met streefcijfers zal moeten aangaan voor wat de diversiteit in haar eigen personeelsbeleid betreft.

Ik zou binnen dit tijdsbestek nog even willen stilstaan bij het systeem van de administratieve boetes. Ook binnen de Vlaamse Regering is er lang gediscussieerd over het systeem van sancties, vergoedingen en waarborgen. Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om te vragen in de uitvoeringsbesluiten oog te hebben voor de gebeurlijke administratieve lasten. Wat dat betreft, ben ik het eens met de onthaalsector. Ze moeten zoveel mogelijk worden beperken. Er moet steeds worden nagegaan of het sop de kool wel waard is.

Het vroegere strafrechtelijke sanctiesysteem is, in navolging van het regeerakkoord, vervangen door een systeem van administratieve boetes. We zijn het er mee eens dat die boetes voldoende laag moeten zijn om mensen niet nodeloos naar het OCMW te jagen, maar ook voldoende hoog om het afkoopgedrag te ontmoedigen. Toch blijven we het zeer vreemd vinden dat dit boetesysteem ook van kracht is voor de niet verplichte maar wel rechthebbende inburgeraars. Zij betalen immers ook al een vergoeding.

Inzake de vergoedingen die rechthebbenden moeten betalen, willen we er voor pleiten om ze via de uitvoeringsbesluiten zo laag mogelijk te houden en te werken met een getrappt systeem in functie van financiële draagkracht. Het mag geenszins een instrument worden om potentiële rechthebbenden af te schrikken. Het is naar ons aanvoelen terecht dat voor een verplichte basisopleiding geen vergoeding moet worden betaald, maar wel

een waarborg. Het gaat hier namelijk om aanmoediging. We hopen trouwens dat het alternatief van een waarborg als symbolische bijdrage van gemaakte kosten sociaal voldoende realistisch en administratief haalbaar zal zijn.

Ondanks deze laatste, misschien kritische kanttekeningen, kan de sp.a-spiritfractie zich toch ten volle scharen achter het ontwerp van decreet en zal ze het met enthousiasme goedkeuren.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, in de laatste dikke turf van de VRIND-gegevens las ik dat er jaarlijks in Vlaanderen gemiddeld 22.000 nieuwkomers een verblijfsvergunning krijgen, dat ze afkomstig zijn uit 175 landen en dat een derde van de nieuwkomers de stad Antwerpen uitkiest als vestigingsplaats. Dat is niet dé massale instroom, maar het is wel een realiteit dat mensen uit onze regio het moeilijk hebben met het tempo waarin onze samenleving verkleurt. Sommigen zeggen dat dit een beetje te vergelijken is met de industriële revolutie. In die periode was er ook een massale beweging van mensen die van het platteland in de stad kwamen wonen. Heel wat zekerheden werden toen ook op de helling gezet en netwerken vernield. Ook toen waren er conservatieven die dachten dat het einde van de beschaving nabij was, dat het met de samenleving totaal de verkeerde kant zou opgaan. Heel die industriële revolutie lag aan de basis van de Franse Revolutie en van de nieuwe waarden en normen die vandaag nog altijd de basis zijn van onze cultuur.

Ik wil daarmee aantonen dat waarden en normen geen statische gegevens zijn en dat die verschuiven. Ik wil nog een recenter voorbeeld geven en daarmee ingaan op het zwembadverhaal van de heer Van Dijck. Veertig jaar geleden was het ondenkbaar dat een meisjesklas op zwemles ging als er ook jongens in dat zwembad zaten. Zolang geleden is dat nog niet. Het valt me altijd weer op dat precies die collega's die pleiten voor conservatieve waarden voor de vrouw en voor moeder aan de haard, nu het hardste roepen en grote pleitbezorgers zijn voor gelijkheid tussen man en vrouw. Ze vinden dat iedereen samen het zwembad moet induiken.

We zitten momenteel in een tijdsgewricht dat te vergelijken is met de industriële revolutie. Het is nu niet zo dat mensen massaal van het platteland naar de stad verhuizen, maar in een geglobaliseerde wereld met enorm veel mobiliteitsmogelijkheden vinden steeds meer migraties van oost naar west en van zuid naar noord plaats. Dat brengt angst mee bij een aantal conservatieven die zeggen dat dit het einde van onze cultuur is. Ze zeggen dat we absoluut onze waarden en normen moeten behouden. Tegelijkertijd is er – en dat

vind ik ook gezond – de discussie over wat die waarden en normen zijn. Het zijn geen statische gegevens en binnen enkele tientallen jaren zullen we andere waarden en normen absoluut ‘incontournable’ vinden of zullen er andere uitingsvormen zijn van hopelijk dezelfde waarden die vertrekken vanuit gelijkheid van iedereen en solidariteit.

Een andere vaststelling is dat we de verkleuring van de samenleving een beetje Vlaams bekijken. Ik heb soms de indruk dat men doet alsof het een probleem is dat alleen Vlaanderen of Antwerpen overkomt. Dit is een wereldwijd verschijnsel. Misschien is het goed om wat meer over het muurtje te kijken en buiten deze koepel eens in Brussel te kijken naar de verkleuring, of in Amsterdam, Keulen of Rijsel waar de samenleving aan een even hoog tempo kleurt, met alle positieve gevolgen maar ook met alle samenlevingsproblemen van dien.

Het heeft in het verlengde hiervan ook geen zin om aan de Vlaming diets te maken dat een Belgische, laat staan een Vlaamse partij, in staat zou zijn om de klok terug te draaien. De geglobaliseerde wereld is een gegeven. We moeten wel begrip hebben voor het feit dat dit voor sommige mensen niet evident is, maar we moeten durven blijven zeggen dat de multiculturele toekomst een realiteit zal zijn en dat de overheid in staat is om de randvoorwaarden te scheppen om samen te leven in verschil.

De overheid mag de klok niet terugdraaien, maar moet de randvoorwaarden scheppen om harmonieus samen te leven. Samenleven vereist dat men elkaar verstaat en elkaars normen en waarden respecteert. Nieuwkomers goed onthalen en hun de middelen geven om te kunnen communiceren is een belangrijk onderdeel van het beleid.

We mogen ons daar evenwel niet toe beperken. Dit beleid focust mijns inziens te veel op integratie als een individueel proces. Nieuwkomers en binnenkort ook oudkomers worden uitgenodigd om een inburgeringsattest te verwerven, om Nederlands te leren en een job te vinden. Iemand met Afrikaanse of Aziatische roots heeft evenwel naast talenten ook een eigen identiteit. Die wordt mee bepaald door de eigen sociaal-culturele achtergrond. Een mens is ook een cultureel en een sociaal wezen. Hij heeft behoefte aan het koesteren van de eigen cultuur. Zeker in een vreemde omgeving is dat zo. Het koesteren en beleven van de eigen waarden en godsdienst geeft aan de mens stabiliteit. Die stabiliteit is nodig om zijn talenten voluit te kunnen gebruiken.

Inburgering en integratie zijn niet alleen een individueel maar ook een collectief proces. We zouden kunnen verwijzen naar Vlaamse gemeenschappen die decennialang in Canada of Afrika nog steeds de behoefte hebben om elkaar te vinden en elkaars cultuur een beetje te delen. In

Antwerpen leeft een joodse gemeenschap die heel expliciet de eigen cultuur en godsdienst beleeft. Dat zorgt niet voor samenlevingsproblemen, want de contacten tussen de verschillende gemeenschappen zijn er. Hetzelfde geldt voor de Indische gemeenschap, die een eigen tempel en eigen scholen heeft. Ik pleit niet voor dat laatste, maar dat toont aan dat integratie ook een collectief proces is waarin de relaties tussen de gemeenschappen een rol spelen.

Ik mis dat aspect in het huidige regeringsbeleid. Samenleven in verschil is maar mogelijk als de Vlaamse overheid naast een individueel gericht inburgeringstraject ook ruimte creëert voor de beleving van de eigen waarden door etnisch-culturele minderheden. Samenleven in verschil is een en-verhaal, niet een of-ofverhaal. Het is een verhaal van individueel inburgeren en van overleg van gemeenschap tot gemeenschap. Hier focussen we op het individuele aspect, en dan vooral op de wijziging van het decreet van 28 februari 2003. De heer Van Dijck heeft een goed verslag uitgebracht. Daarin werden de nuances van de opvattingen van de verschillende fracties goed verwoord. Hier wil ik nog even focussen op een aantal van mijn amendementen die ik heb aangehouden. Ik doe dat in drie punten.

In de eerste plaats wil ik stellen dat er in onze samenleving een brede consensus over de noodzaak van onthaal en inburgering bestaat, ook over verplichte inburgering. Inburgering is voor elke nieuwkomer een recht, een beetje zoals het recht op onderwijs. Dat realiseren we via de invoering van de leerplicht. Ouders bezitten ouderlijke macht, maar ze hebben niet de vrijheid om te beslissen of hun kind wel of niet onderwijs volgt. Onderwijs vinden we zo belangrijk dat de leerplicht is ingevoerd. Vandaag vinden we ook inburgering zo belangrijk dat het recht op inburgering pas optimaal kan worden gerealiseerd als er een inburgeringsplicht is.

Mannen – en in sommige gevallen ook vrouwen – hebben niet het individuele recht om hun partner te verbieden zich in te burgeren en onze taal te leren. Inburgering moet echter, zoals het onderwijs, een positief element zijn. Het mag niet iets zijn dat men doet omdat het moet, omdat er een stok achter de deur staat. Inburgering doet men omdat het verrijkt; omdat het instrumenten bezorgt voor een volwaardige participatie. Inburgering zorgt voor kansen op de arbeidsmarkt. Samen met mevrouw Hostekint hoop ik dat het inburgeringsattest een maatschappelijke waarde krijgt.

Ik hoop dat voor mensen die inderdaad dat attest hebben gehaald, ook deuren worden geopend door werkgevers of dat het perspectieven opent naar opleidingen. Dat kan men dan de wortel noemen.

Het blijkt nu dat voor de overgrote meerderheid de

inburgeringsplicht die in Vlaanderen nog vrij jong is, niet nodig heeft. De stok van de verplichting is, net als voor het onderwijs, niet nodig. Men grijpt met beide hadden de kans aan om in te burgeren en Nederlands te leren. Alleen de groep van vrouwen die hier zijn terecht gekomen via gezinsvorming worden op dit moment niet bereikt. Dat is wel de realiteit. Deze realiteit kennen we allemaal uit de casuïstiek, uit de ervaring.

Omdat de inburgeringsplicht in Vlaanderen zo recent is, hebben we daar niet voldoende gegevens over. Welke redenen hebben de vrouwen om niet te komen? Hoe zouden we ze op basis van het decreet van 2003 toch kunnen motiveren of verplichten om die inburgeringscursussen te volgen? Er zijn onvoldoende gegevens beschikbaar en het is dus onvoldoende duidelijk. Er zijn op dit moment zelfs onvoldoende cursussen beschikbaar, mijnheer Van Dijck, om mensen die de vraag stellen tot inburgering, ook te laten inburgeren.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik wil heel even een voorbeeld aanhalen. Wij zijn in onze kleine gemeente een vijftiental jaren geleden met taallessen begonnen. Er heerste toen een groot probleem bij de huismoeders. Zij mochten namelijk niet naar die taallessen komen.

Als u stelt dat er te weinig gegevens bekend zijn, is dat misschien juist op het vlak van exact cijfermateriaal. We weten echter wel in grote lijnen waar het schoentje knelt.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik ben niet tegen een inburgeringsplicht. Het tegendeel is waar. In het vorige decreet werd ook in een inburgeringsplicht voorzien. Dat is toen onvoldoende geëvalueerd en we weten niet of die vorm van verplichting al dan niet werkt.

De kritiek van het Vlaams Minderghedencentrum, mevrouw Berx, moet ook in dat licht worden bekeken. Er is toen gesteld dat het onvoldoende duidelijk was waarom deze vrouwen in de praktijk niet komen. Ik deel de mening dat dit nieuwe decreet er vooral is gekomen vanuit een sfeertje van 'kijk eens hoe serieus we het nemen, hoe streng we optreden'.

Zelfs met de mooiste terminologie kwam het in de commissie altijd neer op het volgende statement: "De-gene die niet wil, zal zijn straf niet kunnen ontlopen." De minister weet dat en ik wil u het mooiste citaat uit de reeks niet onthouden. Als de minister het had over wat wij in Antwerpen 'een karottentrekker' noemen of iemand die niet naar de les gaat omdat hij zich ziek voordoet, had hij het over wat in Limburg heet 'pijn aan zijn goesting'. Het is zo'n beeldrijke uitdrukking dat ze een opname in de Van Dale verdient. Als Antwerpenaar meen ik het ook dat het hier om een heel mooie Limburgse uitdrukking gaat. Het illustreert perfect wat ik

bedoelde, het benadrukt te veel de stok en te weinig de wortel van dit decreet.

Deze Vlaamse meerderheid is nochtans gestart onder het motto 'vertrouwen geven'. Deze rode draad vind ik te weinig terug in het inburgeringsdecreet. De verplichte inburgeraar moet voor hij zijn traject kan starten, een inkomensgebonden waarborg betalen. Als hij de lessen niet volgt, moet hij een boete betalen die wordt afgetrokken van de waarborg. Pas als hij alle lessen volgt, wordt de waarborg op het einde van het traject terugbetaald.

Ik heb nog altijd weinig argumenten gehoord om aan te tonen dat dit systeem van waarborgen en boetes ook effectief is. De vraag is of de doelgroep die vandaag moeilijk wordt bereikt – vrouwen die via gezinsvorming naar ons land komen, met dit systeem zullen worden gevat. De meerderheid heeft intussen een amendement ingediend om ervoor te zorgen dat na een jaar het recht niet kan worden afgekocht. Dat maakt het systeem alleen maar ingewikkelder. Er is nergens wetenschappelijk aangetoond dat dit een argument zou zijn om die mensen nu wel te bereiken.

Ik vrees dat heel het systeem, bestaande uit het innen van waarborgen, het onderzoeken van de hoogte van inkomens, de controle, het doorgeven van aanwezigheden en het verrekenen van boetes, vooral de onthaalbureaus een verschrikkelijke administratieve last zal opleggen. Ik vrees dat dit systeem meer zal kosten dan het zal opbrengen.

Het is trouwens de vraag wie de waarborgen en de boetes zal betalen. We weten allemaal dat de doelgroep van de verplichte inburgeraars in grote mate uit mensen uit de laagste inkomenscategorie bestaat. Ik zal niet opsommen over wie het hier allemaal gaat. Het gaat in grote mate om OCMW-klienten. De OCMW's zullen die waarborgen en eventuele boetes moeten betalen. Bovendien geeft het OCMW die bedragen in leen. De waarborgen moeten achteraf worden terugbetaald. Dit levert de OCMW's een hele administratieve rompslomp op.

We hebben een amendement ingediend om het systeem van waarborgen en boetes te schrappen. We willen enkel, zoals nu ook voor de niet-verplichte inburgeraars bestaat, een systeem van onkostenvergoedingen behouden. Gratis bestaat niet. Ik vind dat we een inspanning kunnen vragen. We moeten voor alle inburgeraars op dezelfde manier een onkostenvergoeding vragen. Aangezien ik dit amendement heb aangehouden, geef ik iedereen de kans het alsnog goed te keuren.

Een ander amendement, dat in dezelfde sfeer thuis-hoort, betreft het wantrouwen dat ten aanzien van de

onthaalbureaus meespeelt. Ik heb ook dit amendement opnieuw ingediend. Indien ze de door de Vlaamse overheid gevraagde cijfergegevens niet tijdig doorgeven, kunnen de onthaalbureaus boetes oplopen. Wat mij betreft, staat deze handelwijze haaks op 'Vertrouwen geven', de titel van het Vlaams regeerakkoord.

De Vlaamse Regering werkt op alle domeinen samen met wat tegenwoordig stakeholders worden genoemd. De minister-president en minister Moerman hebben deze term maandag nog een paar keer gebruikt. Ik vind dat een verschrikkelijk woord. Het gaat hier om de vzw's die de Vlaamse overheid erkent om het Vlaams beleid uit te voeren. Als die vzw's niet aan de erkenningsvoorwaarden voldoen, kan hun erkenning worden ingetrokken of kunnen ze een boete krijgen. Dit ontwerp van decreet gaat nog verder. Indien de vzw's de gevraagde cijfers niet voor een bepaald ogenblik leveren, kan hen een boete worden opgelegd. Ik vind dit een fundamenteel verkeerde manier om met deze zogenaamde stakeholders om te gaan. Aangezien deze werkwijze met betrekking tot de Huizen van het Nederlands al wordt gebruikt, gaat het hier eigenlijk niet om een precedent. Ik zou echter willen vragen om deze werkwijze niet voort te zetten. Dit staat eveneens haaks op de titel van het Vlaams regeerakkoord.

De boetes en de waarborgen maken het hele systeem extreem ingewikkeld. Dit staat haaks op een van de andere principes die de Vlaamse Regering hard wil maken, namelijk een vereenvoudiging van de regelgeving. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat met betrekking tot de vereenvoudiging van regeltjes een selectief beleid wordt gevoerd. Voor de hardwerkende Vlaming moeten regeltjes te allen tijde kunnen worden versoepeld. Als het gaat om de regeltjes en de formulieren voor de mensen die het minst hebben en het zwakst staan, zie ik er enkel regeltjes en formuliertjes bijkomen.

Mijnheer de minister, uw federale Kafka-collega is ongelooflijk creatief. Hij haalt haast wekelijks het nieuws met de afschaffing van een of ander formuliertje. Zo moet de hardwerkende Vlaming zich niet meer verplaatsen om een uittreksel uit het geboorteregister te halen wanneer hij wil trouwen met iemand die aan de andere kant van dit zeer uitgebreide land woont. Iemand wiens rijbewijs is ingetrokken, moet dit zonder veel geloop terugkrijgen. Dit staat haaks op de bijkomende formuliertjes en regeltjes die telkens weer voor de zwaksten gelden. Ik geef een paar voorbeelden uit het voorliggende ontwerp van decreet.

Het Rijksregister vermeldt precies de geboorteplaats, de nationaliteit, de leeftijd en dergelijke van een kandidaat-inburgeraar. Toch moet iemand die een vrijstelling van inburgering vraagt al deze documenten opnieuw afleveren. Dit bezorgt de onthaalbureaus een boel administratief werk.

Inburgeraars die in het Rijksregister waren ingeschreven voor ze de leeftijd van zestien jaar hadden bereikt, moeten zich naar hun school verplaatsen om een bewijs te halen waaruit blijkt dat ze school hebben gelopen. We kennen leerplicht in dit land. Iemand die hier zo jong is aangekomen, is hier ook naar school gegaan. We kunnen die persoon op basis van de gegevens van het Rijksregister vrijstellen. We moeten niet vragen al die papieren af te geven.

Het cliëntvolgsysteem is een goede zaak. De overheid heeft daar veel in geïnvesteerd. Ze heeft dat gedaan om ervoor te zorgen dat iemand die bezig is aan een inburgeringsproces, op om het even welk ogenblik kan worden gevolgd om na te gaan wat de stand van zaken is. Is de persoon in kwestie aanwezig geweest of niet? Heeft hij proeven afgelegd of niet?

Toch vraagt dit ontwerp van decreet volgens mij een hoop nutteloze handelingen. Er is een dubbel gebruik van dit goede cliëntvolgsysteem in verband met het doorsturen van aanwezigheidslijsten door onthaalbureaus. De VDAB heeft rechtstreeks toegang voor de klanten die hij verwijst naar het onthaalbureau, de OCMW's hebben dat niet. Ook in dit verband heb ik een aantal amendementen ingediend en aangehouden. Ik hoop dat de meerderheid ze nog eens goed in overweging neemt. Misschien worden er dan op de laatste dag van dit parlementair jaar nog dingen goedgekeurd.

Mijnheer Gatz, de VVSG was inderdaad minder kritisch dan het Vlaams Minderhedencentrum. Toch stelde ze ook vragen bij de ingewikkeldheid. Hoe moet een ambtenaar van een sociaal loket aan de mensen uitleggen waarom ze al dan niet verplicht zijn in te burgeren of waarom een man met de Belgische nationaliteit die huwt met een vrouw uit Marokko, zijn vrouw verplicht moet laten inburgeren, terwijl een man met de Franse nationaliteit dat niet moet. Dat is toch niet gemakkelijk uit te leggen. De complexiteit van dit decreet is voor mij een serieuze minpunt.

Collega's, inburgering in Vlaanderen is een tamelijk recent gegeven. Vandaag komen er nieuwkomers uit 175 landen naar Vlaanderen. In het licht daarvan is inburgering een zeer boeiende, maar vermoeiende activiteit die heel wat ondersteuning vraagt. Vandaar mijn voorstel om een expertisecentrum voor inburgering in het leven te roepen. Dat zou de onthaalbureaus tijdig op de hoogte kunnen brengen van nieuwe instromers en van hun taal, hun gewoontes en hun cultuur. Dat kan de experimenten van de onthaalbureaus om mensen te betrekken benchmarken. Ik gebruik woorden uit het actieplan opdat de meerderheid me beter zou begrijpen. Zo'n expertisecentrum zou de buitenlandse knowhow ook kunnen vertalen naar de Vlaamse realiteit.

Inburgering en verplichte inburgering zijn realiteit.

Groen! staat er bovendien achter. We vinden het echter niet nodig dat het decreet uit 2003 wordt gewijzigd. Het is immers een prima decreet. We kunnen deze wijziging dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Collega's, ook in dit debat is de ene Van Dijck de andere niet. Ik wil namens mijn fractie een en ander zeggen. De commissie waarin dit ontwerp is besproken, volg ik niet, maar er is een belangrijk onderdeel van het regeerakkoord dat tijdens de onderhandelingen voldoende aan bod is gekomen.

Het pleziert ons dat dit dossier de voorbije jaren een grote stimulans heeft gekregen, ook in het algemene denken. In 2003 hebben we het eerste inburgeringsdecreet gemaakt. Toen werd er vanuit de inburgeringssector heel sceptisch gereageerd op de verplichte inburgering. We zijn nu 3 jaar later en er is een kentering in positieve zin merkbaar.

Inburgering is er niet om mensen de duvel aan te doen, maar om mensen kansen te geven. Zo hebben we in Vlaanderen ook een leerplichtonderwijs om mensen kansen te geven.

Ik wil daar niet polemisch over doen, maar laat ons zo eerlijk zijn toe te geven dat veel samenlevingsproblemen in dit land misschien voor een stuk te maken hebben met het feit dat we vroeger geen of nauwelijks een inburgeringsbeleid hadden.

Ik zou toch nog een voorbeeld willen aanhalen, mijnheer de voorzitter. Mevrouw Berx vergeleek daarstraks in haar zeer boeiende tussenkomst de migranten hier in Vlaanderen met die in een land als Canada. Ik wil daarom even verwijzen naar het congres dat de Nieuw-Vlaamse Alliantie 11 dagen geleden in dit parlement in de Schelp hield over asiel en migratie. Een van de gast sprekers daar – geen partijman dus – was de heer Jan Lamers, een publicist. Hij vergeleek ons inburgeringsbeleid met dat in Canada en maakte, mevrouw Berx, inderdaad het verschil tussen 'soorten van migranten', als ik het zo mag noemen. Migrant in Canada zijn inderdaad vaak hoger opgeleiden. Hij legde echter vooral zijn klemtoon op het volgende punt, dat we als Vlamingen ook steeds in ons achterhoofd moeten houden. In Vlaanderen wordt, evenals in Canada, gezegd dat die migranten onze normen, waarden en plichten moeten overnemen. De eerlijkheid gebiedt ons echter ook te stellen dat 'de Canadees', en ik zou bijna zeggen 'de autochtone Canadees', ook zeer sterk staat op het naleven van die rechten, waarden en normen. Ik denk dat wij ons als Vlamingen een spiegel moeten voorhouden van hoe wij zelf omgaan met waarden en normen. In Canada treedt men streng op wanneer een wet wordt overtreden, of dat nu gebeurt door een nieuwkomer of door een autochtone

Canadees. De wet moet strikt worden nageleefd. Zijn wij in Vlaanderen wat dat betreft in het algemeen misschien niet een beetje te laks? Geven wij wel altijd het goede voorbeeld aan die nieuwkomers? Springen wij zelf niet al te soepel om met wat kan en niet kan? Dat waren dus de vragen die werden gesteld door de heer Jan Lamers, maar ik wil ze u toch meegeven, omdat ik denk dat wij daar toch een aantal lessen uit kunnen trekken.

In ieder geval heeft het inburgeringsdecreet van 3 jaar geleden zeker zijn waarde, zijn belang gehad. Ik denk echter – en op dat vlak deel ik de mening van mevrouw Vogels niet – dat het wel het moment was om een aantal bijstellingen te geven. Ik zal niet al te technisch worden, maar wil wel een aantal elementen aanhalen die voor de N-VA belangrijk zijn, een aantal redenen waarom we dit decreet belangrijk vinden en waarom we het straks dan ook zullen goedkeuren. Ik neem aan dat u niet anders had verwacht.

Zeer belangrijk is de uitbreiding van de doelgroep van het inburgeringsbeleid naar veel meer nieuwkomers en de aandacht voor de 'oudkomers', wat natuurlijk een beetje een eigenaardige term is. Er is een forse uitbreiding van het aantal mensen dat wordt verplicht in te burgeren. Zo worden alle niet-EU-volgmigranten en huwelijksmigranten onmiddellijk bij hun aankomst gevat door de verplichting. Ik denk dat dat een zeer belangrijk element is. Tijdens het debat enkele weken geleden over de kansen in onderwijs en de problematiek van allochtone jongeren in het onderwijs stelden we namelijk vast dat er meer schoolproblemen zijn bij kinderen uit de tweede, derde en vierde generatie dan uit de eerste generatie. Ik heb het daarjuist al gezegd vanop mijn bank: ik denk dat ook de volgmigranten en de huwelijksmigranten mensen zijn die we ten volle mee moeten kunnen pakken in onze Vlaamse samenleving. Dat zijn de mensen die jonge gezinnen stichten, dat zijn mensen die kinderen hebben die bij ons schoollopen. Zij moeten er ten volle zorg voor kunnen dragen dat die kinderen alle kansen krijgen.

Ik wil ook duidelijk zijn met betrekking tot de term multiculturaliteit. Natuurlijk is Vlaanderen een multiculturele samenleving. Wie gewoon over straat loopt, ziet dat. Dat kan niet worden gewijzigd en dat mag ook niet worden gewijzigd, dat hoort zo, dat is zo, en dat is onze sterkte. We moeten er echter wel voor zorgen dat ieder vanuit zijn eigenheid met elkaar in gesprek kan gaan, dat er kan worden gecommuniceerd. Ik denk dat iedereen het daarmee eens is, ook Groen!. We zeggen dat het gaat over respect hebben voor elkaar. Je kan echter pas respect voor iemand opbrengen wanneer je met iemand in dialoog kan treden, wanneer je met iemand kan communiceren. Daarover gaat het en daarom kwam ook die uitbreiding naar die mensen waar ik het net over had.

Ik denk dat wij in dit decreet ook een aanzet geven tot meer – en controle is misschien een verkeerd woord – vat op de inburgering van imams. We weten dat dat een gevoelig thema is. We hebben de discussie al gevoerd binnen onderwijs, als het ging over moslimleerkrachten, maar ook in het inburgeringsdecreet wordt daar aandacht aan besteed.

Ik zou nog een aantal andere punten kunnen aanhalen, maar ik beperk me tot de administratieve geldboetes. Een geldboete hanteert men alleen met de bedoeling om ze niet te moeten innen. Mevrouw Vogels, ik begrijp dat u zich afvraagt of boetes geven wel het goede signaal is. Met een verplichting gaat ook een bestraffing gepaard. Niet met de bedoeling om de bestraffing te hanteren, maar met een verplichting zonder een mogelijk gevolg, voert men een beleid zonder basis.

Mijnheer de minister, ik wil nog enkele kanttekeningen plaatsen. Mijnheer Gatz, u hebt al aangehaald dat het inburgeringsbeleid geen afkoopbaar goed is. Als iemand zijn verplichting niet nakomt en een boete betaalt, is het niet zo dat de kous af is en hij als het ware geregulariseerd is, want men blijft strafbaar.

In hoeverre is er, als we de doelgroep uitbreiden – en dat was een belangrijk discussiepunt in 2003 –, de garantie dat de mensen die moeten instappen ook een plaats hebben? Dat is een blijvend aandachtspunt, waarin we als overheid steeds onze verantwoordelijkheid moeten nemen.

We moeten de inburgering in Vlaanderen blijvend monitoren – noem het een witboek –, zodat we steeds kunnen bijsturen waar nodig.

Het inburgeringsbeleid mag natuurlijk niet losstaan van andere beleidsaspecten. Ik ben blij dat ook de minister van Onderwijs aanwezig is, want ik weet dat ook hij daar veel aandacht aan schenkt. Inburgering is, zeker voor onze leerplichtige nieuwkomers, ook een zaak voor het onderwijs, waar we extra taalondersteuning moeten geven. Ik denk dat het taalpaspoort een idee was van de VLD. Ook het taalbad en taalvaardigheidstesten zijn blijvende aandachtspunten die verder gaan dan dit inburgeringsdecreet, maar ze moeten er wel voor zorgen dat we een totaalvisie hebben om tot een sterk beleid te komen.

Wat moet nu het succes zijn van het inburgeringsbeleid? Wat is het civiele effect van iemand met een inburgeringsattest? Mensen moeten het gevoel hebben dat ze met dat attest ook kansen hebben. Ik denk dat het goed is dat daarover verdere afspraken worden gemaakt met gesprekspartners op de arbeidsmarkt. Ik denk dan aan de SERV en het VESOC-overleg. De uitkomst moet zijn dat iemand met een attest gemakkelijker werk kan vin-

den dan iemand zonder attest. Ik denk dat dat in de feiten, door de vaardigheden die iemand heeft, ook zo is.

De meest recente cijfers van de VDAB wijzen in die richting. Nieuwkomers met een attest vinden, na een VDAB-opleiding, gemakkelijker werk dan de tweede generatie alloctonen die uit ons onderwijs komt. Dat is een vreemde vaststelling, maar ze toont aan dat we deze weg moeten blijven bewandelen.

Tot slot wil ik als woordvoerder van de N-VA aanhalen dat er een probleem is in dezen: we zijn verantwoordelijk voor het inburgeringsbeleid maar niet voor het migratiebeleid. Het is een complex dossier. Terwijl andere landen erin slagen om aan hun inburgeringsbeleid ook de verblijfsvergunning te koppelen, wat essentieel is, kunnen wij dat niet. Daarom moeten we terugrijpen naar andere vormen van boetes. De echte tool om iemand te straffen of te aanvaarden is het migratie- en het nationaliteitsbeleid, waar Vlaanderen weinig of geen vat op heeft.

Ik hoor bij alle fracties dat we een sterk inburgeringsbeleid alle kansen willen geven omdat het noodzakelijk is voor de vele nieuwkomers en oudkomers die in Vlaanderen wonen, werken en hun toekomst hebben. Ik ben het volledig oneens met mevrouw Vogels, want ik meen dat dit ontwerp van decreet een symbiose is van verantwoordelijkheid geven maar ook van verantwoordelijkheid nemen. Eenieder heeft zijn verantwoordelijkheid: de overheid en de nieuwkomer die we kansen willen geven. Hij moet die kansen met twee handen opnemen. Dan is er een mooie toekomst voor een Vlaamse samenleving waarin de verscheidenheid ten volle tot zijn recht kan komen met gemeenschappelijke toekomstvisies, waarden, rechten en plichten. *(Applaus)*

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, er is heel veel gezegd. We hebben dit debat ook uitvoerig in de commissie gehouden. Ik dank iedereen voor de blijken van sympathie ten opzichte van dit initiatief. Ik denk dat er een zeer breed draagvlak is voor het inburgeringsbeleid van de Vlaamse Regering. Het is een van de speerpunten van ons beleid.

Vijf jaar geleden bestond hieromtrent niets. We zijn heel recent uit de startblokken gekomen en we hebben op korte tijd een grote afstand afgelegd. Dit ontwerp van decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid is de concretisering van een belangrijk deel van het regeerakkoord. Het was geen eenvoudige bevalling. Sommigen verwijzen dan naar de politieke heterogeniteit van deze meerderheid, maar het heeft vooral te maken met het feit dat dit juridisch een heel complex

kluwen is. We moeten rekening houden met de Europese regelgeving en met de complexe staatsstructuur van dit koninkrijk, en er is de specifieke situatie die geldt voor bijvoorbeeld Brussel.

We hebben een gulden middenweg gevonden om onze ambities hard te maken. Die zijn niet gering. We kunnen het aan de buitenwereld vooral duidelijk maken door te verwijzen naar de aantallen. Vandaag hebben 7000 mensen te maken met inburgering. Wanneer dit decreet op kruissnelheid geraakt in de overgang van 2008 naar 2009, hebben we het over aantallen in de orde van grootte van 30.000. We nemen bijvoorbeeld de grote groep van gezinsvormers en gezinsherenigers mee. Dat is niet gering. Mevrouw Vogels, wat er in de titel staat van het regeerakkoord – ‘Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen’ – doen we bijvoorbeeld op budgettair vlak. Niemand spreekt daar nog over want dat is ondertussen verworven. De begroting wordt vandaag afgeklokt op 31 miljoen euro. Tegen het einde van de legislatuur zal die doorgroeien tot meer dan 70 miljoen euro, om alle behoeften te kunnen dekken. Ik spreek dan alleen maar over mijn sector, namelijk inburgering, maar ook minister Vandenbroucke krijgt heel wat extra geld. Hij is mijn belangrijkste bondgenoot om het inburgeringsbeleid te realiseren, precies door ervoor te zorgen dat er voldoende aanbod is op het vlak van taallessen NT2 en van opleidingen door de VDAB.

De administratieve sancties hebben niets te maken met de wortel en de stok, maar met het sérieux waarmee je een beleid voert. Ik zeg vooral aan onze groene collega's dat men dat bijvoorbeeld in het milieubeleid heel evident vindt. We vinden het trouwens in alle beleidstakken evident dat er met een boetesysteem wordt gewerkt, niet om mensen af te schrikken, maar om mensen die onwilling zijn – en dat is een kleine groep – over de streep te krijgen.

Wat doen we met een vent die niet wil dat zijn vrouw inburgert omdat ze dan te veel noten op haar zang zou krijgen? Die mensen bestaan en we moeten de vrouwen van die mannen net alle kansen geven.

Daarnaast is er ook een bestuurlijk aspect. Als iemand zich inschrijft voor een cursus, maar halverwege afhaakt wegens pijn aan zijn goesting of zo, dan heeft hij intussen wel de plaats ingenomen van iemand anders die er ook aanspraak op had kunnen maken. Het gaat erom hoe je de dingen doeltreffend en adequaat organiseert.

Er moeten nog heel wat uitvoeringsbesluiten worden geschreven, en we zijn daar stilaan al mee bezig. We moeten ook protocollen sluiten, onder andere met de minister van Werk en Onderwijs, maar ook met de ministers bevoegd voor het zelfstandig ondernemen, voor Welzijn en Cultuur. Dat is nodig voor het secundaire traject om in beeld te brengen wie wat gaat organiseren.

Vanuit het oogpunt van efficiëntie moeten we immers vermijden dat er dubbel werk wordt geleverd.

De waterscheiding tussen de meerderheid in dit parlement en de fractie van het Vlaams Belang heeft onder andere te maken met wat zij assimilatie noemen. Andere fracties komt dat woord nooit over de lippen; die hebben het over integratie. Aan mensen die van elders naar hier komen en hier geen onderwijs hebben gevolgd, maken we duidelijk wat onze gemeenschappelijke sokkel van waarden en normen is: de regels van onze rechtsstaat en de fundamentele beginselen waar we geen millimeter van afwijken. Die gelden trouwens ook voor degenen wier familie hier al pakweg vijftien generaties woont, leeft en werkt.

Wat die nieuwkomers echter hun politieke mening of hun religieuze overtuiging is, wat ze graag eten en drinken, van wie ze houden, wat ze graag lezen of welke muziek ze graag beluisteren, behoort tot de ruimte voor de eigen persoonlijkheid. Mevrouw Vogels, u sprak over waarden en normen en u zei dat we hun collectieve waarden en persoonlijkheid zouden fnuiken. Niets is echter minder waar. Zeker voor wie liberaal geïnspireerd is, moet er ruimte zijn voor de eigen persoonlijkheid. Wel is er altijd een gemeenschappelijk fundament nodig om een samenleving leefbaar en beheersbaar te houden. Daar kan geen betwisting over zijn.

In verband met de vergoedingen en waarborgen die we voor de opleidingen vragen, verwijs ik naar artikel 4, ten vijfde, tweede paragraaf, van het ontwerp van decreet. Daar staat: ‘Als de financiële draagkracht lager ligt dan of gelijk is aan het leefloon, dan zal het primaire inburgeringstraject kosteloos worden aangeboden. Mevrouw Vogels, daarmee willen we vestzakbroekzakoperaties vermijden en voorkomen dat de OCMW's met onnodige rompslomp worden belast. Ook dit moet verder worden uitgewerkt in uitvoeringsbesluiten.

Ik ben zeer beducht voor een administratieve janboel. Daar vraagt ook niemand naar. Daarom hebben we Matrix op de sporen gezet: ons elektronisch volgsysteem, waarmee we via elektronische weg kunnen doorgeven in welke fase van het traject iemand zich bevindt. Zo gaat de informatie van het onthaalbureau naar de Huizen van het Nederlands, van de Huizen van het Nederlands naar de aanbodverstrekkers NT2, de centra voor basiseducatie en de centra voor volwassenenonderwijs, en van daar naar de VDAB. Dat vermijdt papierasserie. Ik heb in het paasreces zelf eens zo'n traject doorlopen in Gent. Op het einde hadden we 1,2 centimeter papier. In die turf willen we het mes zetten.

Papier helemaal uitschakelen, zou ik wel willen, maar is niet altijd mogelijk. Het Rijksregister geeft bijvoorbeeld gegevens over geboorte en dergelijke, maar niet

over de opleiding. We vermijden papier waar we kunnen, maar af en toe zal het wel nodig zijn. Het zal wel minder zijn dan vandaag, en dus ook daarin maken we een verschil met het vorige decreet.

Wat de boetes aan de vzw's en dergelijke betreft, bepaalde uw eigen decreet bijvoorbeeld dat 10 procent van de subsidie moest worden ingeleverd indien men onwilling was. Ik beleef geen plezier aan het opleggen van boetes aan mensen, maar wie na aanmaningen en herhaaldelijk aandringen toch doof blijft en niet over de brug komt met de informatie die van overheidswege wordt gevraagd, krijgt op een zeker ogenblik een boete. Wie niet horen wil, moet voelen. De boete wordt pas opgelegd nadat op een normale, menselijke manier het nodige aan de mensen werd gevraagd. Iedereen kan al eens iets vergeten en dus worden de mensen eerst herinnerd aan onze vraag. Op een zeker moment moet wie niet van goede wil blijkt te zijn, de gevolgen dragen.

Dames en heren van het Vlaams Belang, resultaatverbintenissen worden op termijn niet uitgesloten. Ik wil op het terrein goed bestuur realiseren en daarom moeten we eerst gaan voor we hollen. We komen van bijna nergens en proberen nu om een gigantische operatie op de rails te zetten en in de praktijk om te zetten. Laten we eerst dat doen en pas later differentiëren. Op termijn zijn resultaatverbintenissen zeker en vast niet uit te sluiten.

We vinden dat omdat we verplichtingen opleggen, het jargon van rechten en plichten hanteren en een stijlbreuk met het verleden willen bewerkstelligen, we ook moeten zorgen voor een behoeftedekkend aanbod. We moeten extra middelen inzetten, ook al in de loop van dit jaar, tegen het najaar, om de historische wachtlijsten voor NT2 weg te werken.

Ik denk dat ik mag besluiten door te zeggen dat het grote werk nu begint. De inburgeringsmachine is klaargestoomd. Ik zie de toekomst met veel vertrouwen tegemoet en ik wil alle collega's danken voor het vertrouwen in het beleid. (*Applaus van de meerderheid*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 850/8*)

De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op de artikelen 4 tot en met 6. De stemming over de amendementen en de artikelen worden aangehouden.

De artikelen 7 tot en met 10 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op artikel 11. De stemming over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 12 en 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 14. De stemming over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 15 tot en met 21 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement op artikel 22. De stemming over het amendement en het artikel worden aangehouden.

De artikelen 23 en 24 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Er zijn amendementen op de artikelen 25 en 26. De stemming over de amendementen en de artikelen wordt aangehouden.

Artikel 27 wordt zonder opmerkingen aangenomen.

Er is een amendement tot toevoeging van een nieuw artikel 28. De stemming over het amendement wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid – 847 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Laurys, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, beste collega's, ik geef u een korte samenvatting van de besprekingen in de Commissie

voor Economie, Werk en Sociale Economie over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid.

In zijn toelichting heeft de minister er de aandacht op gevestigd dat met dit decreet de afspraken van het regeerakkoord worden nagekomen en dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen de nieuwkomers en de oudkomers. Het decreet dient uiteraard samen gelezen te worden met het inburgeringsdecreet dat net uitvoerig werd toegelicht. Beide decreten dienen gezien te worden als communicerende vaten.

In het inwerkingsdecreet worden de zogenaamde inwerkingstrajecten geregeld. Het zijn trajecten die gebaseerd zijn op de gewone reguliere VDAB-trajecten en die nu via dit decreet kunnen worden verbreed en verdiept. Ze zijn intensiever, ze bevatten allemaal een taalopleiding Nederlands en ze besteden aandacht aan de loopbaanoriëntatie. Nieuwkomers zijn verplicht om een primair inburgeringstraject te volgen en indien ze de kans hebben om nadien in aanmerking te komen voor werk, hebben ze ook het recht op een secundair inburgeringstraject, wat in feite het inwerkingstraject is.

Een werkzoekende oudkomer is in het kader van de sluitende aanpak verplicht een traject te volgen om werk te zoeken en een inspanning te doen om werk te vinden, en heeft dus ook recht op een primair inburgeringstraject, indien dat zijn kans op de arbeidsmarkt kan bevorderen.

De minister zegt dat er 5 wijzigingen worden aangebracht aan het decreet van 4 juni 2003. De definities inwerkingsdecreet en inburgeringsdecreet worden op elkaar afgestemd, voor de oudkomers kan in een verplichte taalopleiding Nederlands worden voorzien als onderdeel van een traject naar werk, een primair inburgeringstraject kan een onderdeel zijn van een inwerkingstraject voor de oudkomer. De VDAB verwijst de oudkomers dan naar de inburgeringstrajecten en zegt ook welke onderdelen moeten worden gevolgd. Indien de verwijzing gebeurt door de VDAB, moet de cursus niet worden betaald, zoals voor de andere oudkomers wel het geval is.

Indien een oudkomer door de VDAB wordt doorverwezen en hij volgt dat traject niet zoals het moet, kan hij geen administratieve geldboete krijgen, want dat zou een dubbele sanctie zijn. Het wordt wel aanzien als een weigering van een passend werk- of opleidingsaanbod. De VDAB kan dat meedelen aan de RVA, die de oudkomer een sanctie kan opleggen. Die transmissie stond oorspronkelijk in artikel 7 van het decreet, maar omdat de transmissie ook wordt geregeld door artikel 8 van het handvest van de werkzoekende, was het overbodig geworden en is het door artikel 22 van het handvest geschrapt.

Het ontwerp van decreet voert artikel 7 terug in. Het verwijst uitdrukkelijk naar het handvest om duidelijk te maken dat elk onderdeel van het inwerkingstraject moet worden beschouwd als een passend aanbod. Tot daar de wijzigingen die het ontwerp van decreet aan het inwerkingsdecreet aanbrengt. De basisfilosofie blijft: enkele kleine verfijningen en een betere samenhang met het inburgeringsdecreet.

In de algemene bespreking heeft de N-VA gevraagd om een overzicht te krijgen van het gevolg dat werd gegeven aan de adviezen van de Raad van State en de SERV. Ik heb begrepen dat dat voortaan een klassieke vraag zal worden. We hebben die lijst gekregen. Ze is toegevoegd aan het verslag. Bovendien vroeg de N-VA zich af waarom de diploma's die in Aruba en de Nederlandse Antillen worden behaald, niet worden erkend als vrijstellingsgrond. De minister zei dat dit zelfs in Nederland niet het geval is.

CD&V vroeg zich af of door het opnieuw invoeren van artikel 7 inzake de transmissies geen verschillende behandeling wordt ingevoerd voor allochtonen en autochtonen, en voor Nederlandsonkundige werkzoekenden, zoals door de Raad van State aangevoerd. Waarom is er voor de doelgroep van het inwerkingsdecreet, de oudkomers dus, wel een verwijzing naar het handvest van de werkzoekende en voor anderen niet?

De minister stelt dat er geen sprake is van een verschillende transmissieregeling. Artikel 7 benadrukt enkel dat het niet volgen van een inwerkingstraject gelijkstaat met het weigeren van een passend aanbod, zoals voorzien in artikel 8 van het handvest. De procedure blijft volledig gelijk en is zeker niet discriminerend.

Het Vlaams Belang blijft benadrukken dat er sprake is van discriminatie, maar dan in de andere zin. Waarom moet een laaggeschoolde allochtoon een betere bescherming krijgen dan een laaggeschoolde werkzoekende autochtoon? Het Vlaams Belang verwijst naar artikel 4 van het handvest van de werkzoekende, dat stelt dat elke werkzoekende recht heeft op een gelijke behandeling en dat discriminatie niet kan.

De minister ontkent dat er een verschillende behandeling is van allochtone en autochtone werkzoekenden. Het sanctie- en transmissiebeleid is voor iedereen onverkort van toepassing. Iedereen kan de passende kansen die worden aangeboden, krijgen. Om dat waar te maken, moet er aan de verschillende groepen een passend aanbod worden gegeven. Dat kan betekenen dat voor sommigen een zwaardere investering nodig is.

Op de vraag van sp.a wat er gebeurt indien een oudkomer een job aangeboden krijgt, vooraleer hij een cursus Nederlands heeft gevolgd, antwoordde de minister

dat die job inderdaad moet worden aangeboden en dat het inwerkingstraject dan wordt opgeschort.

De VLD heeft ook 4 vragen gesteld en verwijst naar de herinvoering van artikel 7. De VLD vraagt ook naar een stand van zaken in het handvest van de werkzoekende en vraagt zich af of de RVA wel opvolging zal geven aan de transmissies van de VDAB. De VLD vraagt ook of het niet nodig is in een aanpassing te voorzien van de beheersovereenkomst van de VDAB als die de bijkomende opdrachten krijgt.

De minister heeft geantwoord dat de uitvoeringsbesluiten van het handvest tegen het zomerreces klaar zouden zijn en dat de discussie in de regering na het zomerreces wordt aangevat. Er is een overleg tussen de VDAB en de RVA over de transmissie. Er moet een addendum komen bij de beheersovereenkomst als dit wordt goedgekeurd.

Sp.a vraagt ook of er geen gevaar is voor verlenging van het traject. Wanneer trajecten worden aangeboden, zo heeft men vastgesteld, wordt de intrede in de arbeidsmarkt soms uitgesteld. Formeel kan dat niet volgens de minister. Het is voor iedereen duidelijk dat de positie van de werkzoekende op de arbeidsmarkt versterkt wordt door het inburgeringstraject.

Tot slot heeft CD&V gevraagd om goed te communiceren over dit decreet. Het is immers een oproep aan de mensen om hun plaats in de maatschappij op te nemen. Op de vraag of er geen bijkomende middelen nodig zijn voor dit nieuwe beleid, antwoordt de minister dat er op dit moment al heel wat bijkomende middelen zijn. Voor de cursus Nederlands tweede taal wordt

3,4 miljoen euro uitgetrokken in 2006. Vanaf 2007 wordt dat jaarlijks 5,2 miljoen euro. De VDAB krijgt 3,10 miljoen euro in 2007 en 4,14 miljoen euro in 2008.

In de artikelsgewijze bespreking werden de amendementen van het Vlaams Belang voor een uitbreiding van de doelgroep met autochtone laaggeschoolden en erg laag geschoolden verworpen met vijf stemmen tegen negen. Het volledige ontwerp van decreet is ongewijzigd aangenomen met negen stemmen tegen vijf. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, zoals de heer Laurys reeds heeft gezegd, heb ik het inderdaad over discriminatie gehad, en ik blijf daar ook bij.

Het oorspronkelijke decreet hield al een kiem van discriminatie in. Ik betreur dan ook dat daar met het huidige decreet niets aan wordt gedaan. Het betreft hier een zoveelste gemiste kans. Nu wordt een afzonderlijke en

discriminerende regeling bij decreet nog eens vastgelegd en bevestigd. Vlaanderen telt vanaf nu twee soorten werklozen: autochtonen – of moet ik al stilaan beginnen spreken over inboorlingen – en allochtonen – die een voetje voor krijgen in hun behandeling door de VDAB.

De facto was dat al zo. Volgens inlichtingen die ik heb gekregen bij plaatselijke VDAB-kantoren, werd er vanuit 'Brussel' reeds op gewezen dat bij de doorverwijzing van allochtonen rekening moet worden gehouden met hun specifieke situatie op de arbeidsmarkt. Vraag is of die regeling dezelfde is voor iedereen.

Dat er een extra inspanning wordt gedaan om allochtonen aan de slag te helpen, is een zaak waar ik best kan inkomen. Een op drie is werkloos. Dat betekent dat een op drie leeft van een of andere vorm van bijstand. De vraag is alleen hoe je dat voor elkaar krijgt.

Wanneer ik terugdenk aan het boek van Hind Fraihi dat ik onlangs heb gelezen, dan krijg ik de indruk dat dit decreet zeker niet de oplossing is. De studie die Albert Martens hier onlangs kwam voorstellen, roept ook meer vragen op dan dat ze antwoorden geeft. Wat een interessant werkstuk had kunnen worden, is uitgemond in een eenzijdig en bekrompen pamflet. De professor ontwaart veel subtiele en verborgen discriminatie maar stelt zich nooit de vraag waarom. Nochtans kan men daar in deze problematiek niet onderuit.

Bij het lezen van dat rapport heb ik een onaangenaam gevoel gekregen, en ik heb me daar gedurende de hele lezing niet van kunnen ontdoen. Ik had het gevoel dat die man de opdracht had gekregen te bewijzen dat allochtonen op de arbeidsmarkt worden gediscrimineerd.

En na enige tijd is de professor inderdaad met een bewijs van discriminatie voor de pinnen gekomen. We moeten daarbij wel vaststellen dat hij de andere kant van de medaille nooit heeft bekeken. Hoe werkt de professor? De professor volgt enige allochtone werkzoekenden. Wanneer die bij hem terecht komen met hun verhaal, doet hij nooit de moeite om met werkgevers te praten om te weten wat er aan de hand is, waarom iemand niet werd aangeworven.

Een ernstige studie over deze problematiek, één die alle facetten onder de loep neemt, daar pleit ik al ongeveer 7 jaar voor. Ik heb die nog altijd niet gezien. Ik heb die nog altijd niet gekregen. En ik vrees er voor dat ze er ook nooit zal komen. Nochtans, mijnheer de minister, als u een ernstig beleid wilt voeren om allochtone werklozen aan de slag te krijgen, zou die studie de basis moeten vormen.

Dames en heren, ik blijf er bij dat dit decreet totaal

overbodig is. Zowel het handvest van de werkzoekende als de beheersovereenkomst met de VDAB waarborgt een gelijke behandeling van elke werkzoekende. Maar misschien wringt daar het schoentje.

Mijnheer de minister, ik zal afsluiten met een opmerking die ik ook al in de commissie heb gemaakt. Ik heb u al dikwijls horen spreken over het talent dat Vlaamse werkgevers ongebruikt zouden laten. Ik moet vaststellen dat u in hetzelfde bedje ziek bent. Op de 66 medewerkers op uw kabinet, is er slechts één allochtoon. Niet meer dan één. Dat is niet iets om over naar huis te schrijven.

Ik ben zo vrij u een goede raad te geven. Laat door uw personeelsverantwoordelijke een diversiteitsplan opstellen. Daardoor geeft u het goede voorbeeld. Niet te verwaarlozen is het feit dat u daar nog subsidies voor kunt krijgen ook.

Dames en heren, meer zal ik over dit decreet niet zeggen. Ik moet er waarschijnlijk niet aan toevoegen dat we tegen het ontwerp zullen stemmen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Temsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Ik wens heel kort te reageren. Ik ben natuurlijk heel blij dat minister Vandembroucke een inspanning vraagt van een groep mensen die het zeer moeilijk heeft op de arbeidsmarkt. De kennis van het Nederlands is zeer belangrijk. In het decreet staat heel duidelijk dat er inspanningen worden gevraagd van Nederlandsonkundigen.

In dat opzicht is het heel opmerkelijk en zelfs zeer verbazingwekkend dat de partij van de heer Van Goethem zich afzet tegen mensen met een gebrekkige taalkennis en mensen die zich niet willen integreren. Nu wordt een inspanning gevraagd met het oog op het vinden van een job. Ook dat is voor die partij blijkbaar een probleem. U hebt een dubbele agenda.

Mensen die zich wel willen integreren, die moeite doen, die gewoon kleurloos rondlopen, zijn u een doorn in het oog. Ze doen uw discours teniet. Indien heel veel mensen zich zouden integreren, zou er misschien geen reden van bestaan meer zijn voor het Vlaams Belang.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet betreffende het inwerkingsbeleid spoort samen met het inburgeringsdecreet, maar is evenzeer een belangrijk facet van de beleidsaandacht over de plaats van kansengroepen in het werkgelegenheidsbeleid. De benadeling van kansengroepen, meer bepaald allochtonen, arbeidsgehandicapten, kortgeschoolden en oudere werknemers, was een belangrijk gespreksonderwerp in de commissie voor Economie tijdens het voorbije werkjaar. Het debat hierover begon bij de bespreking van de beheersovereenkomst 2005-2009 tussen de Vlaamse Regering en de VDAB.

De beheersovereenkomst steunt op een sociaal-economische analyse van de positie van de vier kansengroepen in de werkloosheids- en werkzaamheidsstatistieken. De werkloosheidsgraad onder werkzoekenden van allochtone origine ligt inderdaad vijfmaal hoger dan die bij werklozen van autochtone origine. Bij de personen van Belgische nationaliteit is er een werkzaamheidsgraad van 65 percent tegenover 38,5 percent bij niet-Belgen. Zo is gebleken dat er een kloof is tussen EU-burgers en niet-EU-burgers wat betreft effectieve kansen op de arbeidsmarkt.

Voor de beheersovereenkomst is het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt evenzeer richtinggevend. In dat decreet staan de principes van de evenredige arbeidsdeelname en gelijke behandeling vermeld. Zo kan men om volledige gelijkheid in het beroepsleven te waarborgen, specifieke maatregelen treffen om de nadelen te voorkomen of te compenseren. Eigenlijk is dit allemaal niet zo nieuw of uitzonderlijk want het is een expliciete herhaling van twee Europese richtlijnen die onder het hoofdstuk 'Positieve Acties' de lidstaten voorschrijven om aan nadelen die verband houden met kenmerken die ik daarnet aanhaalde, te remediëren door positieve acties.

Over de beheersovereenkomst met de VDAB en over de evenredige participatie op de arbeidsmarkt zijn op dit ogenblik enkele initiatieven hangende bij de commissie voor Economie. De discussie wordt nog gestoefd door de introductie van het Vlaamse meerbanenplan, dat een geheel van maatregelen ten opzichte van de vier kansengroepen samenbrengt. Het debat draait voor een deel om de vraag of het nemen van gerichte maatregelen ten opzichte van de kansengroepen met het doel hun positie op de arbeidsmarkt te verbeteren en hun werkzaamheidsgraad te verhogen, geen vorm van discriminatie inhoudt. Vanuit de Vlaams Belangfractie wordt erop gewezen dat maatregelen voor werkzoekenden van allochtone origine een discriminatie inhouden tegenover autochtone werkzoekenden. Die stelling vinden we terug in het door deze fractie ingediende voorstel van resolutie.

Bij de bespreking van dat voorstel van resolutie in februari werd door de commissie een uitgebreide hoorzitting georganiseerd met de VDAB, VOKA en het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding. Er waren ook schriftelijke reacties van de vakbonden, Unizo en Federgon. De VDAB verdedigde de specifieke

ke actie naar kansengroepen. Het middenveld sluit zich ook unaniem aan bij die beleids optie. Het initiatief van Jobkanaal is reeds een concrete vertaling op het terrein van een dergelijke specifieke maatregel. Het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding verklaarde dat dergelijke maatregelen geenszins een discriminatie inhouden.

Onze commissie heeft ook twee vergaderingen gewijd aan het meerbanenplan. Er was niet alleen de voorstelling, maar ook een eerste evaluatie.

Om meer achtergrondinformatie te krijgen over de problematische situatie van werkzoekenden van allochtone afkomst nodigde de commissie in maart 2006 professor Martens en twee onderzoekers van het departement Arbeidsociologie van de KULeuven uit voor een toelichting bij hun studie over etnische discriminatie op de Brusselse en Vlaamse arbeidsmarkt.

De onderzoekers komen tot de conclusie dat er wel degelijk sprake is van etnische discriminatie bij de aanwerving van werknemers van allochtone afkomst, en dat dit voor een groot deel de hogere werkloosheidsgraad van deze kansengroep verklaart. In tegenstelling tot alle andere fracties kon de Vlaams Belangfractie zich niet bij deze conclusies aansluiten omdat ze stelt dat het onderzoek eenzijdig is: de werkgevers werden er niet bij betrokken. De heer Van Goethem heeft dat hier op deze tribune herhaald.

Een onderdeel van het debat is de precieze definitie van wat een 'allochtone' werknemer is. Daarover is uitgebreid gesproken bij de behandeling van het ontwerp tot wijziging van het inwerkingsdecreet op 15 juni 2006. In dat decreet worden onder andere de definities van nieuwkomer en oudkomer omschreven. Dankzij dat decreet worden inwerkingstrajecten ingebed in de maatregelen tot begeleiding van de allochtone doelgroep.

Wat de definitie van 'allochtone' werknemer betreft, moet ook de vraag van mevrouw Cathy Berx hierover worden vermeld. In zijn antwoord pleit de minister voor het bepalen van wie als allochtoon moet worden beschouwd in het kansengroepenbeleid, onder andere voor een methodologie die hij 'de historiek van de nationaliteiten' noemt. Ik ga daar hier niet op in.

Voorlopig wordt de VESOC-definitie gehanteerd, zoals die tot stand is gekomen na overleg in VESOC en met de eigen organisaties van kansengroepen. Ten slotte vermelden we ook nog dat er ter gelegenheid van een vraag om uitleg en bij de bespreking van de beleidsnota en ook bij een actuele vraag in de plenaire vergadering is gediscussieerd over het vrij verkeer van werknemers uit de nieuwe EU-lidstaten en de timing die de Vlaamse Regering in dat verband volgt.

Het ontwerp van decreet heeft de eindmeet van deze

plenaire vergadering gehaald. De andere initiatieven waarover ik het heb gehad, blijven nog even in de commissie in bespreking. Omdat het even belangrijke puzzelstukken van het rechten- en plichtenverhaal van het werkgelegenheidsbeleid van kansengroepen zijn, hield ik er als voorzitter aan om hierover in deze plenaire vergadering bijkomende duiding te geven.

Het ontwerp sluit dus aan bij het inburgeringsdecreet, maar ook bij het werkgelegenheidsbeleid voor kansengroepen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Er is al veel gezegd door de verslaggever. Ik zal me hier beperken tot twee bedenkingen vanwege de VLD-fractie. De vraag hoe we mensen van allochtone afkomst op de beste manier kunnen begeleiden om hun kansen op het vinden van een job en hun maatschappelijke integratie te optimaliseren vinden we erg belangrijk. We zijn verheugd dat in het kader van het activeringsplan in artikel 6 in een doorverwijzing naar de RVA wordt voorzien als mensen onvoldoende meewerken aan het inwerkingstraject.

De vraag is evenwel of de regeling sluitend is. Daarom vragen we dat de minister zorgt voor een goede opvolging van de doorverwijzing naar de RVA. De RVA mag het dossier niet gewoon terug naar de VDAB sturen. Omdat het om een federale bevoegdheid gaat, is het belangrijk dat er hierover een samenwerkingsakkoord tussen de RVA en de VDAB totstandkomt.

Een tweede bekommernis gaat over de addenda bij de beheersovereenkomst. Kan de minister de stand van zaken verduidelijken, en eventueel ingaan op de inhoud ervan?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Laurys heeft een volledig verslag gegeven. Samen met de toelichting van minister Keulen over het inburgeringsdecreet, dat samen met dit ontwerp een politiek geheel vormt, en met de uiteenzetting van de commissievoorzitter is een zeer gedetailleerd beeld gecreëerd van de bedoeling ervan en van het debat daarover.

Gisteren heeft de voorzitter in zijn 11-julitoepspraak in één zin gezegd wat ik zelf niet beter zou kunnen zeggen over het onderwerp allochtonen op de arbeidsmarkt.

U hebt gezegd dat het met opleiding of verkeerd gelopen opleiding, met inzet of met de mentaliteit te maken heeft. Het heeft echter soms ook met onversneden

racisme te maken. Ik vind het heel belangrijk om dat zo te stellen. Er zijn jammer genoeg mensen die het ene maar niet het andere willen zien. Beide zijn echter een realiteit. De vicieuze cirkel van problemen met opleiding, onderwijs, inzet of attitude die vooroordelen voedt en discriminatie legitimeert moet worden doorbroken. Om dat te doen, moeten kansen worden geboden en verantwoordelijkheden gegeven, maar er mag ook iets geëist worden. Daarover gaat dit inwerkingsdecreet. Het loopt inderdaad helemaal parallel met het inburgeringsdecreet.

Ik kom nog even terug op het debat over de vraag of hier sprake is van discriminatie en dat we in de commissie uitvoerig hebben gevoerd. De aangevoerde argumentatie is voor mij bijna onbegrijpelijk. Als we maatregelen nemen om vijftigplussers aan het werk te helpen, toch heel forse maatregelen, hoor ik u niet zeggen dat er sprake is van discriminatie. Als we binnen de VDAB een volledig apart circuit opzetten waarvoor we apart mensen rekruteren om vijftigplussers in een trajectbegeleiding te krijgen, hoor ik u niet zeggen dat het om discriminatie gaat. Als we iets ondernemen, niet voor de groep allochtonen, maar voor een welbepaalde doelgroep die als nieuwkomers en oudkomers worden gedefinieerd en we ondernemen iets om hen kansen te bieden, intense begeleiding maar ook verplichtingen, zegt u plotseling dat dat discriminatie is. Dat is bijzonder merkwaardig.

Het gaat hier inderdaad om intense vormen van begeleiding, maar er hangen ook verplichtingen aan vast. Een inwerkingstraject kan niemand zomaar weigeren. Wat ermee samenhangt, bijvoorbeeld Nederlands leren, kan niemand zomaar weigeren. Het gaat over een geheel van rechten en plichten, maar ook om verantwoordelijkheid eisen. Ik vind deze kritiek totaal onsamenhangend en zeer merkwaardig geïnspireerd. We kennen de inspiratie.

Ik heb geen behoefte aan een diversiteitsplan op mijn kabinet. Een belangrijke persoon op mijn kabinet is een vijftenzestigplusser. Ik voldoe aan de tewerkstelling van ouderen. Een andere belangrijke persoon, mijn adjunct-kabinetschef, is van allochtone afkomst. Deze persoon speelt een heel centrale rol in mijn kabinet. En in tegenstelling tot vele andere organisaties, is zij niet bezig met het diversiteitsbeleid en allochtonen maar met heel veel andere dossiers die essentieel zijn voor mijn beleid. Ik heb dus geen behoefte aan een diversiteitsplan. Moest dat zo zijn, dan zou ik een diversiteitsplan indienen. Ik had dat al uitgelegd, maar u blijft er maar naar vragen.

De transmissie waarover mevrouw De Ridder het had vormt een essentieel onderdeel van dit beleid. Ik benadruk nog eens dat we nog volop bezig zijn met een beleids- en cultuuromslag binnen twee grote organisaties, de RVA en de VDAB. Zij horen bij verschillende overheden thuis wat een part probleem van samenwerking en

communicatie met zich meebrengt. We zijn daar intens mee bezig. Er groeit een goede verstandhouding tussen de VDAB- en de RVA-directeurs. Zij weten goed van elkaar wat zij samen tot stand moeten brengen. Deze beleidsomslag is nog aan het lopen. Het is iets wat ik twee jaar geleden pas op gang heb getrokken en het is nog te vroeg om te zeggen wat het precies oplevert. Er zal geduld voor nodig zijn. We hebben de vaste wil om het evenwicht tussen rechten en plichten ook te vertalen in een goede, correcte samenwerking.

Zoals ook minister Keulen heeft gezegd en de heer Laurys heeft herhaald, lanceren we hier geen loze woorden of lege structuren. We hebben daartegenover zeer veel budgettaire middelen geplaatst waarmee inwerkingstrajecten op grote schaal en een forse expansie van cursussen NT2 mogelijk worden, en waarmee andere initiatieven kunnen worden uitgebreid.

Op deze manier zullen we zeker geen nieuwe wachtlijsten en nieuwe frustraties creëren. Dat hebben we te allen prijze willen vermijden. Ik vind dit, parallel met het voorliggend decretaal werk, een belangrijk onderdeel van de besluitvorming van de Vlaamse Regering. Ik hoop dan ook dat dit ontwerp van decreet vandaag zal worden goedgekeurd. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 847/1)*.

De artikelen 1 tot en met 10 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen de lidstaten van de Europese Unie, enerzijds, en de republiek Bulgarije en Roemenië, anderzijds, betreffende de toetreding van de republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, het protocol, de akte en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 april 2005 – 854 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de voorzitter, in de commissie heeft mijn fractie als enige niet voor dit ontwerp van decreet gestemd. Het lijkt me dan ook nuttig onze argumenten nog even naar voren te brengen.

Ons stemgedrag heeft niets met enige sympathie of antipathie voor Roemenië of Bulgarije te maken. Het heeft zelfs niets te maken met de vraag of Roemenië en Bulgarije de roeping voelen uiteindelijk lid van de Europese Unie te worden. Volgens is dit inderdaad het geval. De vraag is of Roemenië en Bulgarije klaar zijn om op 1 januari 2007, binnen vijf en een halve maand, volwaardig lid van de EU te worden.

In 2004, ten tijde van de vorige uitbreidingsronde, was het oorspronkelijk de bedoeling twaalf in plaats van tien lidstaten te verwelkomen. Al snel bleek evenwel dat Roemenië en Bulgarije niet klaar waren. Deze landen konden het hervormingstempo van de overige kandidaat-lidstaten absoluut niet bijhouden.

Dit heeft misschien iets met de specifieke geschiedenis van deze landen te maken. Het heeft ongetwijfeld veel te maken met het feit dat na de val van het communisme in Roemenië en in Bulgarije geen echte revolutie zoals in de DDR, in Polen of in Hongarije heeft plaatsgevonden. Er is veeleer sprake van een wisseling aan de top. Een aantal mensen van de communistische nomenclatuur zijn opgeofferd, maar de meeste kopstukken zijn gewoon blijven zitten.

De problemen waarmee Bulgarije en Roemenië op hun pad naar de toetreding te kampen hebben, zijn bekend. Ze staan overigens te lezen in de verslagen van de Europese Commissie. Wat Bulgarije betreft, gaat het om de bedrijfswetgeving, om de vrije dienstverlening, om de toepassing van de witwaswetgeving en om de strijd tegen corruptie. Wat Roemenië betreft, is de lijst nog veel langer en vormen de werking van de gerechtelijke macht, de werking van het politieapparaat, de grensbe-

waking, de strijd tegen de criminaliteit, de toekenning van staatssteun, het toezicht op de mededinging en dergelijke de grootste problemen. Vorige maand stond Roemenië nog in de top vijf van landen van oorsprong van de niet-begeleide minderjarige asielzoekers die in ons land aankomen. Vorige maand stond Roemenië in die top vijf en binnen zes maanden zal het land een volwaardige lidstaat van de EU zijn. In de recentste lijst van Transparency International staan Bulgarije en Roemenië bij de corruptste landen ter wereld.

Het mag dan ook niemand verwonderen dat beide landen van de groep van twaalf kandidaat-lidstaten zijn losgekoppeld en dat de streefdatum voor hun toetreding van 2004 naar 2006 en vervolgens naar 2007 is verschoven. Er komt misschien zelfs een uitstel tot 1 januari 2008. Naast de algemene en specifieke vrijwaringsclausules die ook tijdens andere uitbreidingsrondes in de toetredingsverdragen zijn opgenomen, is voor deze landen een specifieke uitstelclausule ingeschreven. Dit is nog nooit eerder gebeurd. Het bestaan van deze clausule onderstreept wat iedereen uiteindelijk weet. Het hervormingsproces in deze landen is uiterst wankel en fragiel. Eigenlijk zijn ze niet klaar voor de toetreding.

Indien dat uitstel tot 1 januari 2008 er komt, is de vraag wat er dan moet gebeuren als blijkt dat de situatie op dat ogenblik nog altijd niet bevredigend is?

Met al deze vragen en stellingen staan we niet alleen. Ze werden ook al opgeworpen door het Christen-Democratisch Appèl in Nederland. Ze waren voor die fractie voldoende om tegen het verdrag te stemmen.

Het is een beetje hallucinant dat we nu moeten stemmen en dat de commissie pas in oktober een voorstel zal doen in verband met de toetreding op 1 januari 2007 of op 1 januari 2008. Uiteindelijk blijft de bal dan nog liggen in het kamp van de lidstaten, die voor Roemenië bij gekwalificeerde meerderheid en voor Bulgarije bij unanimitéit voor het uitstel moeten kiezen. We leveren hier dus in grote mate een blanco cheque af.

De tegenargumenten zijn bekend en zijn dezelfde als die in het dossier over Turkije. Ze hebben te maken met de betrouwbaarheid van de Europese Unie. De EU heeft namelijk haar woord gegeven aan de landen in kwestie. Dat woord mag niet worden ingetrokken.

Collega's, u hebt uw woord gegeven aan de eigen bevolking. U hebt namelijk beloofd dat er niet zou worden gesjoemeld met de toetredingscriteria. Een land zou maar lid kunnen worden indien het voldoet aan alle criteria. Indien er 2 landen worden opgenomen in de EU die eigenlijk nog niet aan die criteria voldoen, vraag ik me af of dat de goede manier is om het euro-

scepticisme te bestrijden dat aan het licht kwam na het referendum in Frankrijk en de volksraadpleging in Nederland.

De les van vandaag is duidelijk. Vroeger was het zo dat een land moest voldoen aan de criteria. Vandaag is het eigenlijk voldoende dat een land op de goede weg is. Een aantal problemen kunnen later wel worden opgelost. In het verslag lees ik dat mevrouw Hoebeke heeft gezegd dat eventuele resterende problemen een nog voor spoediger oplossing zullen kennen van zodra deze landen zijn toetreden tot de EU. Dat betekent zoveel als zeggen dat landen eerst lid mogen worden en dat vervolgens zal worden nagegaan of ze wel aan de criteria voldoen. Mevrouw Smet, die hier vandaag helaas niet kan zijn, heeft hetzelfde gezegd. Ze heeft er alle vertrouwen in dat de problemen die er nog zijn, uiteindelijk zullen worden opgelost.

Collega's, dat is niet ons standpunt. We vinden dat kandidaat-leden op het ogenblik van de toetreding aan alle eisen moeten voldoen.

Is dit voorlopig de laatste uitbreiding? Ik denk dat het interessant is om die vraag te stellen. De collega's van de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden weten dat we een interessante gedachteswisseling hebben gehad met de collega's van het Bulgaarse parlement. Deze laatsten hadden als boodschap: 'Neem ons er nog bij en dan is het gedaan, dan mag er niemand meer bijkomen.' U kunt er vergif op innemen dat we dan binnenkort een Kroatische delegatie ontvangen die hetzelfde zegt. Na de Kroaten komen ongetwijfeld de Macedoniërs of de Turken met nog eens dezelfde boodschap. Een land moet eerst aan de voorwaarden voldoen en kan dan pas lid worden van de EU.

We hebben in de commissie al opgemerkt dat we, net als bij de uitbreidingsronde van 2004, niet over elk land apart kunnen beslissen. Dat is te betreuren. In 2004 moesten we beslissen over 10 kandidaat-lidstaten in één stemming. Ook nu hebben we een soort van Siamees verdrag waarbij we ons in een enkele stemming moeten uitspreken over de toetreding van Roemenië en Bulgarije. Dat is geen nette manier van werken. Elk land zou op zijn merites worden beoordeeld, maar uiteindelijk blijkt dat niet te kunnen op het ogenblik dat we parlementaire instemming moeten verlenen. We moeten dus tegelijkertijd 'ja' of 'neen' zeggen tegen 2 landen.

De vraag is niet of Roemenië en Bulgarije op termijn lid kunnen worden. De vraag is of ze op 1 januari 2007 al lid kunnen worden.

Volgens ons is dat nog niet het geval. Ik denk dat het goed is dat er dan toch ook een signaal wordt gegeven, zowel naar de betrokken landen, om te zeggen dat het lidmaatschap toch geen evidentie is, als naar onze eigen bevolking, waar ongetwijfeld heel veel vragen leven en

waar heel veel voorbehoud is tegenover nog maar eens een uitbreiding, een uitbreiding met twee landen die uiteindelijk niet klaar zijn voor dat lidmaatschap. Ons standpunt is duidelijk. Wie kan lid worden van de Europese Unie? Dat zijn Europese landen die voldoen aan alle voorwaarden. Aan die tweede voorwaarde, aan het voldoen aan de criteria van Kopenhagen, is hier niet voldaan, collega's. Daarom zullen wij dat verdrag niet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, de heer Van Overmeire heeft blijkbaar heel selectief het verslag gelezen en bepaalde zaken gehoord. Het zal hem bekend zijn dat er ook een delegatie is geweest, die de vooruitgang op juridisch vlak heeft voorgesteld. Zeker Bulgarije, waar corruptie, witwassen en dergelijk schering en inslag waren, kent positieve resultaten. Bovendien verwijst ik naar de tussenkomst van de minister in de commissie. 'Met de uitbreiding wordt een politieke daad gesteld die de vrede en de veiligheid moet garanderen in een Europa dat na decennia van oorlogen en crisissen opnieuw verenigd is.' Die premisse, het handhaven van de vrede in Europa, moet voor elke democraat hier aanwezig boven alle verdachte andere zaken staan.

In tweede instantie heeft minister Bourgeois ons na zijn bezoek aan die landen meegedeeld dat zowel Bulgarije als Roemenië sinds de val van de muur verstrekkende hervormingen hebben doorgevoerd, die leidden tot de vestiging van een democratisch staatsbestel en markteconomie. De maatregelen – en nu komt het – waarmee de toetreding van beide landen omgeven wordt, dragen ertoe bij dat het hervormingsproces in de komende jaren zal worden voortgezet zodat de rechtstaat en de markteconomie nog steviger verankerd worden in beide samenlevingen. Dat is hetgeen ik in de commissie heb willen verduidelijken.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer de voorzitter, daar wil ik toch even op reageren. Ik heb de woorden van mevrouw Hoebeke wel degelijk goed gelezen. Ze herhaalt ze nog eens. Ze zegt dat er vooruitgang is en dat die landen op de goede weg zijn. Dat is natuurlijk net de kern van de zaak. Het komt er niet op aan van op de goede weg te zijn. Het komt erop aan om per 1 januari 2007 aan alle voorwaarden te voldoen. Dat is de kern van de zaak natuurlijk.

Wie kan daarover oordelen? Dat is de Europese Commissie, die geregeld rapporten naar voren schuift. Het laatste rapport was geen rapport met grote onderscheiding, noch voor Roemenië, noch voor Bulgarije. Het laatste rapport was van aard om te zeggen dat er nu nog

niet zal worden beslist maar pas in oktober. Ik vind dit een onvoldoende basis om nu dit verdrag goed te keuren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, eigenlijk maken we hier een herhaling mee van het debat in de commissie. De discussie ging inderdaad over de vraag of beide landen momenteel voldoen aan de toetredingsvoorwaarden.

Dat zijn de argumenten die toen door de Vlaams Belangfractie zijn ontwikkeld. Het zijn legitieme argumenten, alleen vind ik dat ze op een verkeerde, op een negatieve manier worden beantwoord door het Vlaams Belang. Het is zo – laat daar geen twijfel over bestaan – dat de lidstaten moeten voldoen aan de criteria. Trouwens, de heer Van Overmeire verwijst zelf naar het rapport van de Europese Commissie, die een en ander monitort en die inderdaad nog een vooruitgangsrapport heeft gemaakt. Het laatste rapport is trouwens positiever voor Roemenië dan voor Bulgarije. Ik begrijp zijn houding dus niet goed, want hij zegde in commissie dat het Vlaams Belang zich eerder zal onthouden wat de toetreding van Bulgarije betreft en tegenstemmen wat die van Roemenië betreft. Daar zit een zekere inconsequentie in.

De heer Van Overmeire is eigenlijk ook inconsequent want hij verwijst naar en erkent de autoriteit van de commissie inzake de monitoring van de toetredingsvoorwaarden. Er zal in oktober nog een monitoring zijn. De houding van het Vlaams Belang is: neen, op dit ogenblik kunnen we geen akkoord geven, terwijl het weet dat de voorwaarden ingebouwd zijn dat de lidstaten zowel moeten voldoen aan de politieke als de economische en de juridische criteria. Op dat vlak is onmiskenbaar vooruitgang geboekt. Die landen staan nog niet op het punt waar ze moeten staan, maar het is ontegensprekelijk zo dat het vooruitzicht op het lidmaatschap in die landen heel wat effect heeft gehad.

Dat heeft ertoe geleid dat zij in versneld tempo, op die drie terreinen, werk hebben gemaakt van het vervullen van de criteria.

Men kan daar, zoals het Vlaams Belang doet, negatief op reageren en zeggen dat ze nog niet helemaal voldoen en dus niet kunnen toetreden. Maar men kan ook een vertrouwensstelsel uitbrengen: ze moeten voldoen, er is monitoring door de Europese Commissie en er is vooruitgang. De toetreding bevat, wat uitzonderlijk is, bijzondere clausules. Het kan zijn dat, als de landen niet voldoen aan de voorwaarden, de toetreding pas intreedt op 1 januari 2008 en niet op 1 januari 2007. Er kunnen ook, voor beide landen, vrijwaringsclausules ingeroepen worden op de drie terreinen.

Ik geloof dat de aanpak van de Europese Commissie

voldoende waarborgen biedt en dat voldoende werk zal worden gemaakt van het vervullen van de voorwaarden.

Uit mijn bezoek en uit de contacten met de ambassades weet ik dat in beide landen keihard werk wordt gemaakt van de hervormingen. De instellingen en het wetgevend arsenaal worden in snel tempo hervormd en er worden de nodige maatregelen genomen om er op justitieel en economisch vlak en op het vlak van het acquis communautaire bij te zijn. De Bulgaarse ambtenaren krijgen zelfs geen vakantie. Ze moeten verder werken aan het vervullen van de voorwaarden van de Commissie.

Ik denk dat het een heel slecht signaal is als wij in Europa de enige partner zouden zijn die zegt dat we hen niet toelaten. Ik denk dat dat vanwege Vlaanderen een bijzonder slecht signaal zou zijn en een teken dat we ons afsluiten van de rest van Europa. Europa is een vredesproces en een proces van het creëren van een vrije markt, waar Vlaanderen – als we het dan toch bekijken vanuit ons eigen belang – groot belang bij heeft.

Voor de toetreders, in dit geval Roemenië en Bulgarije, vormt de toetreding een hefboom voor de verbetering van hun welvaart. Europa is er klaar voor en houdt binnen de financiële vooruitzichten rekening met de toetreding. We kunnen ervan uitgaan dat de financiële provisies genomen zijn.

Vlaanderen moet een positieve houding aannemen ten aanzien van de volkeren waar we een uitstekende relatie mee hebben. Er zijn 150 Vlaamse gemeenten die stedenbanden onderhouden met Roemenië. Laten we vertrouwen hebben in de monitoring door de Europese Commissie, die toekijkt op de naleving van de criteria.

Laten we de hand reiken aan beide landen, die positief uitkijken naar het lidmaatschap van de Europese Unie en op die manier een heel moderne invulling willen geven aan hun natieschap: een eigen natie, maar deel uitmakend van een groter geheel.

Ik vraag – en ik weet dat de meerderheid daar achter staat – dat we in dit halfroend een ja-stem zouden uitbrengen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 854/1*).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Sannen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de bespreking in de commissie vorige week van dit ontwerp van decreet blijven voor mijn fractie toch nog enkele essentiële vragen open.

Zoals ik al heb gezegd bij de bespreking in commissie, heeft de laattijdige indiening van dit ontwerp van decreet voor heel wat problemen gezorgd. Niet alleen treedt het besluit dat door dit ontwerp van decreet moet worden bekrachtigd retroactief in werking – een gang van zaken waartegen mijn fractie al meermaals heeft geprotesteerd –; bovendien werd een reglementair aangevraagde hoorzitting heel snel geregeld, zodat twee dagen na de aanvraag de genodigden verwacht werden in de commissie, met als resultaat dat ze zich allemaal verontschuldigd hebben.

Hier blijft de vraag open of ze echt niets meer toe te voegen hadden aan de schriftelijke neerslag die bij de stukken werd gevoegd, zoals ze schriftelijk meegedeeld hebben, dan wel of ze van mening zijn dat hun aanwezigheid toch nutteloos is aangezien zelfs de commissie Onderwijs niets meer te zeggen heeft over het ontwerp van decreet.

De heisa vorige week in de plenaire zitting over de reflectienota die uiteindelijk werd ingetrokken omdat de bespreking van dit ontwerp van decreet anders niet meer

voor het zomerreces had kunnen gebeuren, moet ik niemand in herinnering brengen. Ook hier blijft de vraag of de scholen echt in moeilijkheden zouden worden gebracht als dit ontwerp een week later in de plenaire zitting zou worden besproken. Of is de vakantie-regeling van de parlementsleden belangrijker dan de rechtszekerheid van de scholen?

Ook inhoudelijk blijft mijn fractie nog met een aantal vragen zitten. Zo blijven we het problematisch vinden dat de vele negatieve adviezen bij dit ontwerp van decreet, zo goed als volkomen worden genegeerd, niet alleen door de minister, die in zijn repliek weliswaar heeft aangehaald dat een aantal opmerkingen van de VLOR zullen worden gevolgd, maar ook door de meerderheid die stelt, ik citeer uit het verslag: 'Er moest nu eenmaal rekening gehouden worden met het advies van de Raad van State'.

Ook de weerlegging van de argumentatie van de Raad van State door de minister, zorgt voor een aantal vraagtekens. Het is inderdaad zo dat de projecten voor 2005-2006, allemaal in een keer bekrachtigd zijn bij de goedkeuring van het Proeftuinendecreet, net om ook toen een opmerking van de Raad van State te kunnen weerleggen. De Vlaams Belangfractie heeft bij de bespreking van dit Proeftuinendecreet ook hierover de nodige opmerkingen geformuleerd. Wij blijven bij onze eerder geformuleerde stelling dat deze hele, vooral procedurele discussie, had kunnen worden vermeden indien men het tijdsfad dat uitgetekend werd door de minister in zijn repliek, had gevolgd. Dat tijdsfad gaat als volgt. Eerst moet een besluit in verband met de oproep tot het indienen van projecten worden genomen, daarna kan pas de oproep naar de scholen gebeuren, die dan hun project kunnen indienen. Eens dat is gebeurd en de projecten zijn vastgelegd, kunnen de gevraagde afwijkingen door de scholen in een besluit worden vastgelegd. Dat besluit moet voor de inwerkingtreding bekrachtigd worden door het parlement. Pas als heel deze weg doorlopen is, kunnen de projecten starten. Op die manier zijn retroactieve besluiten en decreten volgens ons niet nodig. Volgens mijn fractie is deze manier van werken, de enige goede om de scholen echte rechtszekerheid te bezorgen.

De minister heeft bij het uittekenen van het tijdsfad zelf de opmerking gemaakt dat hierover al gauw een jaar tijd zou gaan. Daar knelt het schoentje. De vraag waarom de selectie en de lancering van de in 2005 gestarte projecten zo snel moest gaan, werd reeds beantwoord door een collega in de commissie. De projecten moeten immers nog deze zittingsperiode kunnen worden geëvalueerd zodat de daaruit volgende vernieuwingen nog door deze minister kunnen worden ingevoerd met als gevolg dat hij ze ook nog op zijn eigen palmares kan schrijven. Mijnheer de minister, ik vraag me af of er nog nieuwe proeftuinen zullen wor-

den opgestart de volgende jaren, behalve het project diplomering, dat nu in het besluit zit. Ik heb in februari de oproep voor de proeftuinen brede school gezien, die volgens de oproep van start zullen gaan in september 2006, net na de zomervakantie. Artikel 2 van het proeftuinendecreet zegt dat de Vlaamse Regering het Vlaams Parlement zal informeren over de tijdelijke projecten waarover ze een beslissing zal nemen. Tenzij ik ergens iets heb gemist, heb ik hierover nog geen informatie gekregen. Misschien kunt u daar meer duidelijkheid over scheppen.

Bij de bespreking van dit ontwerp van decreet hebben we een zeer verhelderende toelichting gekregen van mevrouw Meulewaeter. Ik blijf me de vraag stellen waarom dat niet voorafgaandelijk kon. U hebt zelf aangehaald, mijnheer de minister, dat de commissie herhaaldelijk vragen heeft gesteld over de proeftuinen en hun werking en op die manier de thematiek aan bod heeft laten komen in de commissie. Bij de bespreking is duidelijk gemaakt, vooral door de leden van de meerderheid, dat op dit ogenblik de projecten nog niet inhoudelijk kunnen worden besproken. Dit is gedeeltelijk waar, voor een evaluatie is het inderdaad nog veel te vroeg, maar een toelichting over alle projecten, zoals mevrouw Meulewaeter nu heeft gedaan bij enkele projecten, zou al heel veel kunnen verduidelijken.

Ik heb bij de bespreking in de commissie ook aangehaald dat de huidige werkwijze, eerst alle afwijkingen groeperen in enkele algemene artikelen en dan in de bijlagen een aantal tabellen invoegen, die door middel van nummertjes de afwijkingen aan bepaalde projecten koppelen, niet alleen voor heel wat puzzelwerk zorgt maar tevens voor heel wat verwarring en onduidelijkheid en ze laat heel wat vragen open.

Een toelichting zoals mevrouw Meulewaeter nu heeft gegeven, maakt echter heel wat duidelijk.

Het tekent deze minister dat het parlement slechts de informatie krijgt waar het zelf om vraagt. Mijnheer de minister, ik vraag u dan ook of het niet mogelijk is volgend jaar, voorafgaand aan de periodieke verslaggeving waartoe u zich bij de bespreking hebt verbonden, aan de commissie voor Onderwijs een bredere toelichting te geven bij alle lopende projecten, met inbegrip van hun historiek en hun context. Dat lijkt me een goede manier van werken, om dan later de inhoudelijke evaluatie van de verschillende projecten voor te bereiden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tot besluit wil ik meedelen dat mijn fractie dit ontwerp van decreet niet zal goedkeuren. De reden daarvoor is duidelijk. Het is niet zo dat we het systeem van proeftuinen niet genegen zijn. Dat heb ik in de commissie reeds duidelijk gemaakt. Het is evenmin zo dat we de scholen geen rechtszekerheid willen bieden. Dat argument wordt

maar al te vaak aangehaald om ontwerpen van decreet goed te keuren, terwijl zowat iedereen uit meerderheid en oppositie zich vragen stelt bij de timing en de betrokkenheid van het parlement.

Wel zijn we van mening dat de decreetgever door de huidige werkwijze zijn taak niet naar behoren kan uitvoeren. Zoals meermaals in het verleden, is ook nu weer het parlement voor voldongen feiten gesteld. De hele vaudeville van vorige week heeft dit nog eens ten overvloede bewezen, met de intrekking van de reflectienota en de hoorzitting die niet doorging omdat de genodigden te weinig tijd hadden om zich terdege voor te bereiden en er bovendien het nut niet van inzagen nog eens te komen vertellen wat al op papier stond. Daarom keuren we dit ontwerp van decreet niet goed. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, gaat hier over de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006. Vandaag zijn we 12 juli. Geef toe dat het parlement snel heeft gewerkt. De minister heeft op 23 juni iets beslist, en heeft het wat later doorgestuurd naar het parlement, zodat de commissie aan de slag kon.

De eerste vergadering verliep heel hoopgevend, want op 4 juli zei de minister in zijn inleiding naar aanleiding van de bemerkingen van de Raad van Staten, de VLOR en de vakbonden: 'Tot slot wordt het aspect van de bekrachtiging in geen geval geminimaliseerd of als louter automatisme of formalisme afgedaan.' Het citaat komt uit het verslag van de heer Sannen, waarvoor ik hem dank. 'Minister Vandenbroucke respecteert dat het Vlaams Parlement het laatste woord heeft over de strekking, de vorm en de inhoud van het betrokken besluit.', zo klonk het nog op 4 juli, vorige week dinsdag.

De dag daarna, op woensdag in de plenaire vergadering, volgde inderdaad een vaudeville, want alles moest er bij hoogdringendheid doorgejaagd worden. Al die woorden van de minister over respect voor het parlement en dergelijke waren plotseling van geen tel meer. Uiteindelijk, na wat dreiging en discussie, volgde op 6 juli een geflopte hoorzitting en alsnog een discussie, die toch heel zinvol leek. Ik wil echter niet doorbomen over het feit dat we hier alleen maar kunnen bekrachtigen en regulariseren. Het moet ook over de inhoud gaan.

Mijnheer de minister, het zou wat te gemakkelijk zijn te beweren dat de oppositie – ik of anderen – te formalistisch zijn en de dynamiek in de scholen willen fnuiken. Integendeel, ik denk dat proeftuinen als instru-

ment hun nut hebben en een zelfs een dynamiek kunnen creëren, in die zin dat er een oproep wordt gedaan en dat er projecten worden ingediend. Ze geven mogelijkheden, ze kanaliseren en ze bieden een zekere rechtszekerheid onder bepaalde voorwaarden. Zo moet er een duidelijke doelstelling zijn en een duidelijk kader, moeten er evaluatiecriteria zijn, en moet geweten zijn welke afwijkingen op de bestaande regelgeving wordt gevraagd en eventueel toegestaan.

Het is heel belangrijk dat dit alles niet alleen duidelijk is voor de minister, maar ook voor het parlement, de decreetgever. Uiteindelijk zal het parlement op een bepaald ogenblik beslissen welke lessen het trekt uit het resultaat van de evaluatie van de proeftuinen. Het parlement zal er bepaalde conclusies op decretaal vlak en bijstellingen aan verbinden. Het is natuurlijk al te gemakkelijk om te stellen dat alleen de minister daarover kan beslissen.

Alhoewel het ontwerp van decreet achteraf komt en dit zeker geen toonbeeld is van degelijk bestuur, ben ik toch hoopvol gestemd voor de toekomst. Ik heb mijn roots in het lesgeven. Als ik zie dat de leerlingen het niet goed doen of fouten hebben gemaakt, ben ik tevreden als ze lessen trekken uit die fouten, uit de adviezen en de raadgevingen. Het doet er niet toe of de raadgevingen komen van parlementsleden van de meerderheid via gefluister in de wandelgangen, of van de oppositie, iets duidelijker gesteld en zelfs opgenomen in het verslag, van de VLOR of van de vakbonden. De minister moet niet uitdrukkelijk *mea culpa* zeggen, maar het is belangrijk dat hij opmerkt dat er toch een en ander verkeerd was.

In het goede verslag van de heer Sannen lees ik dat de minister verklaard heeft: 'Zo zal er in de toekomst gewerkt worden met twee besluiten. In het besluit vooraf wordt de oproep gelanceerd die onder meer gebaseerd is op duidelijke doelstellingen, en nadat de selectie gebeurd is, worden de projecten eveneens bij besluit vastgelegd. Er is bovendien bepaald dat de vakbonden en de koepels inspraak zullen hebben, zelfs op het hoogste niveau. Voortaan zullen bovendien de afwijkingen ook per project geïdentificeerd worden. Er zal een duidelijke motivering zijn van de projecten in het besluit en ook de projecten op andere onderwijsniveaus, onder meer het volwassenenonderwijs, worden mogelijk.'

Als parlement zijn we geslaagd in de opzet. We zijn hoopvol voor de toekomst als we zien wat de minister nu ter stemming voorlegt, en als we horen wat hij belooft voor de toekomst. Het zal duidelijk veel beter zijn. De minister heeft zelfs een brief gestuurd naar de betrokken schoolbesturen waarin hij vraagt om de procedure via het lokale overleg, dat voor een draagvlak moet zorgen, formeel helemaal in orde te maken. Niet wij, maar de minister vraagt dat het in orde zou zijn. Ik ben dus hoopvol gestemd voor de toekomst.

Mijnheer de minister, daarnaast kunnen een aantal lo-

pende projecten goede projecten zijn. De uitleg van uw medewerkster was inderdaad enthousiasmerend. Ik wil haar conclusie, die terug te vinden is in het verslag, even meegeven: 'Gedragenheid is een startvoorwaarde, inbedding in de schoolcultuur werkt bevorderend, duidelijke communicatie van visie, doelstellingen en strategie naar alle betrokkenen en op elk moment is essentieel. Bevorderend zijn eveneens een nascholingsbeleid en de juiste mensen op de juiste plaats. Wat sturing en coördinatie betreft, zijn de persoon en het profiel van de coördinator bepalend.'

Ik kan me volledig akkoord verklaren met de voorwaarden die gesteld worden. Het is aan dit parlement, aan de leden van deze plenaire vergadering, om de voorwaarde te scheppen om door de minister tijdig goed geïnformeerd te worden om te kunnen oordelen of aan de voorwaarden wordt voldaan.

Wij rekenen erop dat u er in de toekomst voor zult zorgen, maar omdat u het in het verleden en tot nog toe niet echt gedaan hebt, zullen we niet voor het decreet stemmen. Omdat we wel de dynamiek steunen van wat er gebeurt op het terrein, zullen we ons onthouden.

Mijnheer de minister, we steunen de mensen op het terrein, maar we klagen het verleden aan. We zijn wel hoopvol gestemd voor het beterschap dat u in het vooruitzicht stelt. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: We hebben een decreet goedgekeurd dat een regularisatie van het verleden inhoudt, namelijk het decreet op de tijdelijke projecten in het onderwijs. We hebben een hele reeks tijdelijke projecten die in het verleden werden opgestart, decretaal geregulariseerd. We hebben bovendien een juridische basis gemaakt om onderwijsvernieuwing in de toekomst altijd degelijk te verankeren in de regelgeving. Een aantal projecten liep al en dus moesten we achter de feiten aanhollen. Precies dat veroorzaakt de irritatie van iedereen in het parlement, en dat is begrijpelijk.

Maar dit is het rechtzetten van zaken die in het verleden zijn opgestart. We konden niet anders dan elementen van retroactiviteit invoeren en achter de feiten aanlopen. We moesten door het legaliteitsbeginsel bovendien zorgen voor een bekrachtiging van besluiten voor vernieuwingsprojecten in het parlement. Dat is de hele discussie. We moesten onvermijdelijk over deze fase heen. Nu komen we in een fase waarin we op een overzichtelijke manier kunnen werken met een voorafgaand besluit, waarin we de oproep voor vernieuwingsprojecten bekendmaken en dan een besluit per project met duidelijk geïdentificeerde afwijkingen per project in

elk besluit. Dat beantwoordt aan wat de heer Tavernier omschrijft en verwacht voor de toekomst.

Ik had gehoopt dat mijn medewerkster, mevrouw Meulewaeter, u zou hebben overtuigd met haar enthousiasme. Ik ben bedroefd, want ik wou haar sms'en dat u toch voor zou stemmen. Als u dat niet doet, zal ik haar erg teleurstellen. Maar misschien zult u dat bij een volgende gelegenheid wel doen.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik ben gecharmeerd door een aantal projecten en door de voorstelling van uw medewerkster. U bent het, mijnheer de minister, die mij ontgoochelt.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Tavernier, u hebt zelf gezegd dat het gaat om dynamiek, verandering en vernieuwing. We versmachten dat voortdurend in formalistische discussies. Dat is het probleem. We zouden daaroverheen moeten geraken. Ik zal niet herhalen wat ik deze morgen over u zei, want anders wordt het een cliché.

Zowel voor de ministers als voor de oppositie geldt dat de goeden zich beteren. Ik leef dus in goede hoop betreffende uw houding.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2005-2006, nr. 899/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dany Vandenbossche, Steven Vanackere, Herman Schueremans, Bart Caron en Kris Van Dijk betreffende de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap – 878 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer De Clerck, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Stefaan De Clerck: In de commissie werd een resolutie voorgelegd en goedgekeurd met 6 stemmen voor bij 5 onthoudingen.

Meteen is ook duidelijk dat een andere resolutie die was ingediend door de heren Arckens, Penris en Deckmyn betreffende het behoud van de orkesten en de koren van de drie grote Vlaamse cultuurinstellingen namelijk de Vlaamse Opera, de Filharmonie en de VRO-VRK, is verworpen met zes stemmen tegen vijf.

In essentie worden in deze resolutie een aantal problemen behandeld zoals de infrastructuurproblematiek van de orkesten, meer bepaald van de Filharmonie en van het VRO-VRK. Ook de beheersverantwoordelijkheid van de grote podia wordt in deze resolutie onderstreept zodat meer steun kan worden verleend aan die instellingen. Wat de personeelskosten betreft, moeten de middelen prioritair worden aangewend voor de financiering van de personeelskost van de diverse instellingen. Daarbij moet worden gestreefd naar een gelijke behandeling. Verder moet ervoor worden gezorgd dat de aanwezigheid van de instellingen heel identificeerbaar en volgbaar is in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Vervolgens is er het voorstel dat er klare zakelijke en organisatorische structuren ontstaan.

Voorts wordt gevraagd om het statuut van de musici zo dicht mogelijk bij elkaar te brengen zodat er in de praktijk samenwerking mogelijk is. Ook de vakbonden zouden het daarmee eens zijn. Deze idee wordt samengevat in de volgende zin: 'initiatieven te nemen met het oog op de stapsgewijze creatie van de randvoorwaarden, onder meer een structureel overleg over langetermijnplanning noodzakelijk voor een optimalisatie van de duurzame samenwerking ook op het vlak van de uitwisseling van artistiek personeel tussen de VOI Vlaamse Opera, de vzw Filharmonie en de vzw Vlaams Omroeporkest'.

Dit voorstel van resolutie stuurt geenszins aan op één grote instelling of één groot orkest, zoals vanuit de oppositie aanvankelijk werd gedacht. Daarom werd

zelfs positief gereageerd op een amendement van de heer Stassen. Dat amendement werd in overweging genomen. Ook het Vlaams Belang steunde Stassen. ‘Une fois n’est pas coutume’, voegden ze eraan toen. De heer Arckens vervolgde: ‘Mieux vivre ensemble avec nos différences’. Vanuit deze inspiratie is het amendement eenparig goedgekeurd.

Het voorstel van resolutie is goedgekeurd met zes stemmen tegen vijf onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega’s, mijnheer de Clerck: ‘une fois ne fait pas coutume’. ‘Vivre ensemble avec nos différences’ is een slogan van 22 jaar geleden toen een bepaalde schismagenese optrad in de Franse antiracistische beweging tussen de oude traditionele antiracisten en de nieuwe richting, SOS Racisme, die het multiculturele model binnenbracht.

De traditionele grote Vlaamse culturele instellingen, de Vlaamse Opera, het VRO-VRK en de Filharmonie moeten blijven zoals ze zijn. In het voorliggende voorstel van resolutie komt dat onvoldoende tot uiting. Na overleg met mijn goede vriend en collega, de heer Penris, durfde ik het niet te wagen om njet te zeggen tegen dit voorstel van resolutie omdat er heel wat in staat dat verder moet worden geëxpliciteerd.

Het is spijtig dat er wordt verwezen naar een mondeling verslag. Nu worden de punten opgesomd. Uiteindelijk zijn we pas wijzer geworden nadat in tweede instantie door commissievoorzitter Vandenbossche uitleg werd gegeven op al onze vragen. Die uitleg ontbreekt vandaag. Ik had meer verwacht van het mondeling verslag. Ik weet ook dat ‘in der Beschränkung zeigt sich erst der Meister’.

Collega’s, het voorstel dat nu voorligt, is voor ons een klein beetje troebel en waterig. Op een aantal punten gaat het te ver. Ik stel voor dat u punt 5 er even op naleest. In mijn eigen partij wordt me soms verweten dat ik bewust zaken schrijf die niemand begrijpt om de mensen op stang te jagen. Dat is echter absoluut niet waar. Ik daag nu iedereen uit om me punt 5 uit te leggen.

De kern van de zaak is punt 6. U vraagt de Vlaamse Regering: ‘initiatieven te nemen met het oog op de stapsgewijze creatie van randvoorwaarden, onder meer een structureel overleg over langetermijnplanning, noodzakelijk voor een optimalisatie van de duurzame samenwerking, ook op het vlak van uitwisseling van artistiek personeel, tussen de VOI Vlaamse Opera, de vzw de Filharmonie en de vzw Vlaamsomroeporkest en Kamerkoor’. Dat vormt het struikelblok tussen u en ons.

Hoe ver gaat die samenwerking? In het begin hebben we

duidelijk gezegd dat dit heel vergaand is. We vreesden dat er, via het creëren van mogelijkhedenvoorwaarden, een stapsgewijze poging gedaan zou worden om die drie grote Vlaamse culturele instellingen te laten samsmelten. Uit de gesprekken die daarop zijn gevolgd, bleek dat niet het geval te zijn. Dat blijkt echter niet uit de tekst. U wilt gewoon een basis van gelijkheid creëren voor de mensen die in die Vlaamse culturele instellingen werken. Ik kan dat begrijpen. De houding van de vakbond en dergelijke speelt ook mee.

Collega’s, een tijdje geleden heb ik de minister, die hier jammer genoeg niet is, ondervraagd over de opera. Enkele maanden geleden was er namelijk al sprake van de anorexiefase van de Vlaamse Opera. De heer Stassen, die van opleiding psycholoog is, zei dat anorexie en boulimie eigenlijk hetzelfde is. Dat klopt echter niet. Ik verwijs u door naar de commissie voor Welzijn. Volgens mij zijn het gewoon compulsieve gedragsstoornissen die wel iets met eten te maken hebben.

Wat betekent de anorexiefase van de Vlaamse Opera? Dat betekent dat men tot een absoluut minimum is gedaald wat de bezettingsgraad betreft. Ik zal het aanschouwelijk voorstellen. Dat betekent dat als de man die de pauken bedient, sukkelt met een tenniselleboog, er een probleem is. Als de celliste dan nog eens hoogzwanger is, is er nog een probleem. Als de man die de fluit bespeelt – de dwarsfluit welteverstaan – een snotvalling krijgt, dan loopt het helemaal in het honderd. Dan moet niet meer worden gevraagd waarom Wagner niet meer Wagner is. Ik heb het dan nog niet eens over de encenering.

Dames en heren, in mijn actuele vraag over de opera, waar ook anderen zich bij hebben aangesloten, heb ik duidelijk gesteld dat de steden moeten worden geresponsabiliseerd. Daar komt maar niets van.

Het kerntakendebat wordt maar uitgesteld. De laatste jaren mengt Antwerpen, dat nochtans hoog van de toren blaast op dat vlak, een en ander. Het investeert inderdaad in de infrastructuur, maar voor de werkings- en exploitatiekosten is er een daling van 33 procent. Voor Gent is dat een daling van 28 procent. De heer Vandenbossche die de grote man van cultuur is in Gent, zegt zelf dat hij er ernstig aan denkt om het gebouw van de Vlaamse opera te onttrekken aan de VOI Opera. Dames en heren, waar gaan we naartoe? Ik verwijt de Vlaamse Gemeenschap niets. Ze volstort haar deel en geeft zelfs meer dan ze moet. Als het zo voortgaat, dan gaan we inderdaad naar delokalisatie van gehelen of stukken. Ik ben daar uitgebreid op ingegaan tijdens mijn actuele vraag.

Het cultuurbudget van de Vlaamse Gemeenschap is dankzij – en als het goed is, zeg ik het ook – minister Anciaux drastisch verhoogd. Hetzelfde geldt voor het

budget van de muziekensembles. Het zou daarom bijzonder jammer zijn dat de grote Vlaamse culturele instellingen uit de boot zouden vallen en dat er geen inhaalbeweging zou gebeuren. Het kerntakendebat moet met de steden ernstig worden gevoerd. Desnoods moet minister Keulen maar worden opgevorderd. Het kan zo niet langer: de steden moeten worden geresponsabiliseerd!

Dames en heren, er wordt veel over cultuurparticipatie gepraat. De debatten die in de commissie voor Cultuur zijn gevoerd over de orkesten en koren waren op peil. Alle mensen die wat te betekenen hebben in het landschap, waren aanwezig. Volgens mij was het Marc Clemeur die heeft gesteld dat het gebouw van de opera de buitenste schil is van de cultuurparticipatie. Wat bedoelde hij daarmee? Hij zegt dat ook de gewone volksmens geïnteresseerd is in de opera. Hij komt er misschien niet omdat hij het geld niet heeft, maar is wel trots dat dat gebouw in zijn stad staat en goed onderhouden wordt.

Denk nooit dat het Vlaams Belang hier alleen staat voor het verdedigen van de elitecultuur, van de opera, van de Filharmonie, van het VRO-VRK. Neen, het staat voor alle mogelijke vormen van cultuur. Ze is niet voor diversiteit, maar voor culturele differentie. Dat is iets anders. De gewone volksmens moet kunnen participeren aan deze vorm van cultuur.

De laatste dagen is Italië niet weg te slaan uit het nieuws. Er is een tijd geweest dat Italië zo arm was als, zo arm als... ik weet niet wat. Dat was de periode vlak na de Tweede Wereldoorlog en dat heeft twintig tot vijftwintig jaar geduurd. In films uit die tijd zoals 'La bicicletta' is niets anders te zien dan armoede. Ik herinner me beelden van een typische Italiaan in zijn onderlijfje, arm en een bord spaghetti etend. In de hoek stond 'la mama' met de kinderen en er werd vreselijk gescholden en gehuild. Vijf minuten later sloeg dat om in spontaan gezang met stukken uit Verdi of Puccini. Dat bewijst dat de opera ook een volkse instelling is.

Collega's, bij afwezigheid van minister Anciaux en de drie andere ministers, roep ik u op om op financieel vlak iets te doen voor de drie grote Vlaamse cultuurinstellingen. Verder moeten we de steden responsabiliseren en minister Keulen desnoods aan zijn oren trekken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik waag me niet aan moeilijke woorden en zeker niet aan vreemde woorden, want dan bestaat het gevaar dat ik stotter. Wij zullen dit voorstel van resolutie goedkeuren omdat het zeer duidelijk is. Het voorstel van resolutie bevestigt het bestaansrecht van de instellingen waarvan sprake en geeft de opdracht

tot samenwerking. Als de regering uitvoert wat daarin staat, dan is de toekomst van die instellingen verzekerd.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over correct Nederlands op de VRT. – 912 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, collega's, op 29 juni deelde de minister zijn standpunt en het antwoord van de VRT mee aan de commissie. Aansluitend bepaalde de commissie haar standpunt.

De heer Vincent stelt voor dat in de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT de verplichting wordt opgenomen dat in alle programma's die in de VRT of in opdracht van de VRT worden gemaakt, correct Nederlands wordt gesproken. De VRT wees er echter op dat in de huidige beheersovereenkomst reeds staat dat het volledige aanbod moet worden gekenmerkt door de kwaliteit van de programma's zowel naar inhoud, naar vorm als naar taalgebruik. In de performantiemaatstaven van radio en televisie worden ook kwaliteitseisen aan het taalgebruik gesteld.

De commissie sprak ook over het taalcharter, over evaluaties en initiatieven en over de houding van de VRT. De commissie kan akkoord gaan met het standpunt van minister Bourgeois. Mevrouw Hermans en de heren Stassen en Caron, de voorzitter van de commissie en ikzelf delen de bezorgdheid van de heer Vincent.

Het standpunt van de minister luidt zo: 'De VRT moet dé norm zijn van dé Nederlandse standaardtaal. Ons taalgebied is te klein om binnen dit taalgebied nog verschillende varianten van het algemeen Nederlands te cultiveren en te promoten. Een correct taalgebruik op de VRT is voor de minister een van de kernopdrachten in de opdracht van de publieke omroep. De informatie en de programma's die door de VRT worden

uitgezonden, moeten worden gebracht in een correct Nederlands, en dus niet in een tussentaal of verkavelingsvlaams, maar wel in de standaardtaal. De VRT heeft hier een belangrijke maatschappelijke taak die hij niet mag verwaarlozen. De minister zal er dan ook op toezien dat de aandacht voor een correct en verzorgd taalgebruik ook in de volgende beheersovereenkomst wordt opgenomen.’ De commissie gaat daarmee akkoord.

De voorzitter: Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

BELANGENCONFLICT

De voorzitter: Samenstelling van de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode

Dames en heren, op 2 mei 2006 en 11 mei 2006 hebben het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement een belangenconflict ingesteld met het oog op overleg met het Vlaams Parlement over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De commissiebespreking van het ontwerp van decreet werd afgerond op 8 juni 2006. Op het ontwerp van decreet werden in de commissie meerdere amendementen aangenomen. Het commissieverslag werd op 27 juni 2006 overgemaakt aan het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement.

Bij brieven van 6 en 12 juli 2006 hebben het Waals Parlement en het Parlement van de Franse Gemeenschap bevestigd dat ze ondanks de amendering van het ontwerp van decreet nog steeds van oordeel zijn ernstig te worden benadeeld.

Aan de orde is derhalve de samenstelling van de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Parlement van de Franse Gemeenschap en het Waals Parlement over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

Het Uitgebreid Bureau stelt voor de delegatie samen te stellen uit de voorzitter van het Vlaams Parlement en één lid per fractie.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Vanwege de fracties heb ik de volgende voordrachten ontvangen:

voor de VB-fractie de heer Joris Van Hauthem;

voor de CD&V-fractie de heer Ludwig Caluwé;

voor de VLD-Vivantfractie mevrouw Dominique Guns;

voor de sp.a-spiritfractie mevrouw Michèle Hostekint;

voor de Groen!-fractie mevrouw Mieke Vogels;

voor de N-VA-fractie de heer Bart De Wever.

Is het Parlement het met die samenstelling eens? (*Instemming*)

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT EN VAN BIJLAGE 1A

Bespreking en stemming

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Het Bureau stelt een wijziging van het organigram van het Algemeen Secretariaat voor. Zowel de directieraad als de personeelsraad hebben zich hier gunstig over uitgesproken. Bij de reorganisatie van het Algemeen Secretariaat werden onder meer de functie van staffunctionaris Notulering uitgebreid en Vast Bureau en Algemeen Beleid op het secretariaat-generaal gecreëerd.

Voorgesteld wordt nu om aan die functie de opdracht Managementrapportage toe te voegen en de titel van staffunctionaris te vervangen door staffunctionaris Algemeen Secretariaat en Managementrapportage. U hebt het organigram bij de documenten kunnen inkijken. Namens het Bureau verzoek ik de plenaire vergadering om deze wijziging in het organigram op te nemen met ingang van de datum van goedkeuring van de plenaire vergadering.

– *De wijziging van bijlage 1a van het statuut van het personeel wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

**VOORSTEL VAN HET UITGEBREID BUREAU
BETREFFENDE DE EVALUATIE VAN DE
DIRECTEUR VAN HET VLAAMS INSTITUUT
VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH
ASPECTENONDERZOEK**

Bespreking

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Het Bureau stelt aan de plenaire vergadering voor de directeur van het VIWTA positief te evalueren op voorstel van het Bureau en op voorstel van de raad van bestuur van de betrokken organisatie zodat zijn mandaat voor zes jaar kan worden verlengd.

- *Het voorstel van het Uitgebreid Bureau betreffende de evaluatie van de directeur van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

**REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT
VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH
ASPECTENONDERZOEK VOOR HET
BEGROTINGSJAAR 2005**

– 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

**REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005**

– 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

**REKENING VAN HET KINDERRECHTEN-
COMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGS-
JAAR 2005**

– 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

**REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT
VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR
HET BEGROTINGSJAAR 2005**

– 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Mevrouw Heeren, secretaris, heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Ik stel voor even de vier rekeningen van de paraparlementaire instellingen toe te lichten. Het zijn de rekeningen van 2005 die hier ter goedkeuring aan de plenaire vergadering voorliggen. De rekeningen werden gecontroleerd door het Rekenhof, die

geen fundamentele opmerkingen heeft gemaakt. Deze vier PPI's boekten in 2005 een positief resultaat en het positieve begrotingsresultaat wordt gedurende een jaar overgedragen naar de reserves van elke paraparlementaire instelling.

Een deel van de reserves werden begin 2006 gebruikt voor de financiering van de uitbetaalde achterstallen van het personeel als gevolg van een aanpassing van de salarisschalen van de personeelsleden. Het saldo zal worden gebruikt voor de financiering van de begroting 2007 van elke PPI. Het resultaat van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie is niet representatief voor de volgende jaren omdat 2005 het opstartjaar was. Ik zal de rekeningen even opsommen.

De rekening 2005 van de Vlaamse Ombudsdienst bedraagt 192.894 euro, het Kinderrechtencommissariaat 250.247 euro, het VIWTA 562.230 euro en het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie 587.417 euro. De reden daarvoor is dat het pas in 2005 is opgestart. De cijfers van het VIWTA hebben te maken met wat in het Bureau vorig jaar is beslist. Er werd toen beslist een gedeelte over te dragen naar het volgende jaar.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

**REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST
VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005**

– 45-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Stemming

De voorzitter: Mag ik aannemen dat de rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2005 eenparig is aangenomen?

- *De rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2005 wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005

– 46-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Stemming

De voorzitter: Mag ik aannemen dat de rekening van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2005 eenparig is aangenomen?

- *De rekening van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2005 wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005

– 47-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Stemming

De voorzitter: Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek voor het begrotingsjaar 2005 eenparig is aangenomen?

- *De rekening van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek voor het begrotingsjaar 2005 wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2005

– 48-A (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Stemming

De voorzitter: Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie voor het begrotingsjaar 2005 eenparig is aangenomen?

- *De rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie voor het begrotingsjaar 2005 wordt bij door de voorzitter geconstateerde eenparige instemming aangenomen.*

ONDERZOEK NAAR DE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR DE JARENLANGE MISKENNING VAN DE VERVUILING VAN DE LEEFOMGEVING MET ASBESTVEZELS IN VLAANDEREN. MOTIE VAN DE HEER RUDI DAEMS EN MEVROUW VERA DUA TOT UITOEFENING VAN HET RECHT VAN ONDERZOEK

– 920 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda en intrekking

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, de mensen die het asbestdossier kennen, beseffen al lang dat het probleem heel wat groter zou kunnen zijn dan we nu weten. Bovendien werd en wordt vanuit verschillende hoeken geprobeerd dit dossier onder de mat te schuiven. Vorige maand heeft het weekblad Knack alle feiten in een vrij grondig dossier nog eens systematisch op een rijtje gezet. Het is treffend dat hierbij het verband met een aantal buitenlandse bedrijven is gelegd. Hierop heeft mijn fractie besloten in de pen te kruipen en een parlementaire onderzoekscommissie te vragen. Dit is een weinig gebruikelijk en weinig courant instrument, maar dit dossier is te ernstig om met de komst van het zomerreces te laten voorbijwaaien.

Iedereen heeft in dit verband boter op het hoofd, de producenten en de deels stilzittende overheid. Ik heb het hier in de eerste plaats over de federale overheid. Aangezien deze bevoegdheid ten gevolge van de staatshervorming naar Vlaanderen is overgeheveld, heb ik het hier evenwel ook over de Vlaamse overheid.

Dat asbest een probleem vormt, is al vanaf het begin van de jaren '50 duidelijk. In 1953 is asbestose in België als beroepsziekte erkend. In 1955 is voor het eerst epidemiologisch bewijs van het verband tussen blootstelling aan asbest en bronchus- en longkanker geleverd. In 1960 was er al afdoend epidemiologisch bewijs van het verband tussen blootstelling aan asbest en pleuramesothelioom. In 1982 is mesothelioom in België als beroepsziekte erkend. In 1983 is de Europese richtlijn betreffende de bescherming van werknemers tegen de risico's van blootstelling aan asbest goedgekeurd. In 1986 is die richtlijn in de Belgische wetgeving omgezet. Het heeft echter tot 1998 geduurd voor de productie en de toepassing van asbest voor bijna alle toepassingen in België werd verboden. Dat een definitief verbod, mede onder druk van de asbestlobby, zo lang is uitgebleven, is in onze ogen schandelijk. Asbest heeft al veel mensen het leven gekost en zal, spijtig genoeg, nog heel wat mensen het leven kosten. Om die reden vragen we het Vlaams Parlement een onderzoekscommissie op te richten.

We hebben vandaag in Knack de reacties van de meerderheid kunnen lezen. De meerderheid is ons voorstel niet ongenegen. De heer Lachaert heeft verklaard dat een onderzoekscommissie een meerwaarde zou kunnen hebben. Het zou politieke druk op de ketel zetten. Op die manier zou sneller en meer geld kunnen worden vrijgemaakt. De heer Martens heeft in dezelfde zin gereageerd. Hij heeft het verband met de milieuaansprakelijkheid gelegd. Mevrouw Schauvliege steunt het principe. Ze heeft terecht gesteld dat dit deels een federale aangelegenheid is. Het ministerie van Arbeid en Tewerkstelling draagt op dit vlak een bijzonder zware verantwoordelijkheid. Dit argument mag evenwel niet tot een stilzittende Vlaamse overheid leiden. Als Vlaanderen een sterk signaal geeft, zal de federale overheid niet anders kunnen dan volgen.

Op basis van het decreet van 1 maart 2002 betreffende het parlementair onderzoek en van artikel 84 van het Reglement stelt mijn fractie voor om een onderzoekscommissie op te richten. Deze onderzoekscommissie zou moeten worden belast met het onderzoek naar mogelijke nalatigheden begaan door asbestproducerende of -verwerkende bedrijven op Vlaams grondgebied en door lokale en regionale overheden, met het formuleren van aanbevelingen met betrekking tot het huidige beleid inzake de beheersing van de door asbest veroorzaakte risico's en met het formuleren van een voorstel met betrekking tot de wijze waarop het Vlaamse Gewest, indien zijn verantwoordelijkheid zou komen vast te staan, een bijdrage tot een billijke regeling tot schade-loosstelling van deze milieuslachtoffers kan leveren. We hopen dat het Vlaams Parlement ons voorstel zal steunen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de voorzitter, we hebben deze voormiddag in de commissie een vrij volwassen discussie over dit onderwerp gevoerd. We zijn niet zo happig op de politisering van dit dossier. Ik zou het verhaal ook kunnen politiseren. Tijdens de vorige legislatuur was de partij van de heer Daems immers verantwoordelijk voor het leefmilieu.

Het asbestprobleem dateert al van de jaren zestig.

Ik spreek namens de volledige commissie voor Leefmilieu. We stellen voor om geen onderzoekscommissie te houden, maar wel om een ernstige hoorzitting te houden. De bedoeling van die hoorzitting zal zijn het probleem te situeren binnen de regelgeving. We zullen nagaan op welk ogenblik welke regelgeving van toepassing was, welke wetenschappelijke basis er was op welk ogenblik en wat er in de samenleving bekend was op bepaalde ogenblikken. Op die manier krijgen we een duidelijk beeld. We hebben nu het beeld uit de Knack-reportage, maar we moeten dat toch evalueren.

Welke meerwaarde kan een hoorzitting bieden? Ze kan een incentive zijn voor de uitvoerende macht om de asbestsites te saneren en te zorgen voor het samenstellen van dossiers voor de slachtoffers en hun nabestaanden. Dat laatste is namelijk niet zo gemakkelijk voor individuen.

Er is contact opgenomen met de voorzitter van de federale commissie voor Leefmilieu om voor het arbeidsrechtelijk aspect, waarvoor we niet bevoegd zijn, dezelfde oefening te maken. Ik doe dus dit tegenvoorstel van een hoorzitting. We kunnen daarna beslissen wat er verder moet gebeuren.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, ik betreurt dat de meerderheid ondanks positieve signalen afstapt van de oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie. Zo'n commissie heeft immers heel wat extra mogelijkheden en bevoegdheden. De heer Lachaert heeft zelf gesproken over het organiseren van een onderzoekscommissie op Vlaams niveau. Leefmilieu is immers grotendeels een Vlaamse bevoegdheid.

We geven die hoorzitting het voordeel van de twijfel op voorwaarde dat ze hetzelfde doel heeft als de onderzoekscommissie, namelijk de vraag stellen naar de verantwoordelijken, beleidsaanbevelingen doen en de zoektocht naar een vergoeding voor milieuslachtoffers. We zullen na de hoorzitting een evaluatie maken en beslissen of we onze vraag om een onderzoekscommissie zullen herhalen.

De voorzitter: Trekt u uw motie vandaag terug en dient u ze na de hoorzitting eventueel opnieuw in?

De heer Rudi Daems: Ja.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid
– 847 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, de heer Gabriels had ambtsverplichtingen en moest in mijn gemeente een vliegtuig halen om 19.45 uur. Hij heeft me gevraagd hem te verontschuldigen voor de stemmingen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid – 850 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 10

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over de amendementen op de artikelen 4, 5, 6, 11, 14, 22, 25, 26 en tot toevoeging van een nieuw artikel 28 en over de artikelen 4, 5, 6, 11, 14, 22, 25 en 26 van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid.

Aan de orde is de stemming over amendement 37 van mevrouw Vogels op artikel 4.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
96 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
101 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 38 van mevrouw Vogels op artikel 4.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 4 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 39 van mevrouw Vogels op artikel 5.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 40 van mevrouw Vogels op artikel 5.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 5 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 41 van mevrouw Vogels op artikel 6.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 6 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 42 van mevrouw Vogels op artikel 11.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 43 van mevrouw Vogels op artikel 11.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 11 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 44 van mevrouw Vogels op artikel 14.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 14 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 45 van mevrouw Vogels op artikel 22.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 22 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 46 van mevrouw Vogels op artikel 25.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 47 van mevrouw Vogels op artikel 25.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 25 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 48 van mevrouw Vogels op artikel 26.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 49 van mevrouw Vogels op artikel 26.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 50 van mevrouw Vogels op artikel 26.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Artikel 26 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 51 van mevrouw Vogels tot toevoeging van een nieuw artikel 28.

Zelfde stemming? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben neen geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag tussen de lidstaten van de Europese Unie, enerzijds, en de republiek Bulgarije en Roemenië, anderzijds, betreffende de toetreding van de republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie, het protocol, de akte en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 25 april 2005

– 854 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
79 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs – 899 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
71 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Dany Vandenbossche, Steven Vanackere, Herman Schueremans, Bart Caron en Kris Van Dijk betreffende de culturele instellingen van de Vlaamse Gemeenschap – 878 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
79 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 27 juni 2006

- 1° door de heer Jul Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de implementatie van het inhaalverbod voor vrachtwagens;
- 2° door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de tempering van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens op de door Vlaanderen beheerde autosnelwegen;
- 3° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaring van de minister betreffende de uitvoering van het inhaalverbod voor vrachtwagens op autosnelwegen met twee rijstroken

– 904 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik zal de beide moties samen bespreken. Een aantal collega's hebben op 27 juni 2006 in de commissie voor Openbare Werken minister Van Brempt en minister Peeters geïnterpelleerd over het standpunt van onze Vlaamse Regering ten aanzien van het door de federale regering geplande algemene inhaalverbod voor vrachtwagens op bepaalde hoofdwegen in ons gewest. We moesten die interpellatie wel houden, omdat we de indruk hadden dat er zich dienaangaande binnen de regering twee kampen aftekenden. Enerzijds was er het kamp dat voorstander bleef van het verstandige inhaalverbod, zoals dat momenteel van kracht is op onze wegen, en anderzijds was er een kamp dat verder wilde gaan en de federale regering wilde volgen.

We hebben naar aanleiding van die interpellaties een

aantal stellingen ontwikkeld, die ik kort wil herhalen. In de eerste plaats wordt de maatregel die de federale regering wilde opleggen op 7 juni 2006, door 97 percent van de vervoerders in ons land verworpen. Voor een land dat zichzelf nog altijd distributieland bij uitstek wil noemen, kan een dergelijk signaal tellen.

Verder is er momenteel in geen enkel Europees land een dergelijk algemeen inhaalverbod van kracht. Ook daar moeten we als distributieland rekening mee houden. We hadden een verstandig inhaalverbod, een inhaalverbod dat werkte en werkzaam was, een inhaalverbod dat kon worden bijgesteld in functie van de wegomstandigheden, van de tijdsomstandigheden en soms ook van de weersomstandigheden. We voelden aan dat heel wat weggebruikers en politici dat verstandige inhaalverbod wilden handhaven. We hebben ook vastgesteld dat wij als wegbeheerder grondwettelijk erkend zijn en dus mee sturend kunnen optreden en nuances kunnen aanbrengen aan de federale voorstellen.

We hebben vastgesteld dat zeer verstandige instellingen, zoals de Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid, pleiten voor een verstandig inhaalverbod, voor een moduleerbaar inhaalverbod.

We hebben vastgesteld dat meerdere transporteconomische en/of verkeerstechnische onderzoeken het nut en de noodzaak van een algemeen inhaalverbod in vraag stellen.

We hebben ten slotte kunnen vaststellen dat de Vlaamse Regering aanvankelijk verdeeld was, ter zitting niet echt duidelijk is geworden en heeft aangekondigd dat ze op 20 juli duidelijkheid zal verschaffen.

Mijnheer de voorzitter, op dat moment bent u zeker, maar wij ook, in reces en dus niet meer in staat om de maatregel van de regering te evalueren. Daarom leggen we vandaag deze resolutie voor. We vragen aan de Vlaamse Regering om in haar advies aan de federale regering zeker uit te gaan van een afwijzing van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens – want dat advies moet nog komen – en als wegbeheerder er steeds op toe te zien dat het huidige verstandige inhaalverbod, getemperd naar plaats, tijd en weersomstandigheden, gehandhaafd blijft. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
98 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jan Penris, mevrouw Agnes Bruyninckx en de heren Freddy Van Gaever, Pieter Huybrechts en Johan Deckmyn tot besluit van de op 27 juni 2006

- 1° door de heer Jul Van Aperen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de implementatie van het inhaalverbod voor vrachtwagens;
- 2° door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de tempering van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens op de door Vlaanderen beheerde autosnelwegen;
- 3° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de verklaring van de minister betreffende de uitvoering van het inhaalverbod voor vrachtwagens op autosnelwegen met twee rijstroken

– 906 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

ONTSLAG VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, bij dezen kondig ik officieel mijn ontslag aan als parlamentsvoorzitter en als lid van dit Vlaams Parlement, met ingang van 13 juli.

Ik hoop dat sommigen goed de nijd en de jaloezie hebben kunnen aanwakkeren. Ik hoop dat ze hun eigen frustraties eens te meer negatief hebben kunnen omzetten. Ik dank echter de velen die mij, zelfs ook vandaag hier en over de verschillende fracties heen, komen zeggen dat het een solonummer is en zich afvragen wie hier wat bij te winnen heeft. Thuis de eigen frustraties kanaliseren via een weblog is vandaag blijkbaar belangrijker dan hier in het Vlaams Parlement keihard werken in commissies en in de plenaire vergadering.

Ik dank de velen, collega's van diverse fracties en vele gewone burgers, die hun steun betuigen en zich afzetten tegen deze overacting en tegen deze – ik citeer – 'laag bij de grondse actie in een verengd Vlaanderen'. In de media een reglement totaal verkeerd uitleggen, zeggen dat het over pensioen gaat, zeggen dat het over werkloosheid gaat, overschrijdt de grenzen van de welvoeglijkheid. Net zoals bij iedereen in het verleden, vraag ik enkel de toepassing van een reglement, dat ik niet heb gemaakt en dat hier unaniem is overgenomen.

Ik heb, voor alle duidelijkheid, enige weken geleden gevraagd – en mevrouw de secretaris-generaal kan dat getuigen – om vandaag geen speciale viering of receptie te organiseren. Ik ben immers al gevierd na 10 jaar voorzitterschap. Ik wou geen nieuwe uitgaven.

Ik wil hier vandaag ook geen afscheidsspeech houden. Ik was wie ik was en ben wie ik ben. Ik heb gewoon 25 jaar in het parlement mijn best gedaan, zowel als oppositielid, als minister vice-president, als minister van Economie, Energie en Middenstand, als minister van Leefmilieu en Huisvesting en nu meer dan 11 jaar als voorzitter van dit huis.

Ik dank vooreerst al mijn goede en uitstekende medewerkers die ik al die jaren heb gehad. Meer dan zij denken, hecht ik belang aan hun mening, hun nabijheid en hun vriendschap, inzonderheid van de laatste medewerkers Ann, Nele en Michel.

Ik heb het trouwens steeds gedaan met een beperkt kabinet van drie mensen in plaats van vijf, waar ik recht op had. Nooit heb ik daarover iets gehoord. Ik ben hoege-naamd niet die man van graniet die louter rationeel in elkaar zit of die louter op dossiers werkt. Degenen die me kennen, weten dat.

Dank ook aan alle ambtenaren van het Vlaams Parlement die meer dan ooit van uitstekende kwaliteit zijn.

Met de vernieuwde top moet het enkel nog beter kunnen.

Dank ook aan het overgrote deel van de leden van dit halfroond. Over de partijgrenzen heen – dat is mijn merkteken – heb ik steeds met iedereen gediscussieerd, soms keihard: met Francis Vermeiren over Domus Flandria indertijd, met Gaston Geens over nieuwe technologieën of met Luc Van den Brande en Wivina Demeester over het mestactieplan. Nooit zijn we rancuneus geweest. Integendeel zelfs, degenen die het meest hebben gediscussieerd en die inhoudelijk het meeste argumenten leverden, heb ik steeds meer kunnen appreciëren. Alleen degenen die riepen met niets-zeggende slogans, heb ik niet erg kunnen appreciëren. Met velen heb ik vriendschapsbanden opgebouwd. Nooit, mijnheer Van Rompuy, is iets blijven smeulen. Ik doe veertig jaar aan politiek. Met welgeteld een, maximum twee mensen, ben ik daarbij niet on speaking terms gebleven. Twee mensen op veertig jaar, en daarbij gaat het om twee strikt lokale en strikt persoonlijke zaken. Ik ben immers niet zo klein van inborst dat ik niet van mening kan verschillen.

Ik dank ook mijn vrouw en dochter Esther. Zij hebben niet dankzij de naam De Batselier iets bereikt, maar ondanks de naam. Ik ben blij dat ik omwille van die naam nu voor hen geen last meer zal betekenen.

Ik dank ook in het bijzonder mijn fractie en mijn partij waarin ik steeds in een goede verstandhouding maar ook met belangrijke discussies, een belangrijke rol heb mogen spelen.

Ik wens straks mijn opvolger van harte het beste, zowel voor haar – dat mag ik hopelijk zeggen – als voor de instelling en voor het democratisch Vlaanderen. Ik denk vele problemen te hebben opgeruimd, veel is gedaan, maar nog veel is te doen. U erft een prachtige instelling met prachtige mensen, met ongelooflijk veel kwaliteit. Ik hoop dat mijn opvolger dit huis eveneens koestert. Alleszins veel succes gewenst. (*Applaus*)

BENOEMING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van de voorzitter?

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, ik

zou graag de benoeming van mevrouw Vanderpoorten voordragen.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, ik heb u bij het begin van de zitting vergeleken met Zinedine Zidane omwille van het simpele feit dat ook hij een bijna onberispelijk parcours had gereden, maar helemaal op het einde uit de bocht ging. Niet omwille van de discussie omtrent de uitredingsvergoeding maar wel omwille van het feit dat het voorzitterschap niet de inzet mag zijn van regeringsonderhandelingen en van een meerderheidscompromis naar aanleiding van verkiezingen, vind ik dat u – en nog veel meer dan u deze meerderheid – een rode kaart verdient voor de kopstoot die ze toedient aan de democratie en aan het Vlaams Parlement. Het voorzitterschap van dit parlement, en van om het even welk parlement, moet immers legislatuurgebonden zijn.

Ik zal niet meer herhalen welke reglementswijzigingen we ter zake wensen voor te stellen. Dat heb ik vanmiddag bij het begin van deze zitting al gedaan. Wel meen ik dat een voorzitterschap van de oppositie de beste garantie zou zijn voor een kritisch voorzitterschap dat niet buigt en plooit voor de regering, maar de rechten van het parlement principieel en maximaal verdedigt. Door een oppositielid als parlamentsvoorzitter aan te duiden, wordt de aanstelling van de voorzitter van het parlement automatisch losgekoppeld van de regeringsvorming.

Het is spijtig dat de vaudeville die we de voorbije dagen en weken hebben meegemaakt – hier, maar ook in de pers – vooral dit parlement heeft besmeurd en de vele parlamentsleden heeft opgezadeld met het imago van – ik citeer een commentator van De Tijd – ‘postjespakkers en zakkenvullers’, wat het merendeel onder ons ontgewijfeld niet is.

Mijnheer de voorzitter, ik ben geneigd namens mijn fractie mevrouw Dillen, de eerste ondervoorzitter, als kandidaat voor te stellen. Daar is veel om te doen geweest, en er hebben veel scenario's de ronde gedaan opdat ze u toch maar niet als parlamentsvoorzitter zou vervangen in de periode dat het parlement zonder voorzitter zou zijn tot de opening van het parlementaire jaar eind september, dan nog een vakantiemaand.

Ik zou haar kunnen voorstellen om u te vervangen, maar we doen dat bewust niet. We willen immers deze maskeerade, die een stemming heet te zijn, niet legitimeren. Iedereen weet dat er een afspraak is onder de meerderheidspartijen, twee jaar geleden beklonken en deel uitmakend van de regeringsvorming. Er zouden drie VLD-ministers zijn en drie sp.a-ministers, en het voorzitterschap zou halverwege de legislatuur wisselen van sp.a

naar de VLD. Bespaar ons ten minste de nepverkiezing die hier zo dadelijk wordt georganiseerd.

De meerderheid moet doen wat ze moet doen. Zij heeft beslist tot deze carrousel. U bent als voorzitter twaalf jaar lang het uithangbord van dit parlement geweest. We zijn zeker geen vrienden, en wellicht politieke bloedvijanden, maar ik kan niet ontkennen dat u in die twaalf jaar het gezicht van het parlement bent geweest en het een zekere uitstraling hebt gegeven. Al was dat voor ons niet voldoende, want u beperkte zich te veel tot de weinige bevoegdheden waarover we beschikken. Uw verdienste kan en mag echter niet worden geloofd. Daarom betreuren we die laatste escapade, niet alleen omwille van uzelf, maar vooral omwille van het besmeurde blazen van ons parlement.

De meerderheid moet doen wat ze moet doen, maar wij zullen aan deze nepverkiezing niet deelnemen. U zult het ons niet kwalijk nemen dat we dit niet willen legitimeren. Doe gerust wat u moet doen, maar dan zonder ons. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mijnheer Dewinter, Zidane volgde de regels niet; dat is een belangrijk verschil. (*De Vlaams Belangfractie verlaat het halfrond.*)

Zijn er nog andere voorstellen? (*Neen*)

Vraagt iemand de geheime stemming? (*Ja*)

Dames en heren, aan de orde is de geheime stemming voor de benoeming van de voorzitter.

Aangezien er slechts één kandidaat is, kunnen we gebruik maken van de steminstallatie.

Wegens het geheime karakter van de stemming verzoek ik om de videocamera's en fototoestellen tijdens de stemming uit te schakelen.

Wie voor deze kandidaat stemt, drukt op de groene knop; wie tegen stemt, drukt op de rode knop; wie zich onthoudt, drukt op de gele knop.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

76 volksvertegenwoordigers namen aan de stemming deel. Het quorum is bereikt.

69 volksvertegenwoordigers hebben voor gestemd;
5 volksvertegenwoordigers hebben zich onthouden;
2 volksvertegenwoordigers hebben tegen gestemd.

Aangezien mevrouw Vanderpoorten de volstreekte meerderheid van de stemmen heeft behaald, verklaar ik

haar benoemd tot voorzitter van het Vlaams Parlement met ingang van 13 juli 2006.

Mevrouw Vanderpoorten, van harte proficiat. (*Applaus*)

U hebt het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, beste collega's, ik dank uiteraard iedereen van harte voor de steun die ik vandaag heb gekregen. Ik vind het een heel grote eer om dit Vlaams Parlement te mogen voorzitten. Ik hoop natuurlijk dat ik u niet ontgoochel. Ik weet dat de verwachtingen hooggespannen zijn. Ik hoop dat ik u niet ontgoochel en dat ik een waardige opvolger kan zijn van Norbert De Batselier.

Ik zal vandaag geen grote verklaringen afleggen. Dat is niet de bedoeling en daarvoor heb ik ook te veel respect voor het werk dat Norbert De Batselier heeft geleverd. Ik zal me de volgende weken en maanden bezighouden met veel luisteren, met het houden van een consultatieronde en uiteraard zal ik ook naar alle fracties en naar de administratie luisteren. Ik hoop en ben ervan overtuigd dat dit alles tegen 25 september afgerond zal zijn en dan mag u van mij een verklaring verwachten.

Nogmaals dank, een prettige vakantie en afspraak op 25 september. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, beste collega's, de aanwezige fracties en hun woordvoerders hebben me gevraagd om het woord tot u te richten.

Ik denk terug aan mijn ouders, omdat er zo van die momenten waren in het leven toen er weinig werd gesproken, maar men visueel kon voelen wat er zich al dan niet voordeed. De keren dat ik met een goed rapport naar huis kwam, was er dat visuele, de blik van de mama of van de papa die bedankte, feliciteerde en tegelijk meevielde.

Over alle ideeën en ideologieën heen, en over bepaalde misverstanden heen – want soms mag dat gezegd worden –, is iedereen akkoord, zelfs een van de vorige sprekers – dat heb ik gehoord en gelezen – over de inzet die u hebt betoond. Ik heb het nu niet over de tijd van de SERV in Antwerpen, toen we samen de vergaderingen bijwoonden, noch over uw activiteiten als oppositielid in het parlement, noch over de discussies met de minister over Domus Flandria of over wat dan ook. Ik heb het in naam van al uw collega's over de twaalf jaar dat u het voorzitterschap hebt waargenomen.

Ik wil niet in herhaling vallen met wat we vorig jaar hebben gezegd naar aanleiding van uw viering. Ik meen me te kunnen herinneren dat we het toen hadden over

het geven van een gezicht aan het parlement. Toevallig heeft een spreker dat zojuist ook gezegd. Er moet dus iets van aan zijn. Ik heb het over het enthousiasme, over de werklust en ik lees her en der over 'een dosiervreter'.

Natuurlijk zijn we gelukkig dat mevrouw Vanderpoorten voorzitter wordt. Maar als ze dat enthousiasme, die werklust, die kennis en gretigheid om het parlement een gezicht te geven en om iets te veranderen van u zal overnemen, dan zal ze een uiting zijn van dank en waardering en de wens dat u in uw carrière, in uw verdere leven en in uw gezin een gelukkig man moge zijn. Proficiat en dank u. (*Applaus bij de meerderheid en Groen!*)

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Dames en heren, leden van het Vlaams Parlement, collega's, de minister-president heeft me gevraagd om naar aanleiding van de voorzitterswissel, het woord te nemen namens de Vlaamse Regering.

Het past bij een afscheid van een voorzitter terug te blikken op het verleden, en bij het aantreden van een nieuwe primus inter pares vooruit te kijken. Voorzitter Norbert De Batselier heeft gedurende meer dan 12 jaar het toen nog jonge parlement in goede banen geleid. Het opstarten van een nieuwe entiteit is altijd een moeilijke taak en een permanente uitdaging. Met uw ervaring als kabinetschef, parlamentslid en minister was u de geschikte man op de geschikte plaats. U hebt steeds een evenwicht betracht en gevonden tussen rationeel beslissen en politiek correct handelen. Als burgemeester van een centrumstad en als coauteur van een merkwaardig initiatief, het Sienjaar, hebt u bewezen dat het mogelijk is om belangrijke posities te bekleden zonder voeling met de basis te verliezen.

Voorzitter De Batselier, beter bekend als 'den Bats', heeft aan het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement een imago gegeven van een perfect functionerende, toekomstgerichte en bij uitstek democratische instelling. Een voorzitter van een parlementaire vergadering die zich kan wegcijferen en het spektakel aan anderen overlaat, is een zegen voor de democratie en een waarborg voor de toekomst van de instelling. Norbert, ik houd eraan u namens de regering te bedanken voor uw inzet en de bereikte resultaten. We hopen dat het u familiaal en professioneel verder goed mag gaan.

Collega's, dames en heren, het is bijzonder goed en uitermate prettig dat een heer van stand wordt opgevolgd door een dame met klasse. Marleen Vanderpoorten, parlamentslid en gewezen minister, eveneens burgemeester van een centrumstad, heeft vergelijkbare ervaring om met kennis van zaken en met een groot hart deze vergadering te leiden en voor te zitten. Dat een

vrouw de hoogste verantwoordelijkheid neemt in deze instelling vervult ons met trots en vertrouwen. Bovendien vind ik dat ook zij afstand kan nemen van het partijpolitieke gekrakeel om als voorzitter in alle objectiviteit, zonder emotie, maar met gedrevenheid deze taak te vervullen.

Mevrouw Vanderpoorten, beste Marleen, we hebben het volste vertrouwen dat u in de komende jaren met kennis en gezag deze vergadering zult leiden en waar nodig, motiveren. Succes! (*Applaus bij de meerderheid en Groen!*)

VAKANTIEWENSEN

De voorzitter: Dames en heren, ik wens iedereen een goede, zij het korte vakantie. Politici zullen eind augustus wellicht niet aan vakantie toe zijn. Ik wens de democratie het allerbeste. Ik hoop dat iedereen dat met de grootste inzet zal steunen. Ik ben er zeker van dat die vakantie dan erg kort zal moeten zijn. Niettemin is de vakantie iedereen gegund.

Ik dank dan ook onze ambtenaren voor hun goede hulp, hun prachtig werk, hun uitstekende adviezen en hun grote loyaliteit. Meer dan ooit voorheen dank ik hen.

Ook de Vlaamse Regering wens ik binnenkort een goede vakantie, die nog iets korter zal zijn, om nadien hun project in te vullen en aan te vullen. Ik hoop dat jullie slagen. Het zal de Vlaamse samenleving ten goede komen. Ik wens iedereen een goede vakantie, en daarna veel werklust en succes. (*Applaus bij de meerderheid en Groen!*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van deze plenaire vergadering. De verenigde commissies gaan nog door in de Van Dijkzaal.

We komen opnieuw in plenaire vergadering bijeen op maandag 25 september 2005 om 11 uur en 15 uur en op woensdag 27 september 2005 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.26 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Marie-Rose Morel, Elke Roex, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Bart Somers: buitenslands;

Miet Smet: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Marc Cordeel, Kurt De Loor, Bart De Wever, Jacky Maes, Johan Sauwens, Paul Wille.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy,

Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine

Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen,

Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Christian Van Eyken, Mieke Vogels

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Jul Van Aperen

Stemming nr. 9: geheime stemming

JA-stemmen: 69

NEEN-stemmen: 2

ONTHOUDINGEN: 5
